

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΓ'

Τετάρτη 21 Απριλίου 2010 (Απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 20ο Γυμνάσιο Αθηνών, το Γενικό Λύκειο Αρκαλοχωρίου Ηρακλείου Κρήτης και το Γυμνάσιο Κορινού Πιερίας, σελ. 6047, 6055, 6060

2. Αναφορά για τη συμπλήρωση σαράντα τριών χρόνων από την κατάλυση της Δημοκρατίας, σελ. 6055

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Ταυτότητα κτηρίων, υπερβάσεις δόμησης και αλλαγές χρήσης, μητροπολιτικές αναπλάσεις και άλλες διατάξεις», σελ. 6041

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 6054
ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε.,	σελ. 6050, 6051, 6052, 6076
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ.,	σελ. 6073
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι.,	σελ. 6072
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 6045, 6074, 6075
ΒΛΑΧΟΣ Γ.,	σελ. 6068, 6069
ΖΩΪΔΗΣ Ν.,	σελ. 6052
ΘΕΟΧΑΡΗ Μ.,	σελ. 6065
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ.,	σελ. 6056
ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ.,	σελ. 6067
ΚΟΝΤΟΣ Α.,	σελ. 6068
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 6054, 6055
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ.,	σελ. 6070
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 6064
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.,	σελ. 6055
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π.,	σελ. 6049, 6075, 6076
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 6059
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ.,	σελ. 6071
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ.,	σελ. 6053
ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ Κ.,	σελ. 6041, 6057
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α.,	σελ. 6076
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.,	σελ. 6047
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Α.,	σελ. 6066
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 6060, 6061, 6062
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 6062
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ.,	σελ. 6069
ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ Α.,	σελ. 6044, 6074

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΓ'

Τετάρτη 21 Απριλίου 2010 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 21 Απριλίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18:08' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ζ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΛΕΒΕΝΤΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Ταυτότητα κτηρίων, υπερβάσεις δόμησης και αλλαγές χρήσης, μητροπολιτικές αναπλάσεις και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων, στη συνεδρίασή της, στις 15-4-2010 αποφάσισε τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Χαλβατζής ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο στη σημερινή συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού την Αντιπρόεδρο του Κοινοβουλίου κ. Βέρα Νικολαΐδου.

Ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ κ. Μαυρουδής Βορίδης ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Παύλο Μαρκάκη.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας ορίζει ως ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου Πασχαλίδου.

Η Υπουργός κ. Μπιρμπίλη έχει ζητήσει το λόγο για ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μπορώ να τις καταθέσω ή πρέπει να τις διαβάσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Να τις καταθέσετε οπωσδήποτε για να διανεμηθούν. Δεν ξέρω αν θέλετε να τις διαβάσετε, θα ενημερώσετε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Θα τις καταθέσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Να κατατεθούν και να διανεμηθούν, κυρία Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Κωνσταντίνα Μπιρμπίλη καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Το λόγο τώρα έχει η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Αικατερίνη Φαρμάκη - Γκέκη για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας όταν αναφερόμαστε στο οικιστικό περιβάλλον και στη σημερινή του κατά τόπους άσχημη κατάσταση, γνωρίζουμε όλοι βαθιά μέσα μας ότι αυτό οφείλεται κυρίως στις ιδιαίτερες ιστορικές συνθήκες της νεότερης Ελλάδας και στις κοινωνικές ανάγκες που κάθε φορά προέκυπταν.

Από τις ταραγμένες πολιτικά εποχές και τη φτώχεια του Μεσοπολέμου, μέχρι το μεγάλο κύμα αστυφιλίας που βίωσε η πρωτεύουσά μας, η πολιτεία δημιουργούσε σχέδια πόλεως και οικισμούς χωρίς υποδομές και αφού ήδη είχαν κατοικηθεί, ανεχόταν μικρές ή μεγάλες πολεοδομικές παρανομίες γαλουχώντας με αυτόν τον τρόπο τους πολίτες, σε μια νοοτροπία εύκολης αυθαιρεσίας.

Νομοθετικές πρωτοβουλίες από την πολιτεία έχουν γίνει κατά το παρελθόν και με το ν.410/1968 και με το ν.720/1977, που προέβλεπαν εκτεταμένες νομιμοποιήσεις αυθαιρέτων. Αλλά και μετέπειτα, από τον αιώνιοστο Αντώνη Τρίτση, με το ν.1337/1983, ο οποίος είχε κάνει εκ νέου ρυθμίσεις στην κατεύθυνση νομιμοποίησης των αυθαιρέτων, αλλά κυρίως εισήγαγε νέες πολεοδομικές παρεμβάσεις για την προστασία και την αναβάθμιση του οικιστικού και φυσικού περιβάλλοντος.

Όμως, οι πολεοδομικές αυθαιρεσίες αυξάνονταν, παράλληλα με την έντονη οικιστική ανάπτυξη και στην πράξη αποδείχθηκε ότι ο ν.1337 βοήθησε πολύ λίγο στο να αποτρέψει την αυθαίρετη δόμηση, αλλά και πολλές άλλες μικρές πολεοδομικές αυθαιρεσίες.

Αίσθηση προκάλεσε το 1985, η εισαγωγή στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό του θεσμού των ημιυπαίθριων χώρων, των χώρων στάθμευσης, των πιλοτών που δεν μετρούσαν στο συντελεστή δόμησης και που όπου εφαρμόστηκαν έδωσαν κτήρια αισθητικά αναβαθμισμένα, λειτουργικά και λιγότερο ενεργοβόρα.

Εντούτοις αποδείχθηκε ότι πάλι ήταν θέμα χρόνου να καταστρατηγηθούν και αυτές οι καινοτομίες και να φτάσουμε στη σημερινή κατάσταση, όπου δεν υπάρχει νεοανεγειρόμενη οικοδομή, χωρίς κλεισμένο ημιυπαίθριο χώρο ή χωρίς να έχουν αλλάξει αυθαίρετα χρήση οι πιλοτές, τα υπόγεια και οι χώροι στάθμευσης.

Η προηγούμενη κυβέρνηση έκανε προσπάθεια να ρυθμίσει το θέμα με το ν. 3775/2009, που κατά την κρίση μας, όμως, ήταν και πολύ πρόχειρος, αλλά και κυρίως σε λάθος κατεύθυνση. Για το λόγο αυτόν, αναστείλαμε την εφαρμογή του και δεσμευθήκαμε να τον αντικαταστήσουμε με μια νέα νομοθετική πρωτοβουλία.

Σήμερα, λοιπόν, προτείνουμε μία ρύθμιση που αντιμετωπίζει τις υπερβάσεις δόμησης στους κλειστούς ημιυπαίθριους και τις αλλαγές χρήσης που υφίστανται μέσα στο νόμιμο όγκο των υφιστάμενων κτηρίων, όπως ακριβώς αυτοί καταγράφονται από την οικοδομική τους άδεια, ενώ εξαιρεί οποιοδήποτε χώρο βρίσκεται εκτός του νόμιμου όγκου μιας οικοδομής. Όμως, εξαιρεί και τους χώρους εκείνους που έχουν αλλάξει χρήση και η χρήση αυτή απαγορεύεται από τις κείμενες διατάξεις στην περιοχή όπου βρίσκεται το ακίνητο.

Πρόκειται για μια πολεοδομική πρόταση στο σύνολό της κατ' αρχάς ρεαλιστική, καθώς καλούμαστε να ρυθμίσουμε εκ των υστέρων μία ήδη διαμορφωμένη κατάσταση αυθαιρεσιών που έρχεται σαν αποτέλεσμα της διαχρονικής ανοχής της πολιτείας, της έλλειψης ελεγκτικών μηχανισμών, αλλά και των μεγάλων καθυστερήσεων στους πολεοδομικούς σχεδιασμούς και στην έγκριση των σχεδίων πόλεως.

Συνταγματικά ορθή, καθώς είμαστε υποχρεωμένοι να σεβαστούμε την κατεύθυνση που δίνει το άρθρο 24 του Συντάγματος και ειδικότερα την υποχρέωση του κράτους να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας για την προστασία του περιβάλλοντος.

Κοινωνικά δίκαιη, καθώς τα χρήματα από τα πρόστιμα για τη χρήση των κλεισμένων χώρων δεν μπορούν να πηγαίνουν στα δημοσιονομικά ελλείμματα, αλλά πρέπει να επανέλθουν, να γυρίσουν ξανά στους πολίτες με τη μορφή δράσεων που θα καλυτερεύουν την ποιότητα ζωής τους.

Και υπεύθυνη όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι ξεκαθαρίζουμε απόλυτα το καθεστώς που θα διέπει τους δηλωθέντες

χώρους, ώστε οι πολίτες να γνωρίζουν από τώρα ότι και μπορούν να τους μεταβιβάσουν και δεν επιβαρύνονται με επιπλέον τέλη, φόρους και εισφορές.

Το παρόν σχέδιο νόμου εισάγει σημαντικές καινοτομίες που το διαφοροποιούν καίρια από το ν. 3775/2009.

Κατ' αρχάς, εισάγει το θεσμό της ηλεκτρονικής ταυτότητας του κτηρίου. Αυτή η τόσο απλή ιδέα που συνάδει απόλυτα με τις απαιτήσεις της νέας εποχής, αφ' ενός διευκολύνει ανά πάσα στιγμή τον έλεγχο ενός κτηρίου για το οποίο θα εκδίδεται οικοδομική άδεια μετά την 1η Ιανουαρίου του 2011 και έτσι θα μπορεί εύκολα να εντοπιστεί στην πράξη και ο χρόνος κατασκευής τυχόν αυθαιρεσίας και αφ' ετέρου, καθιστά δυνατή ανά πάσα στιγμή την παρακολούθηση της πορείας του κτηρίου μέσα στο χρόνο ελέγχοντας την ασφάλειά του, την ενεργειακή του απόδοση, τη συντήρησή του και κάποιες άλλες βασικές παραμέτρους.

Η φιλόδοξη αυτή διαδικασία επιχειρεί την αξιοποίηση της νέας τεχνολογίας στη δημιουργία μιας ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων με τα βασικά στοιχεία κατασκευής και εξέλιξης ενός κτηρίου, κάτι που θα βοηθήσει πάρα πολύ και στην απάλειψη της χαρτούρας και της γραφειοκρατίας στα πολεοδομικά γραφεία, θα εξοικονομήσει εργατοώρες στο δημόσιο τομέα και θα συμβάλει καίρια στη μείωση της συναλλαγής και της διαφθοράς.

Η δεύτερη διαφοροποίηση αυτού του σχεδίου νόμου αφορά την κατεύθυνση στην οποία η Κυβέρνηση οδηγεί τα χρήματα από το ειδικό πρόστιμο διατήρησης.

Αυτό που λέμε εμείς σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στους πολίτες και το οποίο δεν υπήρχε ούτε υπονοήθηκε ποτέ στον προηγούμενο νόμο είναι ότι τα χρήματα από τα πρόστιμα για τη διατήρηση της χρήσης αυτών των χώρων για τα επόμενα σαράντα χρόνια προορίζονται να χρηματοδοτήσουν αποκλειστικά και μόνο περιβαλλοντικές δράσεις. Και ξέρετε πολύ καλά υπό τις παρούσες δημοσιονομικά δύσκολες συνθήκες πόσο δύσκολο είναι να επιτευχθεί σήμερα αυτό στην πράξη.

Δίνουμε, λοιπόν, μία κατεύθυνση για να μπορέσουν τα χρήματα αυτά οι δήμοι να τα αξιοποιήσουν στην κατεύθυνση των δράσεων για την αναβάθμιση του περιβάλλοντος. Το πρόστιμο αυτό υπολογίζεται βάσει της τιμής ζώνης, κατατίθεται στον ειδικό λογαριασμό του ΕΤΕΑΠΣ κυρίως και διατίθεται στους δήμους όπου δηλώνονται οι αυθαίρετοι χώροι και κατ' εξαίρεση σε όμορους δήμους.

Οι πολίτες, λοιπόν, μπορούν να περιμένουν άμεσα τη βελτίωση της γειτονιάς τους, της πόλης τους με τη δημιουργία νέων πράσινων χώρων, με αναπλάσεις, δεντροφυτεύσεις και άλλες περιβαλλοντικές δράσεις, που θα έρθουν στην πράξη να αποκαταστήσουν το περιβαλλοντικό ισοζύγιο και τη βλάβη που είχε επέλθει από το κλείσιμο των ημιυπαίθριων χώρων αλλά και την αλλαγή χρήσης στα γκαράζ και στα υπόγεια.

Κάποιοι βέβαια ρωτούν: Γιατί άραγε η αναστολή των κυρώσεων αυτών να ισχύει μόνο για σαράντα χρόνια; Φοβάμαι ότι η ρίζα αυτού του ερωτήματος οφείλεται στην ηθελημένη ή όχι σύγχυση, ίσως, από κάποιους της φιλοσοφίας του παρόντος νομοσχεδίου σε σχέση με τον προηγούμενο νόμο. Θα ήθελα να καταστήσω σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το συγκεκριμένο πρόστιμο του παρόντος νομοσχεδίου δεν τακτοποιεί και δεν ημινομοποιεί μια αυθαιρεσία, δεν κλείνει το μάτι στους παρανομούντες ότι με μία μεταγενέστερη ρύθμιση θα νομιμοποιηθούν οριστικά και διά παντός την αυθαίρετη αλλαγή χρήσης ή τους κλειστούς ημιυπαίθριους.

Για εμάς η παράνομη υπέρβαση συντελεστή δόμησης που έχει γίνει και που επηρεάζει άμεσα το οικιστικό περιβάλλον, δεν θεραπεύεται με κανέναν τρόπο. Θεωρούμε ότι το όριο των σαράντα ετών είναι εύλογο, διότι αφορά μία γενιά ιδιοκτητών κατά το κοινό αποδεκτό, καθώς μέσα σε αυτό το διάστημα ένα κτήριο μπορεί να υποστεί διάφορες αλλαγές, ανακατασκευή, ανακαίνιση, αναδιαρύθμιση ή ακόμη και επαναφορά στην νομιμότητα από έναν ιδιοκτήτη που θέλει να το αλλάξει και να επαναφέρει τη χρήση που έχει προτείνει η οικοδομική άδεια.

Η τρίτη μεγάλη διαφοροποίηση με το λεγόμενο νόμο Σουφλιά αφορά στη θέσπιση συγκεκριμένων κοινωνικών κριτηρίων, βάσει των οποίων υπολογίζεται το ύψος του ειδικού προστίμου διατήρησης και πράσινης χρήσης. Αντίθετα με το μονοδιάστατο προσ-

διορισμό του προστίμου με τον προηγούμενο νόμο, προτείνουμε το ειδικό πρόστιμο να κλιμακώνεται ανάλογα με τη χρήση των δηλωθέντων ακινήτων, δηλαδή αν πρόκειται για κτήριο κύριας κατοικίας, εξοχικής κατοικίας ή επαγγελματικής στέγης, βάσει του εμβαδού του χώρου και κλιμάκωση ανάλογα με τα τετραγωνικά και εάν πρόκειται να είναι για ακίνητο που είναι εντός σχεδίου πόλεως και οικισμού ή εκτός σχεδίου πόλεως και οικισμού.

Συνεπώς πρόθεσή μας είναι να μην ισοπεδώσουμε οικονομικά τους πολίτες, αλλά να αξιολογήσουμε το βαθμό της αυθαιρεσίας τους και της περιβαλλοντικής δράσης που προκάλεσαν, με βάση πολύ συγκεκριμένα κοινωνικά κριτήρια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο τέλος του νομοσχεδίου προτείνουμε περιβαλλοντικές παρεμβάσεις, προσβλέποντας στη μεταολυμπιακή ανάπτυξη του φαληρικού όρμου, ώστε, επιτέλους, να φέρουμε την πόλη στη θάλασσα και όχι τη θάλασσα στην πόλη, όπως εύστοχα έχει πει η κυρία Υπουργός. Στόχος είναι να ξεκινήσουμε ένα οργανωμένο πρόγραμμα αναπλάσεων, που θα περιλαμβάνει ήπιες χρήσεις πρασίνου, αθλητισμού και αναψυχής, ώστε οι πολίτες της Αττικής να έχουν εύκολη πρόσβαση στο παραλιακό μέτωπο, απολαμβάνοντας δραστηριότητες μέσα σε έναν χώρο αισθητικά και περιβαλλοντικά αναβαθμισμένο.

Ακόμη, προβλέπουμε την επέκταση των αρμοδιοτήτων της εταιρείας «Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας» σε όλη την επικράτεια και την μετονομασία της σε «Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων και Αναπλάσεις» με σκοπό η εταιρεία αυτή να μπορεί να παρέχει τεχνογνωσία και εμπειρία σε όλους τους δήμους της Ελλάδας, στους δημόσιους φορείς, στους δημόσιους οργανισμούς, με μόνο στόχο μελέτες και προγράμματα περιβαλλοντικών αναπλάσεων και δράσεων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πρόβλημα των όλο και αυξανόμενων αυθαιρεσιών είναι πολυδιάστατο, πολύπλευρο και εκτεταμένο. Απαιτεί συνολική αντιμετώπιση και σοβαρή και μακρά διαδικασία διαβούλευσης. Σίγουρα με το σημερινό νομοσχέδιο αγγίζουμε μόνο μία πλευρά, ότι βρίσκεται στο νόμιμο όγκο του κτηρίου, βάσει του οποίου έχει εκδοθεί μία οικοδομική άδεια.

Δεν αγγίζουμε καθόλου το μεγάλο θέμα των αυθαιρέτων που βρίσκονται από άκρη σε άκρη στην Ελλάδα και οφείλονται εν πολλοίς σε όλες αυτές τις αδυναμίες και τις παθογένειες της διοίκησης, αλλά και στη νοοτροπία για την οποία και η πολιτεία έχει μεγάλη ευθύνη για το ότι γαλούχησε τους πολίτες πάνω σε αυτήν την κατεύθυνση.

Χρειάζεται, όμως, από εμάς σήμερα να αποφασίσουμε ποια κατεύθυνση θέλουμε να δώσουμε στο οικιστικό μας περιβάλλον και τι από αυτά που έχουμε κατά καιρούς νομοθετήσει, θα κρατήσουμε γιατί είναι χρήσιμα εργαλεία και τι πρέπει να αλλάξουμε.

Οι ανοιχτοί ημιυπαίθριοι χώροι, τα γκαράζ στα υπόγεια και στις πιλοτές, οι εξώστες μάς είναι πολύ σημαντικά εργαλεία που συμβαδίζουν και με την βιοκλιματική αρχιτεκτονική και που βρίσκονται στη διάθεση των πολιτών, των μηχανικών και, γιατί όχι, κατασκευαστών, για να κατασκευάζονται λειτουργικά όμορφα σπίτια.

Θα ήταν έγκλημα η μέχρι τώρα καταστρατήγηση όλων αυτών των εργαλείων να μας οδηγήσει και στην πλήρη κατάργησή τους. Δεν μπορούμε σίγουρα να γυρίσουμε το χρόνο στο παρελθόν και να διορθώσουμε ό,τι έγινε. Το παρόν νομοσχέδιο προσπαθεί να ρυθμίσει ένα ζήτημα που το καταντήσαμε να είναι κοινωνικό ζήτημα. Μπορούμε, όμως, από εδώ και μπρος και με αυτό το νομοσχέδιο και με τις πολιτικές μας να γαλούχησουμε τις επόμενες γενεές σωστά και να τις καθοδηγήσουμε στην κατεύθυνση της κατασκευής σύγχρονων, λειτουργικών, φιλικών προς το περιβάλλον κτηρίων.

Για τους λόγους αυτούς προτείνουμε την ψήφιση επί της αρχής του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου. Πιστεύουμε ότι είναι η αρχή, να βάλουμε μια κόκκινη γραμμή, ώστε να μην έχουμε από εδώ και πέρα αυθαιρεσίες. Αλλά κυρίως να εμπεδώσουμε στους πολίτες τη νοοτροπία ότι αυτά τα λίγα τετραγωνικά, τα οποία προσθέτουν στο σπίτι τους μετά από το κλείσιμο των ημιυπαίθριων χώρων, μετά από την αλλαγή χρήσης των γκαράζ και των πιλοτών αποβαίνουν, όχι μόνο σε υποβάθμιση του περιβάλλοντος, αλλά σε υποβάθμιση της ίδιας της ζωής τους. Τα πλεονεκτήματα όλων αυτών των αρχιτεκτονικών εργαλείων είναι πάρα πολύ μεγάλα για να τα θυσιάσουμε και δεν πρέπει να τα θυσιά-

σουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Φαρμάκη-Γκέκη.

Το λόγο έχει τώρα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθέριος Αυγενάκης για δέκα πέντε λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λίγες μέρες μετά την ανάληψη της εξουσίας, όλοι θυμόμαστε ότι προχωρήσατε στο πάγωμα της ρύθμισης ή στην αναστολή, πιο σωστά, της τακτοποίησης των ημιυπαίθριων χώρων του νόμου Σουφλιά. Τότε μας είπατε ότι θα ξεκινούσατε το διάλογο, για να το πω πιο σωστά τη δημόσια διαβούλευση για τους ημιυπαίθριους και μάλιστα από μηδενική βάση. Ήταν δικά σας λόγια.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να τονίσω πρώτα από όλα μερικά πράγματα επί της διαδικασίας που αποδεικνύουν, κυρία Υπουργέ, ότι ούτε διάλογος με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς έγινε, ούτε δημόσια διαβούλευση έγινε ούτε νέα δική σας πρόταση φέρατε. Είχατε έξι ολόκληρους μήνες περιθώριο και τελικά δεν ακούσατε τις σημαντικές προτάσεις και τις θέσεις αρκετών φορέων της αγοράς.

Χαρακτηριστικά αναφέρω, κυρία Υπουργέ, ότι σύμφωνα με τη δήλωση του κ. Παραδιά, δικηγόρου και Προέδρου της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ιδιοκτητών Ακινήτων, ο οποίος όπως μας δήλωσε στην επιτροπή, δυο μέρες πριν, παρ' όλες τις ενοχλήσεις που σας έγιναν από μέρους των ιδιοκτητών ακινήτων, δεν τους ρωτήσατε καν για να καταθέσουν την άποψή τους.

Αντίθετα, περιοριστήκατε στην άποψη του Τεχνικού Επιμελητηρίου, δηλαδή, των εκατοντάδων μηχανικών έναντι των χιλιάδων ιδιοκτητών ακινήτων και από αυτό βεβαίως ο καθένας μπορεί να συμπεράνει ότι εκείνος κρίνει και ό,τι εμείς κρίνουμε σε αυτήν την Αίθουσα.

Πάμε τώρα σε ένα άλλο διαδικαστικό θέμα, το οποίο και θεωρώ υψίστης σημασίας. Αναφέρομαι, κυρία Υπουργέ, στο σημαντικό θέμα της ηλεκτρονικής δημόσιας διαβούλευσης, που τόσο πολύ διαφημίσατε και ως κόμμα και μετέπειτα ως Κυβέρνηση της χώρας. Αλήθεια, κυρία Υπουργέ, σημειώστε και παρακαλώ απαντήστε όταν πάρετε το λόγο, πότε τέθηκε το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου σε δημόσια διαβούλευση;

Επιτρέψτε μου να σας διαβάσω, σύντομα, από το γραφείο του Πρωθυπουργού τα νομοσχέδια του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής που έχουν τεθεί σε δημόσια διαβούλευση έως σήμερα.

Δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση για το σχέδιο προεδρικού διατάγματος προστασία ορεινού όγκου Υμηττού, για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και τις ενεργειακές υπηρεσίες, για την τιμολόγηση της ενέργειας από φωτοβολταϊκά πάρκα, για θέσεις συνεργατών του γραφείου Υφυπουργού Ιωάννη Μανιάτη, Γενικού Γραμματέα Κωνσταντίνου Μακριδάκη κ.λπ..

Αυτό είναι έγγραφο από το γραφείο του Πρωθυπουργού.

Πού βρίσκεται το σχέδιο νόμου που σήμερα συζητάμε, κυρία Υπουργέ; Σε ποιο σημείο του επίσημου δικτυακού τόπου της open.gov.gr βρίσκεται; Μην κουράζεστε. Πουθενά! Και αυτό γιατί δεν ετέθη καν και ποτέ το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου σε δημόσια διαβούλευση.

Σας καταθέτω στα Πρακτικά σχετική καταγραφή από το γραφείο του Πρωθυπουργού, κυρία Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ελευθέριος Αυγενάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και να προσθέσω και κάτι ακόμη που προσβάλλει το ελληνικό Κοινοβούλιο: Πρώτα δόθηκε δημοσιότητα το σχέδιο νόμου στις εφημερίδες, όμως τυχαίως, στις κυριακάτικες τις φιλοκυβερνητικές και μετά ήρθε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής και φυσικά σε όλα τα μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και φυσικά μέλη της Κυβέρνησης, ότι μια-μια σαν δημοσιότητα το σχέδιο νόμου μέρα με την ημέρα οι προεκλογικές σας δεσμεύσεις, ακόμη και σε βασικά θέματα, όπως ήταν αυτή η μεγαλόπνοη ανοιχτή διακυβέρνηση και που μάλιστα αποτέλεσε μια από τις θεμελιώδεις

προεκλογικές σας δεσμεύσεις, με αναπόσπαστα στοιχεία την αξιοκρατία, τη διαφάνεια, τη δημόσια διαβούλευση, όπως εσείς είπατε. Το κενό περιεχομένου, επικοινωνιακό σας τρικ αποδείχθηκε σχεδόν αμέσως, με το διορισμό των γενικών γραμματέων των Υπουργείων, με τη διαδικασία την οποία τελικά κοροϊδέψατε χιλιάδες νέους κατά κύριο λόγο συμπολίτες μας που έτρεξαν να καταθέσουν τα βιογραφικά τους στο διαδίκτυο και κάτι που φαίνεται και σήμερα με την απουσία κάθε διαβούλευσης με τους πολίτες για το εν λόγω νομοσχέδιο και το παραγκωνισμό φυσικά που φτάνει στα όρια της προσβολής των μελών του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω επίσης, ότι μετά από το πάγωμα ή την αναστολή –πιο σωστά– της ρύθμισης Σουφλίας και την καθυστέρηση τώσων μηνών, μας φέρνεται ένα νομοσχέδιο που με την πρώτη ανάγνωση, αλλά και με τις συνεχείς αλλαγές που ακολούθησαν και κυρίως με την άνευ προηγουμένου συνεχή και αλλεπάλληλη αναθεώρηση των θέσεων και των συγκεκριμένων διατάξεων αποδεικνύεται πρόχειρο αλλά και βεβιασμένο.

Πιθανώς, βρεθήκατε πιεσμένη, κυρία Υπουργέ, από την έναρξη βαθμολόγησης των Υπουργών της Κυβέρνησης από την Κυβέρνηση και κυρίως από τον Αντιπρόεδρο κ. Πάγκαλο. Πιστήκατε όμως, και από την παρέλευση της προθεσμίας των έξι μηνών που εσείς η ίδια θέσατε στον εαυτό σας, ώστε να μας φέρετε σήμερα προς ψήφιση, χωρίς καμία δημόσια διαβούλευση ένα επικοινωνιακό, κακέκτυπο της δικής σας λυσιτελούς πρότασης της ρύθμισης Σιουφλίας.

Προσπαθήσατε απλώς με διαρροές από το Υπουργείο σας να ψυχανεμιστείτε τις αντιδράσεις των πολιτών και της αγοράς και να προσπαθήσατε με ανακοινώσεις επί ανακοινώσεων, με διευκρινίσεις επί διευκρινίσεων, με διορθώσεις επί διορθώσεων να μαζέψετε τα ασυμμάζευτα.

Δυστυχώς, όπως αποδεικνύεται από τα γεγονότα, το νομοσχέδιο που όφειλε να αντιμετωπίσει ένα τόσο καίριο ζήτημα, όπως είναι η τακτοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων συντάχθηκε με χαρακτηριστική προχειρότητα. Ακόμα και τώρα, λίγα λεπτά μετά την έναρξη της συζήτησης επί της αρχής, μας δώσατε νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Μάλιστα, κατέστη ακόμη φανερό και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στις επιτροπές, κυρία Υπουργέ, ακόμα και τις τελευταίες ημέρες επιδοθήκατε σε ένα ανεπανάληπτο γράψε-σβήσε, με προσθήκες, διαγραφές, αναθεωρήσεις, αναδιατυπώσεις, προκειμένου να συμμαζέψετε κάπως το νομοθέτημα που μας παρουσιάσατε. Μέχρι την τελευταία στιγμή διορθώνετε. Μέχρι και χθες δίνετε συνέντευξη Τύπου για να παράσχετε τις αναγκαίες διευκρινίσεις για συγκεκριμένους διατάξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία το ξεκαθαρίζει μια και έξω και με συνέπεια στα όσα επί κυβερνήσεως έκανε, αλλά και από τη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στηρίζει, είναι υπέρμαχη της αντιμετώπισης του προβλήματος των ημιυπαίθριων χώρων. Λέμε, λοιπόν, «ναι» στη συνολική τακτοποίηση και όχι σε κάθε άλλη μορφή παρανομίας, παρανόησης του νόμου και του ΓΟΚ.

Επιτρέψτε μου, να σας υπενθυμίσω ότι με το ν. 1512/1985 η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ νομοθέτησε για πρώτη φορά τη δυνατότητα δημιουργίας στις οικοδομές ημιυπαίθριων χώρων μέσα στον όγκο του κτηρίου, χωρίς αυτές να προσμετρώνται στο συντελεστή δόμησης. Τότε επικαλεστήκατε αρχιτεκτονικούς λόγους. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Αποτέλεσμα είναι να υπάρχουν σήμερα κοντά στα δύο εκατομμύρια παράνομοι τέτοιοι χώροι, οι οποίοι άλλαξαν χρήση.

Σήμερα αναγνωρίζεται, τουλάχιστον, το παράθυρο του νόμου που διάπλατα ανοίξατε, ώστε επί σειρά ετών οι ημιυπαίθριοι χώροι να κλείνονται και να χρησιμοποιούνται ως κλειστοί χώροι.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με το ν.3775/2009, που αφορούσε στην τακτοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων, που άλλαξαν χρήση πετύχαινε και πετυχαίναμε να βάλουμε μια τάξη στο χάος, αλλά και την κοινωνική αδικία που δημιουργήσατε πριν από περίπου είκοσι με είκοσι πέντε χρόνια. Τα άρθρα 40 και 41 του ν.3775/2009 για την τακτοποίηση των ημιυπαίθριων και κλειστών χώρων, βάσει οικοδομικής άδειας, που άλλαξαν χρήση, αποτελούσαν μια πλήρη, αλλά και πολύ καλά μελετημένη ρύθμιση. Το μέτρο ήταν σημαντικό μιας και τακτοποιούσε ένα πολύ σημα-

ντικό, πολυετές πρόβλημα.

Οι ρυθμίσεις που εμείς ψηφίσαμε τότε, αντιμετώπιζαν κατά πάγιο και αποτελεσματικό τρόπο ένα μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα, προωθώντας ρυθμίσεις που απέτρεπαν τη μελλοντική τους εξάπλωση. Προωθήσαμε συγκεκριμένα μέτρα για την οριστική επίλυση του προβλήματος, ούτε μέτρα θολά ούτε μέτρα του περιπτώ. Παράλληλα, ενισχύσαμε ή ενισχύαμε τα οικονομικά του κράτους. Σημειώστε ότι σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας, για τη ρύθμιση για τους ημιυπαίθριους, το κράτος θα εισέπραττε περίπου τεσσεράμισι δισεκατομμύρια ευρώ.

Με τη ρύθμιση που προωθήσαμε και ψηφίσαμε τότε, οι ημιυπαίθριοι χώροι μιας οικοδομής περιορίζονταν στο 15% από το 20% που ίσχυε και κατανέμονταν αναλογικά σε κάθε όροφο και όχι σε ένα ή δύο, όπως ίσχυε. Παράλληλα, το βάθος τους ήταν ίσο ή μικρότερο του ενός μέτρου και ογδόντα εκατοστών. Η ρύθμιση αυτή ουσιαστικά, περιόρισε τη δυνατότητα μεταφοράς όλου ή μέρους του ημι-υπαίθριου χώρου σε άλλον όροφο. Και παράλληλα, με τον περιορισμό των διαστάσεων δεν θα μπορούσε κάποιος να δημιουργήσει ένα αυτοτελές δωμάτιο. Ενώ, οι ισόγειοι κλειστοί χώροι στάθμευσης αυτοκινήτων προσμετρούνταν στο συντελεστή δόμησης. Οι ρυθμίσεις αναφέρονταν μόνο στην αλλαγή χρήσης χώρων, που βρίσκονταν εντός του εγκεκριμένου περιγράμματος του όγκου του κτηρίου.

Επιπροσθέτως, τα πρόστιμα ανέγερσης και διατήρησης αντικαταστάθηκαν με εφάπαξ εισφορά, που θα καταβαλλόταν εντός του έτους από την ψήφιση του νόμου. Η εισφορά αυτή υπολογίστηκε στο 10% της αξίας του χώρου, που τακτοποιήθηκε σύμφωνα με την τιμή ζώνης, που ίσχυε στη περιοχή του ακινήτου και βεβαίως, το σύστημα των αντικειμενικών αξιών. Μετά την εξόφληση της εισφοράς, ξεκαθαρίσαμε ότι δε θα επιβάλλονταν πρόστιμα ανέγερσης και διατήρησης και οι χώροι θα διατηρήσουν τη χρήση, στην οποία έχουν μετατραπεί.

Υπογραμμίζω, κυρία Υπουργέ, και κυρίως να υπενθυμίσω, αλλά και να θυμίσω σε νέους συναδέλφους που βρίσκονται στην Αίθουσα ότι η ανταπόκριση των πολιτών στο μέτρο ήταν πολύ πολύ θετική. Και παρά το γεγονός ότι ο νόμος δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 218Α μόλις τα τέλη Ιουλίου και μέχρι τις πρώτες μέρες του Σεπτεμβρίου, όταν προκηρύχθηκαν οι εκλογές, πολλοί συμπολίτες μας –και εν μέσω καλοκαιριού– έσπευσαν να τακτοποιήσουν τους ημιυπαίθριους χώρους ιδιοκτησίας του. Και αυτό παρ' όλο που ήδη από τον Αύγουστο το ΠΑΣΟΚ, τόνιζε με κάθε ευκαιρία ότι θα καταργούσε το μέσο αν έβγαине στην κυβέρνηση.

Αυτό είναι που κάναμε πράξη με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου στις 29 Οκτωβρίου 2009 και προχωρήσατε σε αναστολή της εφαρμογής των διατάξεων τακτοποίησης των ημιυπαίθριων και λοιπών κλειστών χώρων, που άλλαξαν χρήση και φυσικά καταργήθηκε ο νόμος Σουφλίας. Κυρία Υπουργέ, αποσύρατε ένα μέτρο που θα έφερνε έσοδα ενάμισι με δύο δισεκατομμύρια για το 2009.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα και που μας ζητάτε να ψηφίσουμε δεν συνιστά ούτε τακτοποίηση ούτε νομιμοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων. Αποτελεί μία αόριστη και θολή ρύθμιση. Δεν αντιμετωπίζει τα αίτια που γεννούν τις αυθαιρεσίες και τις αλλαγές χρήσης στα κτήρια, καθ' υπέρβαση της οικοδομικής τους άδειας. Με το νομοσχέδιο καλείτε ξανά τους πολίτες, εν μέσω κρίσης, να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη και να καταβάλουν πρόστιμα για τη δήλωση των ημιυπαίθριων χώρων, που έχουν στην ιδιοκτησία τους. Και αυτό σε συνέχεια όλων των σκληρών και σε πολλές περιπτώσεις κοινωνικά άδικων μέτρων των τελευταίων εβδομάδων, τα οποία στην κυριολεξία έχουν λυγίσει τους μικρομεσαίους και φυσικά τα χαμηλά εισοδήματα.

Επιτρέψτε μου να σημειώσω, επίσης, ότι μέσα στο διάστημα των οκτώ μηνών που δίδεται για τη δήλωση εκ μέρους των πολιτών, των πολεοδομικών αυθαιρεσιών, παρέχεται φανερά η δυνατότητα να υπάρξουν αυθαιρεσίες και σε χώρους, που έχουν ήδη κατασκευαστεί.

Ωστόσο, τι έχει συμβεί το εξάμηνο που πέρασε; Σας παραπέμπω στις δηλώσεις του Προέδρου των κατασκευαστών, που κατέθεσε στην επιτροπή μας, του κ. Καψιμάλη: «Πάρι παρανομιών έχουν γίνει σε κατασκευές που έχουν ολοκληρωθεί ή ολοκληρώνονται το εξάμηνο που έρχεται, αλλά και το επόμενο οκτάμηνο, που πρόκειται να ακολουθήσουν».

Όσον αφορά τώρα τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, επισημαίνω αυτό που αρχικά είπατε, ότι δεν θα ήταν απαραίτητη η τεχνική έκθεση μηχανικού που θα πιστοποιεί ότι όλα τα στοιχεία που αναφέρει ο πολίτης για το χώρο και την αλλαγή χρήσης είναι πραγματικά.

Σημειώστε μάλιστα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο Υφυπουργός κ. Μωραΐτης είχε πει τηλεοπτικά -πριν λίγες ημέρες, πριν ξεκινήσει η συζήτηση στην επιτροπή του εν λόγω νομοσχεδίου- ότι η διαδικασία που θα προτεινόταν θα ήταν πολύ απλή και θα απέτρεπε τα παραμάγαζα των 50 ευρώ. Έτσι είχε πει χαρακτηριστικά.

Τι έχουμε τελικά σήμερα; Σήμερα, με τις ρυθμίσεις του άρθρου 5, μας λέτε τελικά ότι θα απαιτείται η τεχνική έκθεση μηχανικού, κάτι που σημαίνει παραμάγαζα των 200 ευρώ και μάλιστα μόνο για μια απλή διαίρεση των τετραγωνικών διά του συντελεστή δόμησης, κάτι που βεβαίως μεταφράζεται για έναν ημιυπαίθριο των δέκα τετραγωνικών σε επιπλέον χαράτσι 30% ως 40%.

Μας λέτε όμως και τα εξής: Οι πολίτες -μας λέτε- θα έχουν τη δυνατότητα να διατηρήσουν τους δηλούμενους χώρους για σαράντα χρόνια μετά την πληρωμή του προστίμου. Ταυτόχρονα όμως μας λέτε ότι δεν θα νομιμοποιούνται. Τι θα γίνει τελικά; Θα τους πούμε «ελάτε μετά από σαράντα χρόνια να ξαναπληρώσετε τώρα για την πιθανή νομιμοποίηση -ή όπως αλλιώς το ονομάσετε- των ημιυπαίθριων χώρων που πριν σαράντα χρόνια μερικώς τακτοποιήσατε. Ελάτε τώρα εκ νέου να δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα αυτό».

Είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το πρόβλημα των ημιυπαίθριων χώρων δεν ρυθμίζεται ουσιαστικά. Πώς θα εξασφαλιστεί η εφαρμογή του μέτρου για τη δήλωση των ημιυπαίθριων και άλλων χώρων αφού, πρώτον, με τις πρωτοβουλίες σας κλονίσате την εμπιστοσύνη των πολιτών, παίρνοντας πίσω ό,τι θετικό μέτρο είχαμε λάβει εμείς ως κυβέρνηση και είχε ξεκινήσει να εφαρμόζεται, καθώς κάτι αντίστοιχο κάνατε και με την απόσυρση. Το θυμάστε.

Πώς είναι δυνατόν να ελεγχθούν όλοι όσοι τελικά δεν θελήσουν να δηλώσουν τους ημιυπαίθριους ή κλειστούς χώρους; Και εδών σας παραπέμπω πάλι στις δηλώσεις του εκπροσώπου των μηχανικών του δημοσίου και φυσικά στα όσα κατέθεσε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Γνωρίζει η Κυβέρνηση, κυρία Υπουργέ, ότι μιλάμε για περίπου δύο εκατομμύρια παράνομους τέτοιους χώρους;

Και βέβαια θα μου επιτρέψετε να ρωτήσω και κάτι ακόμα σχετικά με το πράσινο ταμείο, επειδή διάβασα διάφορα δημοσιεύματα στον Τύπο τις τελευταίες ημέρες.

Ποια είναι η γνώμη αλήθεια, κυρία Υπουργέ -και δεν θα κουραστώ να επαναλαμβάνω το ερώτημα, γιατί απάντηση δεν έχω πάρει, όσες φορές και αν το κατέθεσα στην επιτροπή της Βουλής- του κ. Παπακωνσταντίνου, Υπουργού Οικονομικών, για την αποκλειστική διάθεση, με διαρκή ευθύνη του Υπουργείου σας, των ποσών που θα προκύψουν από την επιβολή του ειδικού προστίμου για το δικαίωμα χρήσης των χώρων, όπως ορίζει το άρθρο 6 του νομοσχεδίου; Αλήθεια συμφωνεί σ' αυτό;

Επιπροσθέτως σας ερωτώ τι θα γίνει με τη μεταφορά των συντελεστών δόμησης. Σκοπεύει η Κυβέρνηση να κάνει κάποια σχετική ρύθμιση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Σημειώνω ότι πρόκειται για ένα σημαντικότατο εργαλείο, το οποίο θα μας έδινε το δικαίωμα να σώσουμε ένα σωρό κτήρια σ' όλη τη χώρα, τα οποία έχουν χαρακτηριστεί διατηρητέα, ώστε με τη διαδικασία της μεταφοράς του συντελεστή δόμησης θα μπορούσαμε να τους διατηρήσουμε.

Επίσης, δεν μπορούμε να κάνουμε απαλλοτριώσεις σε πλατείες και σε ρυμοτομούμενα στους δήμους, αν δεν λειτουργήσει ο θεσμός της μεταφοράς του συντελεστή δόμησης, για να μπορέσουν να απελευθερωθούν εκατόν πενήντα χιλιάδες χώροι σ' όλη την Ελλάδα, που θα είναι πράσινου, χώροι που θα αποδεσμεύουν δρόμους, χώροι που θα δημιουργούν πλατείες.

Κλείνοντας σημειώνω ότι το σχέδιο νόμου που σήμερα συζητούμε αποτελεί μόνο ένα εισπρακτικό μέτρο που βαφτίζεται πε-

ριβαλλοντικό. Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, είμαστε υπέρ της εφαρμογής μιας οριστικής λύσης, όχι πρόχειρης ρύθμισης με ημερομηνία λήξης που προτείνετε. Επομένως καταψηφίζουμε επί της αρχής το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Αυγενάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσής και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και έξι εκπαιδευτικοί από το 20ο Γυμνάσιο Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Βέρα Νικολαΐδου για δώδεκα λεπτά.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, 21 Απριλίου σήμερα, σαράντα τρία χρόνια από τη μαύρη επέτειο του πραξικοπήματος της 21ης Απριλίου 1967. Τιμάμε τους αγώνες εκείνης της περιόδου, 1967-1974, και τη μνήμη όλων των θυμάτων της χούντας με κάλεσμα και μαζική συμμετοχή των εργαζομένων του λαού μας στις απεργιακές κινητοποιήσεις σήμερα και αύριο σε εξήντα επτά πόλεις σ' όλη τη χώρα, που διοργανώνει το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο ενάντια στην Κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και σ' όλα τα στηρίγματά τους.

Το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα επί της αρχής επιβεβαιώνει αυτό που έχει κατατεθεί και όπως συμπληρώνεται όλες αυτές τις μέρες, δηλαδή πλήρως την εκτίμησή μας ότι η Κυβέρνηση είχε προχωρήσει πέρυσι στην αναστολή της ρύθμισης Σουφλιά -είναι ο γνωστός ν. 3775/2009- που εμείς την είχαμε καταψηφίσει βέβαια κι ότι η κίνηση αυτή ήταν ένας κυβερνητικός ελιγμός, με στόχο την επαναφορά της ρύθμισης σε ακόμη χειρότερη κατεύθυνση, ώστε ο φοροεισπρακτικός χαρακτήρας της να συνδυάζεται καλύτερα και πιο αποτελεσματικά για το μεγάλο κεφάλαιο, με τη γενικότερη στρατηγική της πράσινης, βιώσιμης κ.λπ. ανάπτυξης.

Θα αναφερθώ συνοπτικά στα τρία κεφάλαια του νομοσχεδίου. Ξεκινώ από το πρώτο κεφάλαιο. Μέσα από το νέο εργαλείο της ηλεκτρονικής ταυτότητας κτηρίου γίνεται ένα ακόμη σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της μετακύλισης της κρατικής ευθύνης στη λαϊκή κατοικία και γενικότερα τις υποδομές, κατασκευές κ.λπ., στην ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα. Η πρότασή σας είναι στη λογική των χαρατσιών μέσω της διαδικασίας καταβολής εφάπαξ τέλους, με πρόβλεψη όχι την τακτοποίηση -όπως θέλετε ονομάστε την- ούτε την τακτοποίηση ούτε τη νομιμοποίηση της παρανομίας, αλλά τη διατήρηση για σαράντα χρόνια ομηρείας πολιτικής και δικαστικής. Και μάλιστα δίνετε και κίνητρα, ότι αν κάποιος το πληρώσει όλο μαζί, θα του κάνετε κι εκπτώσεις. Οπωσδήποτε η ιστορία αυτή ανοίγει κι ένα φαύλο κύκλο πελατειακών σχέσεων, ψηφοθηρικής ομηρείας.

Ποιος, λοιπόν, θα κάνει αυτή την ειδική διαδικασία ελέγχου για την ταυτότητα κτηρίου; Ιδιώτης μηχανικός και όχι κρατικό σώμα ελέγχου. Ποιος θα αντιμετωπίσει το πρόβλημα; Και πάλι προτείνετε την αγορά. Πολύ απλά σας λέω ότι ενώ το δημιούργησε η αγορά, ουσιαστικά βάζετε την αγορά να φυλάει την αγορά!

Ποιος θα πληρώσει τα πρόστιμα; Η λαϊκή οικογένεια θα κληθεί να πληρώσει για ζητήματα που σχετίζονται με μεγαλοκατασκευαστές. Αυτό το λύνετε στο δεύτερο κεφάλαιο, που έχει τίτλο «Υπερβάσεις δόμησης και αλλαγές χρήσης, ειδικό πρόστιμο διατήρησης, περιβαλλοντικό ισοζύγιο». Επικαλείστε υποκριτικά την ανάγκη επίλυσης ενός κοινωνικού προβλήματος και η αιτιολογική έκθεση, περιγράφοντας την Ελλάδα του μπάχαλου, αναφέρει ότι δεν υπάρχει κανένας μηχανισμός καταγραφής βασικών, δομικών χαρακτηριστικών των νέων κτηρίων, καμμία απογραφή των παλιών κτηρίων, με ό,τι αλλοιώσεις ή τροποποιήσεις έχουν

γίνει, κανένας έλεγχος νομιμότητας, παρά μόνον εκεί όπου υπάρχουν καταγγελίες και πάντα ενυπόγραφες.

Εμείς δεν υποστηρίζουμε ότι δεν υπάρχουν αυτά τα προβλήματα. Η αιτιολογική έκθεση όμως απλά περιγράφει το τι υπάρχει. Και φυσικά και εσείς η ίδια μέχρι σήμερα δεν κάνετε καμμία συγκεκριμένη αναφορά για το τι φταίει και ποιοι έχουν μέχρι σήμερα την ευθύνη. Διότι το κοινωνικό πρόβλημα, όπως εσείς χαρακτηρίζετε το θέμα των αυθαιρέτων, δεν δημιουργήθηκε από το πουθενά. Δημιουργήθηκε από την ασύδοτη κερδοσκοπία των κατασκευαστικών εταιρειών, οι οποίες κλείνοντας αυθαίρετα τους ημιυπαίθριους αποσπούσαν και αποσπούν εν συνεχεία μεγάλα κέρδη από τις πωλήσεις. Μάλιστα σ' ένα έγγραφό τους, που μας μοιράστηκε μετά την ακρόαση φορέων, ζητούν η προτεινόμενη ρύθμιση να επεκταθεί και στα ακίνητα που είναι υπό ανέγερση και σε όσα ακόμα έχουν οικοδομική άδεια αλλά δεν έχει ξεκινήσει η ανέγερσή τους.

Αυτή η συγκεκριμένη πολιτική ενισχύθηκε από τις κυβερνήσεις τόσο του ΠΑΣΟΚ όσο και της Νέας Δημοκρατίας, που διαχρονικά έχουν πολιτική ευθύνη. Ενισχύθηκε φυσικά -και δεν ήταν τυχαίο- από την αποδυνάμωση του δημόσιου ελέγχου, από τα κενά και ελλείψεις σε προσωπικό -τα ξέρετε, τα ζούμε όλοι, δεν κάνετε προσπάθεια να καλυφθούν, να αξιοποιήσετε καλύτερα το προσωπικό- και ακόμη περισσότερο από τις κατά καιρούς νομοθετικές παρεμβάσεις, κάθε φορά με πρόσχημα την απλοποίηση δήθεν διαδικασιών, αλλά με αποτέλεσμα στο τέλος να διαιωνίζεται το πρόβλημα.

Έρχεστε, λοιπόν, σήμερα με τη νέα ρύθμιση για τους ημιυπαίθριους καλώντας αποκάλυπτα πάλι τα λαϊκά στρώματα, που δεν έχουν καμμία ευθύνη για το πρόβλημα των αυθαιρέτων στα κτήρια, να πληρώσουν το πράσινο χαράτσι, προκειμένου να έχουν πράσινο, ελεύθερους χώρους κ.λπ. στους δήμους τους, μια και το κράτος παραιτείται και τυπικά από τη χρηματοδότησή τους.

Με το τέχνασμα αυτό του πράσινου ταμείου και των αναπλάσεων η Κυβέρνηση ελπίζει, ίσως, να ξεπεράσει το σκόπελο των αποφάσεων του Συμβουλίου Επικρατείας. Φαίνεται λίγο δύσκολο, γιατί μέχρι πρότινος, πριν από μερικούς μήνες, έκρινε αντισυνταγματική τη νομιμοποίηση οποιασδήποτε αυθαίρετης κατασκευής, εντός ή εκτός σχεδίου πόλεως, όταν έχει χτιστεί μετά από το 1983.

Όσο για τη χρηματοδότηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που παράνομα -και η σημερινή Κυβέρνηση αλλά και η προηγούμενη- παρακρατεί θεσμοθετημένους πόρους που οι ίδιοι θεσμοθετήσατε από το 1992 και ανέρχονται σε περισσότερο από 1 τρισεκατομμύριο ευρώ, έχω ξανααναφερθεί ότι μόνο τα τέλη κυκλοφορίας -δεν έχω πάρει καμμία απάντηση- του 2009 ξεπερνούν τα 450.000.000 ευρώ και άλλα τόσα περίπου ως υπολογίζουμε και το 2010.

Και καμμία απάντηση για την ανταλλάξιμη περιουσία προσφύγων στους προσφυγικούς δήμους, το γνωστό ταμείο ΤΑΠ, που πέρασε σε κάποια φάση στο Υπουργείο Οικονομικών και που η περιουσία των προσφύγων υπολογίζονταν γύρω στο 1992 με 1995 μεγαλύτερη από 1 τρισεκατομμύριο δραχμές.

Τεράστια ποσά που εάν αυτά διατίθεντο στους δήμους, αυτούς που έχουν προσφυγικό, τέλος πάντων, πληθυσμό, θα γίνονταν πάρα πολλά έργα υποδομής.

Κυρία Υπουργέ, δεν θέλω να το παρεξηγήσετε γιατί ειλικρινά με πολύ καλή διάθεση το προτείνω, πιστεύω ότι θα πρέπει να κάνετε καμμία βόλτα στις περιοχές που πράγματι υπάρχει πρόβλημα δόμησης. Υπάρχουν παράνομα. Και δεν είναι, φυσικά, μόνο οι περιοχές Β' Πειραιά, όπως σας ανέφερα, το Πέραμα με τα πολλά αυθαίρετα ή η Κοκκινιά με τα παράνομα προσφυγικά, που μπορεί να θεωρηθεί γραφικό, αλλά, δυστυχώς, υπάρχουν ακόμη και σήμερα τουαλέτες υπόγειες στα πεζοδρόμια των δρόμων, για να μην είναι και υπέργειες και γίνονται και περισσότερο ορατές.

Ποιους κυνηγάτε με αυτήν τη ρύθμιση; Ακούστηκαν ότι τα αυθαίρετα σε όλη την Ελλάδα είναι ενάμισι εκατομμύριο, άλλος είπε δύο εκατομμύρια. Εγώ σας λέω ενάμισι. Και κάνει έναν υπολογισμό η αιτιολογική έκθεση ότι εάν σε κάθε αυθαίρετο υπολογίσουμε τρία-τέσσερα άτομα, κυνηγάτε στην κυριολεξία περισσότερους από τον μισό πληθυσμό της χώρας, χωρίς να τολμάτε να αγγίξετε

τα πραγματικά αυθαίρετα των μεγάλων τετραγωνικών, κάποιων άλλων που βγάζουν άδεια για είκοσι πέντε τετραγωνικά και χτίζουν μία μεζονέτα εκατόν ογδόντα τετραγωνικών. Αυτά δεν πρόκειται να τα γκρεμίσετε ποτέ. Και δεν τους απασχολεί το πρόστιμο που θα τους βάλετε, γιατί έχουν την άνεση να το προκαταβάλουν, για να τους κάνουν και την περιβόητη έκπτωση.

Εσείς κυνηγάτε τους μικροϊδιοκτήτες. Και είναι σίγουρο ότι από αυτούς δεν πρόκειται να εισπράξετε ή από κάποιους πιεστικά θα εισπράξετε, γιατί δεν έχουν. Τα σπίτια τους είναι υποθηκευμένα με δάνεια στις τράπεζες, έχουν ανασφάλεια, αντιμετωπίζουν ανεργία. Έχουν τρομοκρατηθεί. Και με τα σημερινά επίσημα νούμερα, η ανεργία ξεπερνά το 11,3%. Μπορεί να φανταστεί κανείς τι θα γίνει με τις απολύσεις που έπονται με όλες τις σχέσεις εργασίας, γιατί αυτή τη στιγμή θεωρείται εργαζόμενος και ένας που δουλεύει μία ημέρα την εβδομάδα. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, πού θα φτάσει η ανεργία. Όλα αυτά τα νέα μέτρα και το πρώτο πακέτο και το δεύτερο που έρχονται, που είναι προαποφασισμένα και τα ξέρετε, γιατί τα έχετε ψηφίσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ισοπεδώνουν εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα και δεν πρόκειται να αφήσουν τίποτε όρθιο.

Δεν σας απασχολεί γιατί η πολιτική σας δεν είναι καθόλου αποσπασματική. Έχετε την ίδια στρατηγική με τη Νέα Δημοκρατία, είναι διαρκής, εισπρακτική, φοροπηχτική, προσπιματική. Υπολογίζεται ότι 2.000.000.000 ευρώ ίσως εισπραχθούν -θα το δούμε όλοι στην πράξη- για το πράσινο ταμείο μέσω ΕΤΕΡΠΣ και θα πάνε σε ειδικό κωδικό και διαφημίζετε πλέον τη σωστή κατεύθυνση.

Δεν ξέρω εάν το ΕΤΕΡΠΣ είναι ήδη στα ταμεία, που εχθές εξαγγέλθηκε ότι συγχωνεύονται. Είναι γνωστό -όχι ότι συμφωνούμε με τα πρόστιμα που μέχρι σήμερα εισέπρατται το ΕΤΕΡΠΣ- ότι εισπράττει περίπου 30.000.000 ετήσια, έχει ένα αποθεματικό που ξεπερνάει τα 260.000.000 και μεγάλη ακίνητη περιουσία.

Τί θα γίνουν όλα αυτά με τις συγχωνεύσεις που εσείς υποτίθεται τις κάνετε για να γλιτώσουν κάποια έξοδα διοικητικών συμβουλίων και φυσικά και οι εργαζόμενοι αυτών των οργανισμών που μέχρι σήμερα είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και θα εξελιχθούν με τις συγχωνεύσεις σε ανώνυμες εταιρείες, μένουν μετέωροι, χωρίς πραγματικά δικαιώματα και χωρίς να είναι και στο αντικείμενό τους, τις περισσότερες φορές.

Από την άλλη, ενώ δημιουργείτε όλη αυτή την αναστάτωση και όλο αυτόν το φοροεισπρακτικό μηχανισμό, οι μεγαλοκατασκευαστές παραμένουν στο απυρόβλητο και το πιο πιθανό είναι ότι θα αρχίσετε να φέρνετε και συμπληρωματικές διατάξεις, για να έχουν και άλλα προνόμια.

Για εμάς το πρόβλημα της αυθαίρετης δόμησης είναι όχι μόνο κοινωνικό, αλλά κατ'εξοχήν πολιτικό και ταξικό. Δεν συμφωνούμε με τη λογική αυθαιρέτων που μπορεί να κατεδαφιστούν ή άλλων που εξαίρονται. Για εμάς πίσω από όλα αυτά βρίσκεται η πολιτική της εμπορευματοποίησης, της κερδοσκοπίας της γης και της χρήσης της, η πολιτική της πάσης θυσίας διασφάλισης της κερδοφορίας των κατασκευαστικών ομίλων.

Μόνο μια πολιτική που θα αντιμετωπίζει τη γη και τη χρήση της, την οργάνωση του κοινωνικού χώρου -δομημένη και μη- τη λαϊκή κατοικία και τις αναγκαίες υποδομές ως κοινωνικά αγαθά και όχι ως εμπόρευμα, μπορεί να διαμορφώσει πλαίσιο ουσιαστικής επίλυσης του προβλήματος.

Τέλος, δυο κουβέντες για το τρίτο κεφάλαιο με τίτλο «Μητροπολιτικές αναπλάσεις και άλλες διατάξεις». Με τις ρυθμίσεις που φέρνετε για το φαληρικό όρμο, μέσα από ένα αντιδραστικό πλαίσιο των μητροπολιτικών παρεμβάσεων, γίνεται ένα ακόμα σημαντικό βήμα στην πλήρη παράδοση της παραλιακής ζώνης στο μεγάλο κεφάλαιο για κερδοφόρες μπίζνες, αίροντας κάθε περιορισμό στους όρους δόμησης.

Πραγματικά, αισθάνεται κανείς ότι βρίσκεται σε ένα αποικιοκρατικό καθεστώς κατά παρέκκλιση των πάντων. Με τις ρυθμίσεις αυτές η παραλιακή ζώνη μετατρέπεται κυριολεκτικά σε ξέφραγο αμπέλι για τις ορέξεις των μονοπωλιακών ομίλων.

Είναι αυτονόητο ότι για εμάς το σχέδιο νόμου που προτείνετε δεν είναι μόνο αντιλαϊκό και απαράδεκτο, αλλά έχουμε ζητήσει να αποσυρθεί. Δεν έχουμε βέβαια αυταπάτες ότι θα δεχθείτε τις προτάσεις μας και την πρότασή μας να το αποσύρετε, γι' αυτό το καταψηφίζουμε επί της αρχής σήμερα και φυσικά και επί των άρ-

θρων αύριο που θα είμαστε πιο συγκεκριμένοι.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Εμείς ευχαριστούμε την κ. Νικολαΐδου, την Ε' Αντιπρόεδρο της Βουλής.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλος Μαρκάκης για δεκαπέντε λεπτά.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, ξέρετε ότι ο πραγματικός τίτλος του νομοσχεδίου που έπρεπε να φέρετε σήμερα είναι «Η ταλαιπωρία ενός ημιυπαίθριου». Τον Ιούλιο του 2009 ο κ. Σουφλιάς ψηφίζει τα άρθρα 40 και 41 του ν. 3775 για την τακτοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων σε ένα άσχετο νομοσχέδιο.

Στις 29.10.2009 με πράξη νομοθετικού περιεχομένου εσείς, ως νέα Κυβέρνηση, έρχεστε και αναστέλλετε την τακτοποίηση των ημιυπαίθριων και το νόμο Σουφλιά.

Το Φεβρουάριο του 2010 φέρνεται ένα νομοσχέδιο για την κύρωση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, για να προλάβετε τις συνταγματικές προθεσμίες και κάνετε μερική και επιλεκτική αναστολή του άρθρου Σουφλιά για τους ημιυπαίθριους.

Και σήμερα πάλι βιαστικά, για να προλάβετε τις προθεσμίες και τη δική σας δέσμευση, φέρνεται ένα νομοσχέδιο για τους ημιυπαίθριους και άλλες επιφάνειες που άλλαξαν χρήση, ονομάζοντας στην ουσία «ρύθμιση» αυτό που ο κ. Σουφλιάς έλεγε «τακτοποίηση» και αυτό που ονόμαζε η Νέα Δημοκρατία «πρόστιμο», εσείς το ονομάζετε «πράσινο τέλος».

Έτσι, συνεχίζεται αυτό το παιχνίδι «βρείτε τις επτά διαφορές» μεταξύ των δύο νομοσχεδίων. Στην ουσία καμμία από τις δύο προτάσεις δεν λύνει οριστικά το πρόβλημα των αυθαιρέτων στη χώρα μας.

Υπάρχει και ένας άλλος παραλογισμός σε αυτό το αλισβερίσι νομοσχεδίων. Εμείς πριν από δύο μήνες και προτάσεις σας κάναμε και σας επισημάναμε τις στρεβλώσεις. Και τότε, λέγοντας την αλήθεια, σας είπαμε ότι ο νόμος Σουφλιά στο άρθρο 41 είχε στρεβλώσεις καταστρεφικές για τη δημιουργία χώρων στάθμευσης αυτοκινήτων. Γιατί τι έκανε; Προσμετρούσε ακόμα και στα ειδικά κτήρια στάθμευσης τους υπέργειους και τους υπόγειους χώρους στο συντελεστή δόμησης και είχαν σταματήσει όλες οι οικοδομικές άδειες των κτηρίων στάθμευσης στην Ελλάδα.

Ο άλλος παραλογισμός είναι ότι η Νέα Δημοκρατία, που είχε ψηφίσει το νόμο Σουφλιά, ζητούσε την κατάργησή του. Αλλά η Νέα Δημοκρατία δικαιολογημένα το ζητούσε, γιατί δεν είναι δα και η μοναδική παρέμβαση Σουφλιά, που την οδήγησε σε συντριβή με έντεκα μονάδες.

Ο τρίτος παραλογισμός, όμως, ήταν ο δικός σας του ΠΑΣΟΚ, που ενώ το καταλάβατε, δεν αναστείλατε -πριν από έξι μήνες- μαζί με τους ημιυπαίθριους και τις διατάξεις του άρθρου 41 για τα γκαράζ. Και αφήσατε τον κόσμο να ταλαιπωρείται για μισό ακόμα χρόνο. Και φέρνεται τη ρύθμιση σήμερα.

Και σ' αυτό οφείλετε να δώσετε μια εξήγηση, κυρία Υπουργέ. Εκτός εάν οι λόγοι είναι πολιτικοί και το κάνετε επίτηδες για να εκθέτετε τον κ. Σουφλιά και τη Νέα Δημοκρατία, να δείχνετε πώς νομοθετούσε τότε η Νέα Δημοκρατία και να το θυμάται συνέχεια.

Αλλά και εσείς έχετε τα ίδια χαρακτηριστικά, δεν ακούτε. Και σας το λέμε ξεκάθαρα από την αρχή ότι κινείστε σε λάθος κατεύθυνση, έχετε λανθασμένη νοοτροπία, κινείστε με μια μιζέρια, βλέπετε και κυνηγάτε το δέντρο και χάνετε το δάσος. Δημιουργείτε και τώρα ρυθμιζόμενα αυθαίρετα μιας ακόμη χρονικής στιγμής. Δεν λύνετε οριστικά το θέμα των αυθαιρέτων. Και δεν μπορείτε να συγκριθείτε με την πριν από τριάντα χρόνια προσπάθεια του Αντώνη Τρίτση για τη ρύθμιση των θεμάτων των πολεοδομικών αυθαιρεσιών.

Δεν ακούτε και την πρόταση του Προέδρου μας, που την έχει διατυπώσει σε όλους τους τόνους και στο σύνολο της Κυβέρνησής σας. Δώστε λύση στο σύνολο των αυθαιρέτων με χαμηλές τιμές και βάλτε, από σήμερα και πέρα, μια κόκκινη γραμμή των αυθαιρέτων, αφού θεοπίζετε και την ηλεκτρονική ταυτότητα των κτηρίων. Μην κλείνετε τα μάτια στην πραγματικότητα.

Δεν λέτε, όμως, πώς θα αντιμετωπίσετε και τα υπόλοιπα αυθαίρετα, αφού παραδέχεστε ότι δεν μπορείτε να τα γκρεμίσετε. Τι σας εμποδίζει; Εδώ επιβάλλεται ένα ειδικό πρόστιμο για σαράντα χρόνια -ή όποια χρόνια μπορούμε να επιλέξουμε- σαν πρό-

στιμο ανέγερσης και διατήρησης του συνόλου των αυθαιρέτων. Θα μπορούσατε να το κάνετε. Αυτό που κάνετε για τους ημιυπαίθριους, θα μπορούσατε να το κάνετε για το σύνολο των αυθαιρέτων. Είναι μια ωραία ιδέα, για να αποφύγετε το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Έτσι θα είχατε την ευκαιρία σαν τον Αντώνη Τρίτση, να λύσετε το θέμα των αυθαιρέτων μια και καλή. Διότι η ιδέα και η βούλησής σας για την ηλεκτρονική ταυτότητα των κτηρίων, θα μπορούσε θεωρητικά να σταματήσει από εδώ και πέρα τη δημιουργία των αυθαιρέτων. Έτσι, λοιπόν, ξεκινάτε με καλές προϋποθέσεις και κάνετε μια τρύπα στο νερό!

Βάζετε πρόστιμο στα αυθαίρετα εντός νόμιμου περιγράμματος του όγκου του νομίμως υφιστάμενου κτηρίου. Και μόνο που χρησιμοποιείτε δύο φορές τη λέξη νόμιμο, μπορεί ο κόσμος για το πού είναι η αυθαιρεσία. Εγώ πιστεύω -και θα σας το εξηγήσω, όπως σας το είπα και στην επιτροπή- ότι η αυθαιρεσία υπάρχει στη στρεβλή διαστροφή που λέγεται ΓΟΚ. Θα μπορούσατε στη ρύθμιση αυτή που φέρνεται -για να καλύψει τη ρύθμιση- να βάλετε στον επιτρεπόμενο όγκο του κτηρίου και όχι αυτό που βάζετε στον νόμιμο όγκο.

Εδώ έχετε μια ρύθμιση εκτός από τους ημιυπαίθριους, τα πατάκια, τις σοφίτες, τις πιλοτές. Ρυθμίζετε, επίσης και την αλλαγή της χρήσης των υπογείων. Αυτό, με συγχωρείτε που σας το λέω, δεν μπορεί να θεωρείται παρανομία, διότι τα υπόγεια έχουν βγάλει άδεια και έχουν πληρώσει. Και δεν φτάνει που αυτοί οι άνθρωποι ζουν στα υπόγεια, θέλετε να τους βάλετε και πρόστιμο από πάνω. Αφήνετε εκτός της ρύθμισης τις βεράντες, τις πέργολες, που είναι μέσα στα βασικά στοιχεία σήμερα της λειτουργίας ενός κτηρίου.

Το άγχος το δικό σας, κυρία Υπουργέ, είναι να αποδείξετε ότι οι αυθαηρετούντες και οι υφιστάμενοι τα πρόστιμα, πληρώνουν με το νόμο το δικό σας λιγότερα απ' αυτά που πλήρωναν με το νόμο του Σουφλιά.

Ο μανδύας σας είναι το πρόστιμο που εσείς το ονομάζετε πράσινο τέλος. Ευτυχώς που στην αιτιολογική σας έκθεση παραδέχεστε την έλλειψη περιβαλλοντικής ευαισθησίας και πολιτικής βούλησης, η οποία υπήρχε διαχρονικά στο πολιτικό σύστημα για είκοσι πέντε χρόνια. Δηλαδή, όσα χρόνια κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία -δηλαδή, πέντε- και άλλα είκοσι χρόνια που κυβέρνησε το ΠΑΣΟΚ.

Εμείς σας κάναμε μια πρόταση, αν θέλετε πραγματικά το όνομά σας να μείνει, όπως έμεινε και το όνομα του Αντώνη Τρίτση στα πολεοδομικά θέματα. Κάντε ριζικές αλλαγές στο ΓΟΚ που έχει συσταθεί από το 1985, διότι αρχιτεκτονική με νομοθετήματα δεν γίνεται, όπως δεν μπορεί να γίνει και χειρουργική με νομοθεσία. Ξαν να λέτε σε έναν χειρουργό μην κάνει bypass, γιατί δεν το επιτρέπει ο νόμος και είναι εκτός νομοθετικού πλαισίου.

Σας προτείνουμε να απλοποιήσετε τις διαδικασίες. Να βάλετε, δηλαδή, ένα ποσοστό όγκου στο οικοπέδο και ένα ιδεατό στερεό και να αφήσετε το μηχανικό, τον αρχιτέκτονα και τον ιδιοκτήτη να φτιάξει εκεί μέσα ό,τι επιτρέπουν οι χρήσεις γης. Όλα τα άλλα είναι λεπτομέρειες και περιορισμοί, όπως γιατί το έκτισες κάτω από τη σκάλα ή γιατί την αποθήκη την έκανες play room κ.λπ.. Αυτές όλες είναι εφευρέσεις της πολιτείας να ανακαλύπτει αυθαίρετα, να βάζει πρόστιμα και να έχει τους πολίτες συνέχεια σε ομηρία.

Εγώ και ο περισσότερος κόσμος δεν μπορούμε να καταλάβουμε πώς ένα πατάρι, μια σοφίτα προσβάλλουν το περιβάλλον, αφού είναι μέσα στο νόμιμο κτήριο. Απλώς ο ΓΟΚ το βάζει ή το βγάζει, άμα θέλει, από το συντελεστή δόμησης. Τα δε υπόγεια, σας είπα, όχι μόνο έχουν νόμιμη άδεια, αλλά αυτός που κατασκεύασε τα υπόγεια πλήρωσε πολύ μεγαλύτερη δαπάνη κατασκευής, διότι αναγκάζεται να κάνει και τοίχια από αυτό που θα έκανε σε ένα ισόγειο κτίσμα. Το πρόστιμο που πρέπει να πληρώσει είναι η διαφορά της τιμής για έκδοση αδείας σαν βοηθητικού χώρου με την τιμή που έχει η έκδοση αδείας σε κύριο χώρο. Δηλαδή, μια μικρή διαφορά στην τιμή της αδείας. Εσείς από την αλλαγή αυτή της χρήσης προσπαθείτε να πάρετε περισσότερα χρήματα από ό,τι έχασε το δημόσιο κατά την έκδοση της αδείας. Αυτό είναι μια καθαρή κλεψιά.

Επίσης, δεν κάνετε καμμία πρόβλεψη για εκπτώσεις και πρό-

στιμα σε άτομα με ειδικές ανάγκες ή σε ειδικές ομάδες, όπως είναι οι πολύτεκνοι. Και δεν υπολογίζετε τα πρόστιμα με την αντικειμενική αξία που είναι και το δικαιότερο για να μην επιβαρύνετε τις πολεοδομίες και αφήνετε την τιμή ζώνης, παρ' όλο που αμφιταλαντεύτηκε αρκετές μέρες.

Λέτε στην αιτιολογική σας έκθεση για τη δημιουργία σκιάς που πρέπει να έχουν οι κατασκευές, για να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο της αστικής θερμικής νησίδας. Παλιά κατασκευάζαμε μπαλκόνια για να καθόμαστε έξω, όταν το κλίμα της Ελλάδας το επέτρεπε ή οι κοινωνικές συνθήκες μας επέτρεπαν να έχουμε δραστηριότητα στις βεράντες. Σήμερα για να προστατευτούμε από τον ήλιο βάζουμε τέντες, δημιουργούμε σκιάστρα και σε όλους αυτούς που προσπαθούν να προστατευθούν από τις καινούργιες κλιματολογικές συνθήκες προσπαθείτε να τους δημιουργήσετε την ενοχή του παράνομου και του αυθαίρετου.

Θα κλείσω με μια επισήμανση για το ΕΤΕΡΠΣ όπου θα πηγαίνουν δήθεν τα πράσινα τέλη. Το ταμείο αυτό δημιουργήθηκε για να μαζέψει χρήματα σε όσους δεν ήθελαν να κατασκευάζουν χώρους στάθμευσης –μία φοβερή εφεύρεση της εποχής εκείνης– γι' αυτό και σήμερα δεν ξέρουμε πού να βάλουμε τα αυτοκίνητά μας. Ελπίζουμε ότι το ταμείο του περιβαλλοντικού ισοζυγίου που θεσπίζετε, να μην έχει την ίδια φήμη. Αλλά, κυρία Υπουργέ, με το σημερινό δημοσιονομικό πρόβλημα που έχει η χώρα, με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προ των πυλών, εσείς ονειρεύεστε ραπανάκια για την όρεξη. Ρωτήστε τον κ. Παπακωνσταντίνου αν θα σας αφήσει να πάρετε αυτά τα λεφτά και ρωτήστε τον τώρα, γιατί σε λιγάκι θα ρωτάτε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο αν μπορείτε να τα χρησιμοποιήσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Η γενική μας παρατήρηση για την ηλεκτρονική ταυτότητα των κτηρίων κατ' αρχάς, είναι θετική γιατί σηματοδοτεί την προσπάθεια του κράτους να βάλει τέρμα στη συνέχιση των αυθαιρέτων. Πάσχει, όμως, σε δύο σημεία.

Χάνει την ευκαιρία να συνδυαστεί με την οριστική αντιμετώπιση των αυθαιρέτων, που σας είπαμε πιο μπροστά και είναι βιαστική και όχι καλά μελετημένη. Γι' αυτό συμφωνούμε να την αρχίσετε από την 1-1-2011, ελπίζοντας μέχρι τότε να έχετε κάνει τις διορθωτικές εκείνες κινήσεις στα άρθρα, για να αντιμετωπιστούν οι ατέλειες.

Δεν συμφωνούμε, όμως, με την ηλεκτρονική ταυτότητα των κτηρίων για τις οικοδομικές άδειες που έχουν εκδοθεί πριν από το 2011. Δεν ξέρω αν είναι αντισυνταγματικό, πάντως δεν είναι σωστό, δεν είναι δίκαιο οι μηχανικοί, οι ιδιοκτήτες και γενικά, οι εμπλεκόμενοι με την οικοδομή να συμπληρώνουν στοιχεία και να υπαχθούν σε υποχρεώσεις που δεν είχαν κατά την ημερομηνία εκδόσεως της άδειας.

Αυτή τη διαδικασία πρέπει να την κάνει το κράτος, αν θέλει και μπορεί, μια και έχει στο αρχείο του την έκδοση των οικοδομικών αδειών. Ας τη μετατρέψει σε ηλεκτρονική μορφή και ας το κάνει μόνο του, χωρίς να επιβαρύνεται κανένας άλλος.

Εμείς σας το λέμε και το επαναλαμβάνουμε ότι πρέπει να συνδυάσετε την ηλεκτρονική ταυτότητα των παλαιών οικοδομικών αδειών με την οριστική αντιμετώπιση όλων των αυθαιρέτων. Και κατ' αρχάς, σχεδόν όλα τα στοιχεία της ταυτότητας του κτηρίου υπάρχουν και σήμερα στην έκδοση οικοδομικής άδειας, απλώς δεν καταχωρούνται με ηλεκτρονική μορφή. Εσείς προσθέσατε το πιστοποιητικό της ενεργειακής απόδοσης, δηλαδή, μια ακόμα επιβάρυνση για τον ιδιοκτήτη και το βίντεο και μάλιστα, βάζετε να γυρίζονται βίντεο ανά κατηγορία μελέτης. Δηλαδή, δεν έχουμε μόνο ένα βίντεο, έχουμε πολλά βίντεο. Και το αστείο στην περίπτωση αυτή είναι ότι, αν δεν είναι καλά τραβηγμένο το βίντεο, θα αφαιρείται η άδεια του μηχανικού, λες και στο πολυτεχνείο έχουν μάθει να τραβούν βίντεο.

Εμείς πιστεύουμε ότι μπορεί αυτό να είναι στοιχείο της ταυτότητας του κτηρίου, όμως όχι της ευθύνης των μηχανικών.

Παρακάτω, λέτε ότι τα αρμόδια όργανα θα στερούν από τον επιστήμονα την άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος. Επίσης, επιβαρύνετε τους ιδιοκτήτες με συνεχείς υποχρεώσεις ελέγχων και μέσα στο κτήριο, μετά από λίγο καιρό, θα μπαίνουν συνέχεια επιθεωρητές, τους οποίους θα πληρώνει ο ιδιοκτήτης, ενώ έχει πληρώσει ήδη τα λεφτά για την έκδοση οικοδομικής άδειας και για την επίβλεψη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω.

Οι αναπλάσεις τις οποίες αναφέρετε στο κεφάλαιό σας θεωρούμε ότι προχωρούν στην αντιμετώπιση του φαληρικού όρμου και των αρχαιολογικών χώρων, έστω και επιλεκτικά, μοιάζοντας με τους συντελεστές που έχετε σαν φωτογραφική διάταξη. Θα μπορούσατε, όμως, να τους επεκτείνετε και για τους άλλους χώρους.

Για όλους τους λόγους που σας αναφέραμε, κυρία Υπουργέ, παραπάνω –και θα αναφερθούμε αναλυτικά και στα άρθρα και θα σας προτείνουμε διορθώσεις οι οποίες είναι δίκαιες προς το κοινωνικό σύνολο– καταψήφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε, κύριε Μαρκάκη.

Το λόγο τώρα έχει η ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

Κυρία Αμμανατίδου, έχετε το λόγο για δεκαπέντε λεπτά ακριβώς.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Από πέρυσι συζητούμε συνεχώς το νομοσχέδιο για τους ημιυπαίθριους. Έρχεται η ρύθμιση Σουφλιά, φεύγει η ρύθμιση Σουφλιά, έρχεται η δική σας ρύθμιση, αλλά τελικά εδώ έχουμε ένα νομοσχέδιο κατά βάση εισπρακτικού χαρακτήρα, που έχει συνηχθεί με βιασύνη, προκειμένου, αφ' ενός να διαχειριστεί την «καυτή πατάτα» της αντισυνταγματικής, κατά το Συμβούλιο της Επικρατείας, τακτοποίηση Σουφλιά και αφ' ετέρου, να δώσει μια ανάσα στα άθλια οικονομικά του κράτους.

Βεβαίως, η ρύθμιση Σουφλιά έβαζε κατευθείαν στα ταμεία του κράτους τα χρήματα και εσείς τα μετακινείτε στο ΕΤΕΡΠΣ, που αύριο ίσως γίνει το «πράσινο ταμείο» για «πράσινες πολιτικές».

Το νομοσχέδιο δεν ξεφεύγει από τη λογική της χρηματικής συναλλαγής μεταξύ κράτους και παρανομούντων σε βάρος του κράτους δικαίου. Επιπλέον, κληροδοτεί ένα πρόβλημα που δημιουργήσε η δική μας και η προηγούμενη γενιά στα παιδιά μας και στα εγγόνια μας, ακολουθώντας την αγοραία λογική που, δυστυχώς, εφαρμόζεται σε όλα τα περιβαλλοντικά θέματα, αυτή, βέβαια, της μετάθεσης του προβλήματος σε ένα μελλοντικό χρόνο, με βάθος σαράντα έτη.

Θα επαναλάβω μία σημαντική επισήμανση που έκανε και ο πρόεδρος του ΤΕΕ στη διαβούλευση με τους φορείς στην επιτροπή. Μερικές φορές, η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» μπορεί να φθάσει σε ευτελή επίπεδα. Ο αυθαιρέτων πληρώνει, δικαιώνεται και αυθαίρεται ξανά. Μπορεί αυτό να συνεχίζεται επ' αόριστον με τις ευλογίες του κράτους; Στις στρεβλώσεις δεν πρέπει κάποια στιγμή να μπει ένα τέλος;

Θα περιμέναμε από την κ. Μπιρμπίλη, που έχει ευαισθησίες απέναντι σε περιβαλλοντολογικά ζητήματα, ένα νομοσχέδιο που θα αντιμετώπιζε γενναία και συνολικά το μεγάλο πρόβλημα που λέγεται «αυθαίρετη δόμηση» στη χώρα μας, του οποίου οι ημιυπαίθριοι είναι μόνο μία υποπερίπτωση. Μία τέτοια αντιμετώπιση στο κομμάτι των ημιυπαίθριων θα καθοδηγήθηκαν από τη λογική της ολοκλήρωσης του πολεοδομικού σχεδιασμού –που βεβαίως να πούμε ότι δεν υπάρχει αντίστοιχο κονδύλι στο ΕΣΠΑ– και της πραγματικής καταγραφής των ημιυπαίθριων χώρων, προκειμένου να μπορούμε να συζητήσουμε βάσει στοιχείων.

Το πραγματικό μέγεθος της αυθαιρεσίας αυτή τη στιγμή, δυστυχώς δεν το γνωρίζει κανένας. Η σύνταξη μελετών για τη διατήρηση του περιβαλλοντικού ισοζυγίου έπεται ως πρακτική και μόνο υπό αυτές τις προϋποθέσεις θα μπορούσε, βεβαίως, να έχει τα πραγματικά αποτελέσματα.

Εδώ να σημειώσουμε ότι το περιβαλλοντικό ισοζύγιο αφορά μία συγκεκριμένη πολεοδομική ενότητα, που δεν ταυτίζεται με τα γεωγραφικά όρια ενός δήμου ή ενός δημοτικού διαμερίσματος και ότι οι κλειστοί ημιυπαίθριοι επιβαρύνουν το μικροκλίμα μιας περιοχής και αυξάνουν την πυκνότητα του πληθυσμού και άρα την επιδείνωση της ποιότητας ζωής στη μικροκλίμακα.

Δεν θεωρούμε ότι οι ρυθμίσεις για τα αντισταθμιστικά έργα που θα διατηρούν το ισοζύγιο είναι σαφείς και δεσμευτικές βάσει του παραπάνω προβληματισμού. Δεν εξασφαλίζεται η ευθεία

ανταποδοτικότητα, η εγγύτητα των αντισταθμιστικών έργων, όπως και δεν υπάρχει καμμία μα καμμία δέσμευση για την ποιότητά τους. Θα μπορούσαμε να καταλήξουμε στην εύκολη λύση των κηποτεχνικών βελτιώσεων, που σε καμμία περίπτωση δεν εξασφαλίζουν το ισοζύγιο. Οι πραγματικά επιβαρυνόμενες περιοχές όπως –ας πούμε– η Κυψέλη στην Αθήνα, πολύ δύσκολα θα μπορούσαν να ελπίζουν σε απαλλοτριώσεις και απελευθερώσεις χώρων, που είναι ο μοναδικός τρόπος πραγματικής μείωσης του δομημένου χώρου.

Αυτό που το νομοσχέδιο προβλέπει, δεν είναι διαφορετικό από τα όσα προέβλεπε η λειτουργία του ΕΤΕΡΠΣ, του οποίου τα χρήματα διατίθεντο σε αποσπασματικά έργα, που αφορούσαν το περιβάλλον ή και σε κάποια άλλα έργα που οριακά μπορούσε κανείς να θεωρήσει ότι έχουν σχέση με το περιβάλλον. Το ΕΤΕΡΠΣ και ο ειδικός φορέας δασών υποκαθιστούσαν όλα αυτά τα χρόνια τη λογική των «πράσινων ταμείων» και είναι ένα καλό παράδειγμα ότι υπάρχουν χρήματα για περιβαλλοντικές δράσεις, αλλά ότι τα χρήματα αυτά κανείς, ποτέ δεν ξέρει που πηγαίνουν.

Ένα τεράστιο πρόβλημα, το οποίο αντικειμενικά υπάρχει και δεν αντιμετωπίζεται με το νομοσχέδιο και το οποίο θεωρούμε ότι θα υπονομεύσει την εφαρμογή του, είναι η ποιότητα τεχνικών υπηρεσιών του κράτους, οι οποίες με τον νέο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» περνούν στους ΟΤΑ. Οι πολεοδομίες είναι υποστελεχωμένες. Πατηναιρείται μεγάλος βαθμός διαφθοράς, ενώ η οργανωτική τους επάρκεια είναι μηδενική. Μπορούμε να ελπίζουμε σε σοβαρή πρόληψη αυθαιρεσιών και σε αποτελεσματικούς ελέγχους, εάν δεν μιλάμε για αναβάθμιση των πολεοδομικών υπηρεσιών;

Κυρία Υπουργέ, αυτό είναι ένα σοβαρό θέμα. Όλες οι πολεοδομίες –οι περισσότερες να πω– έχουν σημαντικά φαινόμενα διαφθοράς και εάν αυτό συνεχιστεί και με τη νέα δομή και με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», καταλαβαίνετε ότι όλο αυτό που έχετε εσείς κατά νου και φέρατε ως νομοσχέδιο και αυτό που θέλουμε εμείς ως χώρος –και φαντάζομαι και πολλοί ακόμη συνάδελφοι εδώ μέσα– δηλαδή να σταματήσει η αυθαιρεσία, έχει να κάνει με τις δομές και με τους ελεγκτικούς μηχανισμούς του κράτους και της πολιτείας και βεβαίως, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που θα περάσουν. Θα πρέπει εδώ να πούμε ότι υπάρχει μία αναγκαιότητα κωδικοποίησης της βασικής πολεοδομικής νομοθεσίας, ώστε να μην επιτρέπεται κατά βούληση ερμηνεία των πολεοδομικών διατάξεων.

Εδώ θα σας κάνω μία παρέμβαση. Η ρύθμιση Σουφλιά έλεγε ότι 15% από 20% επενέβαινε στο ΓΟΚ. Κατέβαζε σε 15% τους ημιυπαίθριους, οι οποίοι δεν προσμετρούνται στο συντελεστή δόμησης ενός οικοπέδου. Εσείς κρατάτε αυτό το 15%.

Όμως, για τη χώρα μας το 20% που δεν προσμετράται στο συντελεστή δόμησης, ο ημιυπαίθριος, είναι πολύ σημαντικό. Είμαστε μια χώρα που έχουμε μια συγκεκριμένη αρχιτεκτονική. Θα μπορούσαμε να έχουμε βιοκλιματικά κτήρια. Και γιατί ένας χώρος μιας οικοδόμησης να μην είναι και χώρος συνεύρεσης των κατοίκων ως κοινόχρηστος ή ακόμη συνεύρεσης των ιδίων των ανθρώπων που ζουν, που βιώνουν μέσα σε ένα διαμέρισμα;

Έχει πολύ συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Δεν πρέπει να μειωθεί το 20%.

Πολλά σημεία είναι στον αέρα, καθώς μέσα από το νομοσχέδιο παραπέμπονται σε προεδρικά διατάγματα. Το ίδιο το ζήτημα των ιδιωτών επιθεωρητών μηχανικών, οι οποίοι θα πρέπει να πληρώνονται από τους ιδιοκτήτες, είναι σκανδαλώδες.

Όσον αφορά το ζήτημα του πράσινου ταμείου –το λέω πράσινο ταμείο γιατί δεν ξέρουμε τι μορφή θα πάρει και πώς θα λειτουργεί, μας είχατε φέρει ένα σχέδιο νόμου που θα καταθέσετε αργότερα– διαλύατε το ΕΤΕΡΠΣ, το Ταμείο Δασών, κάνατε το πράσινο ταμείο ως ανώνυμη εταιρεία και βάζετε όρους προσέλκυσης ιδιωτικών κεφαλαίων.

Δεν έχουμε τίποτα ξεκάθαρο. Δεν μας έχετε ενημερώσει και τώρα θεωρείτε ότι αυτός ο τρόπος λειτουργίας δεν θα έχει κανένα –μα, κανένα– πρόβλημα. Μακάρι!

Δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη για τα επικλινή οικοπέδα και τα υπόγεια που έχουν αλλάξει χρήση με υπέρβαση του συντελεστή δόμησης και αφορούν το σύνολο των νησιωτικών και ευαίσθητων περιοχών.

Κάνετε ένα πολύ θετικό βήμα, με την έννοια ότι εξαιρέσατε την αυθαιρεσία και την κατά έναν τρόπο τακτοποίηση σε παλαιά

και διατηρητέα κτίσματα και σε περιοχές που είναι χαρακτηρισμένες ως αρχαιολογικές. Νομίζω ότι αυτό, βεβαίως, ήταν αυτονόητο. Υπάρχει και ένας πολιτισμός που πρέπει να τον διατηρήσουμε, όσο μπορούμε, στο πλαίσιο της υποχρηματοδότησης και με όλον αυτόν το βιασμό που γίνεται από τα συμφέροντα.

Όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού των προστίμων, είμαστε υπέρ –όσες δυσκολίες και αν αυτό δημιουργεί– ενός προσδιορισμού, βάσει της αντικειμενικής αξίας που περιλαμβάνει επιπλέον στοιχεία, όπως η παλαιότητα, ο όροφος και άλλα και όχι ένα ξερό «τιμή ζώνης». Ενδεχομένως, όσον αφορά τα πρόστιμα, θα έπρεπε να δούμε και κάποια κοινωνικά κριτήρια για πολύτεκνες οικογένειες, για τα άτομα με αναπηρία, αλλά αυτό σε μια αντιδιαστολή με τις αυθαιρεσίες που γίνονται από ανθρώπους που έχουν κάνει μεγάλες καταστροφές στο περιβάλλον ή έχουν μεγάλες ιδιοκτησίες και μεγάλες αυθαιρεσίες.

Ας κάνουμε όμως και μια σύνδεση. Όσον αφορά το θέμα των ημιυπαίθριων –που πέρα από περιβαλλοντικό ζήτημα, εμείς λέμε ότι είναι και κοινωνικό– η επίλυση του δεν μπορεί παρά να πηγαίνει χέρι-χέρι με στεγαστικά προγράμματα και προγράμματα κοινωνικής κατοικίας. Και δεν μπορούμε σε καμμία περίπτωση να αγνοήσουμε την ταξική διάσταση του προβλήματος της αυθαιρετικής δόμησης, η οποία απαιτεί μια μεγαλύτερη ευαισθησία, όχι όμως βεβαίως σε βάρος του περιβάλλοντος. Τελικά, η αυθαιρεσία δεν πλήττει αυτόν που παρανομεί, αλλά πλήττει το σύνολο των πολιτών και το περιβάλλον.

Βεβαίως, ο εισπρακτικός χαρακτήρας του νομοσχεδίου δεν μας επιτρέπει να το υποστηρίξουμε. Έχετε, όμως, δυο άρθρα, για τα οποία θα λέγαμε ένα κριτικό «να» και θα εξηγήσω γιατί. Όσον αφορά το Φαληρικό Όρμο Αττικής, θεωρούμε ότι η μεταολυμπιακή αξιοποίηση των ολυμπιακών εγκαταστάσεων και η ουσιαστική απεμπλοκή της περιοχής από τα Ολυμπιακά Ακίνητα είναι ένα από τα θετικά στοιχεία του νομοσχεδίου.

Ωστόσο, δεν μας βρίσκει σύμφωνους η επαναφορά του προεδρικού διατάγματος του 2002. Το ΕΣΟΑΠ του 2002 καθόριζε ζώνες ανάπτυξης στην περιοχή και ήταν αόριστο, με αποτέλεσμα με διασταλτικές ερμηνείες να χωρέσουν χωροθετήσεις των ολυμπιακών εγκαταστάσεων.

Υπάρχει ένας χώρος διακοσίων πενήντα στρεμμάτων, ο οποίος πρέπει να παραμείνει ένας ανοιχτός χώρος και να μην εγκατασταθούν εκεί άλλες χρήσεις. Υπάρχουν όμως και εκείνα τα υφιστάμενα κτήρια που έγιναν με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, τα γραμμικά κτήρια που ξεκινούν από το ΤΑΕ-ΚΒΟ-ΝΤΟ και πηγαίνουν προς την πλευρά του ΣΕΦ.

Αυτά δεν πρέπει να γκρεμιστούν; Το ένα χρησιμοποιείται από ιστοιολογικούς ομίλους. Όλα τα υπόλοιπα κάποιοι ιδιώτες –το είχα πει και στην επιτροπή– τα ενοίκιασε. Από εκεί και πέρα, δεν αξιοποιήθηκαν, μένουν εκεί και τι κάνουν αυτά; Αυτά ορθώνονται ως ένας τοίχος από μπετόν, ανάμεσα στην πόλη και στο θαλάσσιο μέτωπο. Άρα, αυτά θα πρέπει να φύγουν.

Η εισήγηση της ΠΑΣΟΚ, η συνάδελφος κ. Φαρμάκη, ανέφερε στην εισήγησή της ότι, εύστοχα η κυρία Υπουργός είπε ότι θα πρέπει να φέρουμε την πόλη στη θάλασσα και όχι τη θάλασσα στην πόλη. Κυρία Υπουργέ και κ. Φαρμάκη, αν μεταφράσουμε αυτό που λέτε, σημαίνει να φέρουμε την πόλη στη θάλασσα και να κτίσουμε ό,τι έχει μπαζωθεί από το 1969 και μετά.

Αυτό σημαίνει, κυρία Υπουργέ το «Να φέρουμε την πόλη στη θάλασσα». Η θάλασσα ήταν πίσω, ήταν εκεί που είναι σήμερα οι γραμμές του τραμ, ήταν πέρα από τη λεωφόρο Ποσειδώνος, που ορθώνεται οκτώ μέτρα επάνω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΪΔΗΣ: Να σκάψουμε δηλαδή;

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά υπάρχουν μελέτες, υπάρχει και η έκθεση Δεγλερή του 2007, που μιλάει για την αποκατάσταση και τη βιώσιμη διαχείριση του εσωτερικού Φαληρικού Όρμου, που αποφαινεται ότι ο Φαληρικός Όρμος ουσιαστικά έχει καταστραφεί και ότι η κοινοχρησία των παράκτιων οικοσυστημάτων του Φαληρικού Όρμου και ειδικώς της παραλίας Μοσχάτου είναι συμβατή μόνο με μικρές εγκαταστάσεις υποστηρίξεως, χάριν αναψυχής. Δεν είναι σε γνώση σας η έκθεση Δεγλερή; Το Υπουργείο Περιβάλλοντος πρέπει να διαφυλάσσει το περιβάλλον.

Επίσης, για την περιοχή που συζητούμε θα υπάρξει δέσμευση

από τη μεριά σας, για τα αντιπλημμυρικά που δεν έχουν γίνει στην περιοχή; Υπάρχει μια τάφρος η οποία βρίσκεται παράλληλα της υπερυψωμένης αυτής λεωφόρου Ποσειδώνος. Ακριβώς εκεί, θα πρέπει να υπάρξει μια υπογειοποίηση αυτής της λεωφόρου.

Θα πρέπει επίσης, να γίνουν ανισόπεδες διαβάσεις πεζών ώστε οι πόλεις και οι κάτοικοι της Καλλιθέας και του Μοσχάτου να μπορούν να περνάνε και να έχουν άμεση επαφή περπατώντας με το θαλάσσιο μέτωπο. Γιατί εκεί ήταν η θάλασσα και όχι η πόλη. Σ' αυτό θα λειτουργήσει καταλυτικά η σύνδεση του Κηφισού με τον Ιλισό, ώστε το θαλάσσιο κανάλι που θα κατασκευαστεί παράλληλα με τις γραμμές του τραμ, να φέρει ακόμα πιο κοντά τη θάλασσα στη στεριά.

Η λεγόμενη περιοχή της «Μεσοποταμίας» αξίζει να έχει τα χαρακτηριστικά ενός φυσικού πάρκου με την εναλλαγή χώματος, πρασίνου και θάλασσας, το οποίο βέβαια θα είναι ανοικτό σε όλους τους πολίτες χωρίς παρεμπόδιση της ελεύθερης πρόσβασης με οποιονδήποτε τρόπο.

Το ταμείον βρίσκεται σε πλεόνασμα στις πόλεις μας. Να σταματήσουμε να το χρησιμοποιούμε ανεξέλεγκτα, ειδικά τώρα που ήδη ζούμε τις πρώτες επιπτώσεις των κλιματικών αλλαγών.

Ως ΣΥΡΙΖΑ σας είπα, θα στηρίξουμε κριτικά το συγκεκριμένο άρθρο αλλά θα πρέπει και εσείς να δεσμευθείτε, όπως και η Κυβέρνηση ότι θα υλοποιηθούν όλα τα προηγούμενα, τα οποία προβλέπονται ως αντιστάθμισμα των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τα ολυμπιακά έργα και όχι μόνο.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Για την εταιρεία ΕΑΧΑ. Στηρίζουμε επίσης κριτικά, την επέκταση των αρμοδιοτήτων της εταιρείας Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων της Αθήνας. Δεν πρέπει, όμως, να ξεχνάμε ότι παρά τα αξιόλογα έργα που έφερε εις πέρας, το πρόγραμμά της για χώρους της Αθήνας μένει ακόμα ανολοκλήρωτο, ενώ η εταιρεία δεν έχει ξεφύγει από τη μοίρα της υποχρηματοδότησης.

Για την εταιρεία ΕΑΧΑ προβλεπόταν για το 2009 ενίσχυση μηδέν από τα κοινοτικά κονδύλια, ενώ από εθνικά κονδύλια μόλις 3.000.000 ευρώ. Ωστόσο η εταιρεία ΕΑΧΑ έχει ολοκληρώσει σημαντικά έργα. Ανάμεσά τους η Διονυσίου Αρεοπαγίτου και η Αποστόλου Παύλου.

Το πρόγραμμά της όμως, περιελάμβανε και μια σειρά άλλων μνημείων και χώρων. Ανάμεσα σ' αυτά ένα σημαντικό έργο για την ανάδειξη του κέντρου της πόλης.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η υποβάθμιση της πολιτιστικής και αρχιτεκτονικής αξίας του εμπορικού κέντρου και των παραδοσιακών συνοικιών της παλιάς Αθήνας, είναι ευθύνη της πολιτείας.

Έχει όμως, μεγάλη βαρύτητα το γεγονός ότι η εταιρεία ΕΑΧΑ έχει εγκαταλείψει τους στόχους της, σχετικά με χώρους στις δυτικές υποβαθμισμένες περιοχές του Δήμου Αθηναίων και ειδικά σχετικά με την Ακαδημία Πλάτωνος, μια περιοχή μεγάλης ιστορικής και οικολογικής σημασίας που εδώ και χρόνια βιώνει μια πολύπλευρη υποβάθμιση.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι επειδή το παρόν σχέδιο νόμου έχει την εισπρακτική λογική για τη ρύθμιση –και αυτή είναι η βασική του λογική– των ημιυπαίθριων, εμείς το καταψηφίζουμε και αύριο επί των άρθρων θα πούμε πιο αναλυτικά την τοποθέτησή μας, όσον αφορά τα υπόλοιπα σημεία του σχεδίου νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε την κ. Αμμανατίδου.

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωράμε στον κατάλογο των ομιλητών-αγορητών επί της αρχής. Ο χρόνος είναι προσδιορισμένος σε επτά λεπτά για τον κάθε ομιλητή και παρακαλώ να γίνει απόλυτα σεβαστός. Έχουν εγγραφεί για να μιλήσουν είκοσι τέσσερις συνάδελφοι, οπότε καταλαβαίνετε ότι θα πάμε μέχρι αργά το βράδυ.

Ο πρώτος εκ των ομιλητών είναι ο κ. Νικόλαος Ζωίδης.

Κύριε Ζωίδη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τρίτη φορά σε χρόνο λιγότερο από ένα έτος, η Εθνική Αντιπροσωπεία συζητά το θέμα των ημιυπαίθριων χώρων.

Θα κάνω μια ιστορική αναδρομή, αφού προηγουμένως αποδώσω τον οφειλόμενο φόρο τιμής σε έναν άνθρωπο, ο οποίος έβαλε τη σφραγίδα του στα πολεοδομικά πράγματα της χώρας μας. Προφανώς καταλαβαίνετε ότι αναφέρομαι στον αείμνηστο Αντώνη Τρίτση –μάλιστα, μόνο ο συνάδελφος από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό έκανε αναφορά– και στη νομοθετική του πρωτοβουλία, στο ν. 1337/1983, με τον οποίο έκλεισε το θέμα για μια γενιά αυθαιρέτων μέχρι εκείνη την περίοδο και μας έδωσε το όραμα για το πώς θα έπρεπε να είναι το δομημένο περιβάλλον της χώρας μας για τα επόμενα χρόνια.

Και αυτό το όραμα του Αντώνη Τρίτση εμείς δεν το σεβαστήκαμε. Και όταν λέω εμείς, θέλω να είμαι απόλυτα σαφής. Δεν το σεβάστηκε ο τεχνικός κόσμος –γιατί εδώ μέσα πρέπει να λέμε αλήθειες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι– δεν το σεβάστηκε η ίδια η πολιτεία που δεν δημιούργησε ελεγκτικούς μηχανισμούς τέτοιους που να αποτρέψουν τις γενιές των αυθαιρέτων στα επόμενα χρόνια, όπως δεν το σεβάστηκαν και οι ίδιοι οι πολίτες οι οποίοι δεν δίστασαν να αυθαιρετήσουν. Αυτά πληρώνουμε σήμερα και αυτά πραγματεύεται το σημερινό σχέδιο νόμου για τους ημιυπαίθριους χώρους.

Το σημερινό σχέδιο νόμου, λοιπόν, αφορά τους ημιυπαίθριους χώρους, οι οποίοι έχουν δαιμονοποιηθεί και οι οποίοι αποτελούν στοιχείο της δόμησης από τη Μινωική εποχή. Στοιχείο ταιριαστό για το κλίμα και για το δικό μας σύστημα δόμησης εδώ στην πατρίδα μας, στην Ελλάδα, και τους οποίους όλοι εμείς που ανέφερα προηγουμένως καταφέρουμε να κάνουμε αιχμή του δόρατος της αντιπαράθεσής μας για τα πολεοδομικά θέματα, ενώ θα έπρεπε να σεμνυνόμεθα, γιατί μπορούμε να είμαστε περήφανοι, δεδομένου ότι έχουμε μία χώρα που επιτρέπει να έχουν οι οικοδομές μας, το δομημένο μας περιβάλλον, στοιχεία τέτοια που να προσφέρουν μια καλύτερη ποιότητα ζωής.

Και ήρθε ο περιβόητος ν. 3775/2003 και είπε «χρησιμοποιώ αυτές τις παθογένειες που έχουν και το σύστημα και οι πολίτες για να εισπράξω χρήματα για το κράτος». Τι θα γίνει από εκεί και πέρα; «Γαία πυρί μειχθήτω», δηλαδή δεν με ενδιαφέρει.

Και ήρθε η σημερινή Κυβέρνηση και είπε «καθίστε να συζητήσουμε ξανά το θέμα προς δύο κατευθύνσεις να δούμε πώς μπορούμε από τη μια μεριά να σταματήσουμε εδώ αυτή την απαράδεκτη κατάσταση». Αυτά πραγματεύονται στο πρώτο κεφάλαιο του σχεδίου νόμου που σήμερα συζητούμε, στην ηλεκτρονική ταυτότητα των κτηρίων, δηλαδή στα μέτρα και τις διαδικασίες που κάνουν πολύ πιο δύσκολο στον οποιοδήποτε πολίτη να σκεφθεί να αυθαιρετήσει από εδώ και πέρα.

Και ακούστηκαν μεψιμοιρίες. Άλλοι είπαν ότι είναι δύσκολο και άλλοι αναρωτήθηκαν γιατί να πληρώνει ο πολίτης τους μηχανικούς και ότι θα έπρεπε το ίδιο το κράτος να επιβαρύνεται μ' αυτή τη δαπάνη.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια προσπάθεια. Είναι μια προσπάθεια να ελέγξει η πολιτεία το ενδεχόμενο να προσπαθήσουν ξανά οι πολίτες να δημιουργήσουν μια καινούργια γενιά αυθαιρέτων. Και αντί να χειροκροτήσουμε ή να καταθέσουμε απόψεις που να βελτιώσουν αυτή την προσπάθεια που κάνει το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής με το σημερινό σχέδιο νόμου, εμείς απλά καταψηφίζουμε, χωρίς να λέμε τι πρέπει να γίνει από εδώ και πέρα.

Και έρχεται το δεύτερο κεφάλαιο, το οποίο καλύπτει τις επιπτώσεις των υπερβάσεων της δόμησης και της αλλαγής της χρήσης με ένα ειδικό πρόστιμο διατήρησης, το οποίο πάει σε ένα ειδικό ταμείο που δημιουργεί το λεγόμενο περιβαλλοντικό ισοζύγιο. Ας δούμε τις διαφορές μεταξύ του ν. 3775 και αυτών που προβλέπει το σχέδιο νόμου, που σήμερα συζητούμε.

Ο ν. 3775 προέβλεπε την καταβολή του προστίμου, ανεξαρτήτως διαφοροποίησης όσον αφορά το μέγεθος, την περιοχή και την αξία του ακινήτου, το οποίο έχει αλλάξει χρήση. Τι σημαίνει αυτό; Και ο πολίτης που έκλεισε στην Κοκκινιά έναν ημιυπαίθριο χώρο για να καλύψει τα παιδιά του, πλήρωνε τα ίδια πράγματα με έναν μεγαλοεργολάβο, ο οποίος έχτιζε εκατό μεζονέτες και κατ'άφευγε να πολλαπλασιάσει τα μέτρα που είχε προς εμπορία. Ε, αυτό δεν ήταν μια δίκαιη κατάσταση!

Επίσης, δεν ήταν δίκαια η επιβολή των προστίμων κατά ίσα ποσά, όσον αφορά τα τετραγωνικά. Για τα δεκαπέντε τετραγωνικά, που είναι η ανάγκη του οικογενειάρχη να καλύψει τις ανάγκες της οικογένειάς του και των πολλών τετραγωνικών, που κάποιοι εμπορεύτηκαν μέχρι σήμερα, κάνοντας στρεβλή χρήση των νόμων του κράτους. Και όχι μόνο αυτό, τα χρήματα που μαζεύονται από αυτούς τους πόρους, δεν πάνε για να καλύψουν μαύρες τρύπες, αλλά χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για να αποκαταστήσουν τη ζημιά που έχει υποστεί το δομημένο περιβάλλον μας από την αλλαγή αυτών των χώρων. Εδώ, όμως, κύρια Υπουργέ, προσοχή. Επισημαίνω ότι, η μέχρι τώρα χρησιμοποίηση του ΕΤΕΡΠΣ δεν μας αφήνει να ησυχάσουμε, όσον αφορά τη χρήση αυτών των πόρων και την πραγματική τους διάθεση για τους σκοπούς που περιλαμβάνει το σημερινό νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΡΒΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Θα μπορούσαμε να πούμε κι άλλα, αλλά, δυστυχώς, ο χρόνος δεν επαρκεί των επτά λεπτών. Θα μπορούσαμε, όμως, να κάνουμε μια σαφή αναφορά για το θετικό της προσπάθειας που γίνεται, όσον αφορά τον Φαληρικό Όρμο της Αττικής, όπως, επίσης και για τη χρησιμότητα της διαδικασίας ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων και των αναπλάσεων. Είναι κάτι που δίνει προστιθέμενη αξία στη μεγάλη μας προίκα, που είναι οι αρχαιολογικοί μας χώροι.

Κι εδώ, όμως, κυρία Υπουργέ, θα συμφωνήσω με ότι ακούστηκε στην επιτροπή. Δεν θέλουμε συγκεντρωτισμό. Η μέχρι τώρα εμπειρία ως χρησιμοποιηθεί ως τεχνογνωσία. Αφήστε, όμως, τις τοπικές κοινωνίες και τους τοπικούς παράγοντες να έχουν την ευθύνη και την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων και για τη χρήση τους. Μόνο τότε θα πούμε ότι επιμετευόμαστε τον πολίτη και θα τον καθοδηγήσουμε να μη σκεφτεί ξανά να κάνει παρανομίες τέτοιες, που θα βλάψουν και τον ίδιο και την πόλη του και την περιοχή του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βαρβάρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Ζωΐδη.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Μιχαήλ Μπεκίρης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η βαθειά οικονομική ύφεση στην οποία έχει εισέλθει η χώρα, με τους λανθασμένους χειρισμούς της Κυβέρνησης Παπανδρέου, συνδέεται άμεσα και με την πολιτική ύφεση που διακρίνει τον κυβερνητικό λόγο. Οι αμέτρητες, πλέον, παλινωδίες και αστοχίες της σημερινής Κυβέρνησης, που διακρίνεται για τον ερασιτεχνισμό και για την προχειρότητά της, αλλά και πολλά λάθη και παραλείψεις που έχουν άμεσο αντίκτυπο στους πολίτες, δεν έχουν τέλος.

Φαίνεται, πως η σαφής έλλειψη αξιοπιστίας των λόγων σας, των προγραμμάτων σας, τείνει να γίνει –εάν δεν έχει γίνει ακόμα– γνώμονας της μέχρι σήμερα διαδρομής σας, αλλά κι απ' ό,τι φαίνεται για ό,τι θα κάνετε από εδώ και στο εξής.

Άλλα λέγατε προεκλογικά, εμπαίζοντας τους πολίτες για να υπαρπάξετε την ψήφο τους, άλλα κάνετε μετεκλογικά, παγιδεύοντας τις Ελληνίδες και τους Έλληνες σε επιλογές που δεν είχαν δημοσιοποιηθεί και τώρα εφαρμόζονται. Διασύρετε τη χώρα συνειδητά στο εξωτερικό, με τις ήξεις αφήξεις δηλώσεις σας, που αποδεικνύουν πως ούτε πρόγραμμα, ούτε σχεδιασμό, αλλά και ούτε πολιτικό προσανατολισμό έχετε. Είστε, ήδη, έτοιμοι να δεσμεύσετε τη χώρα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, καθώς αδυνατείτε να εφαρμόσετε ένα σύγχρονο οικονομικό μείγμα εξόδου και ανάπτυξης από την κρίση, παράλληλα, όπως αυτό που σας έχει προτείνει η Νέα Δημοκρατία.

Φοβάστε το πολιτικό κόστος και προσπαθείτε να κρυφτείτε πίσω από τον περίφημο μηχανισμό στήριξης, αποκρύπτοντας για άλλη μια φορά την αλήθεια από τους πολίτες για το τι ακριβώς σημαίνει προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Επιλογή σας είναι η μετάθεση του προβλήματος στο μέλλον. Αυτή η τακτική ήταν ο μπουσουλός σας στο παρελθόν. Αυτή την τακτική σας πληρώνει και θα πληρώνει για πολύ καιρό ακόμα ο ελληνικός λαός.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προκαλεί εντύπωση, προκαλεί απορία, κυρίως όμως, προκαλεί εκνευρισμό στον κάθε πολίτη η

προσπάθεια αποκρυπτογράφησης της τακτικής σας. Κάτω από την πίεση του μένους σας εναντίον της προηγούμενης κυβέρνησης, ως τότε αντιπολίτευση, μηδενίζατε τα πάντα, κάτι για το οποίο άλλωστε φημίξεστε, αδιαφορώντας για την ορθότητα και την αποτελεσματικότητα των επιλογών, που είχαν ληφθεί κατά την συστηματική και προγραμματισμένη δουλειά.

Σας θυμίζω ενδεικτικά το ζήτημα της Ολυμπιακής, του λιμανιού του Πειραιά, του ΟΤΕ και άλλες πάμπολλες περιπτώσεις, τις οποίες όταν γίνετε Κυβέρνηση γρήγορα ξεχάσατε. Μάλλον, έστω και καθυστερημένα, αντιληφθήκατε ότι τις αερολογίες και τις συκοφαντίες, τη λάσπη, που τόσο εύκολα πατάγατε όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση περί αλλαγής πλεύσης, περί επαναδιαπραγμάτευσης και άλλων τινών, δεν μπορείτε πλέον να τα υλοποιήσετε ως υπεύθυνη σημερινή Κυβέρνηση.

Αποκορύφωμα όλων αυτών των παλινωδιών, που ιστορικά χαρακτηρίζουν την παράταξή σας, ήταν και το θέμα της τακτοποίησης των ημιυπαίθριων χώρων. Και τι δεν είπατε προεκλογικά, μάλλον για να το πω καλύτερα, και τι δεν ακούσαμε εμείς προεκλογικά. Αλλά δεν σταματήσατε εκεί. Το πείσμα και η επιμονή σας ότι όλοι οι άλλοι έχουν άδικο και το δίκιο το έχετε μόνο εσείς σας οδήγησαν στην αναστολή του ν. 3775/09 με πράξη νομοθετικού περιεχομένου τον Οκτώβριο του ίδιου έτους, ένας νόμος που έδινε οριστική λύση στο ζήτημα των ημιυπαίθριων χώρων.

Και τι πετύχατε; Πετύχατε το κράτος να απολέσει έσοδα της τάξεως του 1,5 με 2.000.000.000 ευρώ, να χάσετε έξι μήνες διαβούλευσης, που στην ουσία δεν οδήγησε πουθενά, να φέρετε στη Βουλή ένα νομοσχέδιο που κάθε άλλο παρά τακτοποιεί με μόνιμο χαρακτήρα το πρόβλημα, που εσείς αρχικά δημιουργήσατε ως κυβέρνηση, την δεκαετία του 1980 με το ν. 1512/85.

Ας αφαιρέσουμε τις προεκλογικές κραυγές για το νόμο Σουφλιά, τη δαιμονοποίησή του και πριν αλλά και μετά τις εκλογές, την αναστολή –ακύρωση του μετεκλογικά– και ας έρθουμε στο σήμερα. Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, μήπως είναι προϊόν του προγράμματός σας; Έξι μήνες διαβούλευσης χρειάστηκαν για να παρουσιάσετε σήμερα στη Ολομέλεια της Βουλής κάτι το οποίο είχε ήδη λυθεί; Έξι μήνες χρειάστηκαν για να βρείτε έναν εύχο τίτλο και να βαπτίσετε το σχέδιο νόμου «πράσινο και περιβαλλοντικό»; Γιατί τότε που μιλούσατε για τα έργα και τις ημέρες της επάρατης Δεξιάς δεν μας τα λέγατε όλα αυτά και δεν συμβάλατε με τις προτάσεις σας στη βελτίωση τού τότε νομοσχεδίου;

Αμφιβάλω πολύ αν μπορείτε να απαντήσετε γιατί και εσείς οι ίδιοι καταλαβαίνετε ότι με αυτόν τον τρόπο, όχι απλώς εκτίθεστε, αλλά κυρίως ξέρετε πως ο χαμένος χρόνος στην πολιτική δύσκολα αναπληρώνεται. Αυτό με τις δικές σας, πλέον, πρακτικές οι πολίτες το έχουν πλήρως αντιληφθεί.

Εμείς, είμαστε υπέρ μιας μόνιμης λύσης για τους ημιυπαίθριους χώρους, εσείς όχι και αυτό το αποδεικνύετε με το σημερινό σχέδιο νόμου. Το νομοσχέδιό σας χαρακτηρίζεται από επιλογές προσωρινού χαρακτήρα, όπως τα σαράντα χρόνια που θέτετε ως απώτατο όριο της ισχύος της ρύθμισης, προκαλώντας αναριθμητά προβλήματα στους πολίτες, προβλήματα που έχουν να κάνουν με τη μεταβίβαση αυτών των χώρων, την εγγραφή τους στο Κτηματολόγιο, την ημινομιμοποίησή τους. Ουσιαστικά, εγκλωβίζετε τους πολίτες σε μια ομηρία σαράντα ετών και δεν τους λέτε τι θα γίνει από κει και στο εξής, τη στιγμή κατά την οποία σας προτείναμε το ορθό των ενενήντα εννέα ετών.

Κάνετε λόγο για πράσινο ταμείο, χωρίς να δίνετε καμμία απολύτως εξήγηση και χωρίς εκ των προτέρων να λύνετε το πρόβλημα που σίγουρα θα δημιουργηθεί με το Υπουργείο Οικονομικών όσον αφορά τα έσοδα που θα προκύψουν.

Επιβαρύνετε τους πολίτες και τις υπηρεσίες με γραφειοκρατικά προβλήματα, αντί να απλοποιείτε τις διαδικασίες και να διευκολύνετε την καθημερινότητα όλων. Επιβαρύνετε σε μια δύσκολη οικονομική περίοδο για τη χώρα, τους πολίτες, ευνοώντας κάποιες συντεχνίες. Παίζετε με τους όρους, μιλώντας για πράσινη πολιτική, ενώ γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι το παρόν σχέδιο νόμου έχει καθαρά εισπρακτικό χαρακτήρα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κατάσταση της χώρας δεν επιτρέπει σε κανέναν απολύτως και πολύ περισσότερο σε όσους έχουν σήμερα την ευθύνη της διακυβέρνησης να χάνουν ευκαιρίες, να αρέσκονται σε παλινωδίες, να μπλέκουν τους πολίτες

στα ατέλειωτα γρανάζια της γραφειοκρατίας.

Χρειάζεται σοβαρότητα, χρειάζεται σύνεση, χρειάζεται προσήλωση στο στόχο που δεν μπορεί να είναι άλλος από την έξοδο της χώρας από την κρίση με τις λιγότερες δυνατόν απώλειες και ασφαλώς την ανάπτυξη του τόπου μας. Όλες οι άλλες προσεγγίσεις, που δυστυχώς καθημερινά βλέπουμε από εσάς, ως υποτιθέμενες κυβερνητικές πρωτοβουλίες, οδηγούν τον τόπο μας πολλά χρόνια πίσω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ, κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

«Κοινή λογική ώρα μηδέν». Έτσι θα μπορούσε κανείς να περιγράψει συνοπτικά με δυο κουβέντες το νομοσχέδιο που μας παρουσιάζετε. Μετά το γνωστό νομοσχέδιο με την Υπηρεσία Κατεδαφίσεων με τους Επιθεωρητές Περιβάλλοντος, μετά την αναστολή της απόσυρσης των ΙΧ, μας έρχεται σχεδόν επτά μήνες μετά την ανάληψη της εξουσίας από το ΠΑΣΟΚ μια ρύθμιση για τους ημιυπαίθριους.

Το ότι το ΠΑΣΟΚ άργησε τόσο πολύ, δείχνει και το βαθμό της ανετοιμότητάς του, αλλά και το ότι ούτε το ίδιο καν πίστευε το απίστευτο δώρο του κ. Καραμανλή με τις πρόωρες εκλογές, οι οποίες έδωσαν στο ΠΑΣΟΚ την εξουσία κυριολεκτικά στο πιάτο. Το τραγελαφικό είναι ότι η Νέα Δημοκρατία που έκανε με συνοπτικές διαδικασίες τον Παπανδρέου Πρωθυπουργό, τολμά να κατηγορεί άλλους για στήριξη στο ΠΑΣΟΚ.

Ανετοιμότητα λοιπόν, αποπνέει το νομοσχέδιο σας, το οποίο οδήγησε στην απώλεια κρατικών εσόδων –τα έχει γράψει ο Τύπος κατ' επανάληψη– από 2 έως 4.000.000.000 ευρώ, τα οποία όμως δανειστήκαμε από το εξωτερικό με 6,2%. Δηλαδή, αντί να τα πάρουμε δωρεάν από την Ελλάδα, από το εσωτερικό και παράλληλα να απαλλάξουμε τον κόσμο από ένα βραχνά, πήγαμε και τα δανειστήκαμε με 6,2% επιτόκιο από το εξωτερικό.

Στόχος όμως, δεν είναι η απαλλαγή από το βραχνά, αλλιώς θα είχατε προ πολλού λύσει το θέμα με τους νόμιμους εκτός δασών οικοδομικούς συνεταιρισμούς, οι οποίοι κρατάνε ομήρους 1,5 εκατομμύριο Έλληνες πολίτες. Ομηρία λοιπόν για τα μέλη των νόμιμων, εκτός δασών, οικοδομικών συνεταιρισμών, ομηρία για αυτούς που έχουν αυθαίρετα, ομηρία και για αυτούς που έχουν ημιυπαίθριους. Ούτε λοιπόν, προβλήματα λύνετε ούτε χρήμα εξασφαλίζετε για το κράτος και έτσι το έλλειμμα λογικά εκφενδονίστηκε τεχνητά στο 12,7%, μια μεθόδευση που θα αποτελεί κηλίδα στο διηνεκές στην ιστορία του ΠΑΣΟΚ.

Το ταμείο περιβαλλοντικού ισοζυγίου που προβλέπει το νομοσχέδιό σας, μάλλον ως χιούμορ μπορούμε να το εκλάβουμε, γιατί αν ενδιαφέρει πραγματικά το ΠΑΣΟΚ η υποβάθμιση του περιβάλλοντος, θα έκανε αμέσως πάρκο ολόκληρο το Ελληνικό. Με αυτό τον τρόπο θα άλλαζε το μικροκλίμα της περιοχής κατά 1,5 με 2 βαθμούς Κελσίου –αυτό λέει η μελέτη του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου– και δεν θα συνεχίζατε την προσπάθεια τσιμεντοποίησης.

Θα κάνετε λοιπόν, ολόκληρο το Ελληνικό, πάρκο. Δεν το κάνατε. Αν σας ενδιέφερε τόσο πολύ η αναβάθμιση του περιβάλλοντος, θα λαμβάνατε μέτρα για να σταματήσει αυτό το αίσχος, αυτό το χωράφι που υπάρχει δίπλα στο Μέγαρο Μουσικής. Πόσα χρόνια είναι έτσι; Πόσα χρόνια υπάρχει αυτό το χωράφι, ένα τέως όμορφο πάρκο, που βρίσκεται ο ανδριάντας του Εθνάρχη Ελευθερίου Βενιζέλου, όπου ο κάθε κομπλεξικός πάει και γράφει ό,τι γκράφτι θέλει πάνω στο άγαλμα του Εθνάρχη. Αυτό λοιπόν, το πάρκο παραμένει στα μαύρα του τα χάλια. Μέχρι και που προχθές έκανε και ρεπορτάζ η βελγική τηλεόραση, παρουσιάζοντας την τουριστική Αθήνα και τα χάλια της και αυτό το πάρκο δίπλα σε κεντρικά ξενοδοχεία και μέσα στο κέντρο της πόλης.

Όσο για την ανάπτυξη του Φαληρικού Όρμου από το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας έως το ΤΑΕ ΚΒΟ ΝΤΟ, ωρίς το θυμήθηκαν τα δυο παλιά κόμματα εξουσίας, ενώ σχεδόν κάθε ολυμπιακό έργο ρημάζει, όταν δεν έχει γίνει εμπορικό κέντρο.

Ακούστηκαν πολλά και για την παράξενη ρύθμιση για τα σαράντα χρόνια. Κανείς δεν ξέρει, αν θα μπορεί ένας γονιός να με-

ταβιάσει στα παιδιά του έναν ημιυπαίθριο, αν θα μπορεί να τον πουλήσει. Δεν το ξέρει κανείς. Και γιατί σαράντα χρόνια; Και γιατί όχι ρύθμιση στο διηνεκές; Τί είδους «κολοκυθιά» είναι αυτή; Εμείς λέμε σαράντα, εσείς λέτε ενενήντα εννέα, ενενήντα εννέα εμάς δεν μας αρέσει, τότε πόσο μας αρέσει; Πόσο να βάλουμε; Τί «κολοκυθιά» είναι αυτή; Γιατί δεν κάνετε μια καθαρή, ξεκάθαρη ρύθμιση για να σταματήσει η ομηρία;

Όσο για το ζήτημα του βίντεο που ανέφερε και ο κ. Μαρκάκης, εσείς προφανώς στο νομοσχέδιο σας αποδεικνύεται ότι δεν έχετε ανάγκη από πολιτικούς μηχανικούς, για οπερατέρ ψάχνετε. Δηλαδή, πλέον στο Πολυτεχνείο θα πρέπει να παίρνουν μαθήματα οπερατέρ ή το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο να βγάζει σκηνοθέτες.

Δικαίως λοιπόν, ο κ. Μαρκάκης χαρακτήρισε το όλο πράγμα γελοίο. Θα έλεγα για τους οπερατέρ ότι σπανίζουν λίγο τώρα τελευταία, γιατί μάλλον ασχολούνται κάποιοι από αυτούς με τα γυρίσματα αισθησιακών βίντεο, οπότε δύσκολα θα βρεθούν οπερατέρ.

Έχουμε έλλειψη κοινής λογικής και ηθικολογίες περί δήθεν σεβασμού του νόμου, όταν το κράτος καταντά σχεδόν σαν επιθεωρησιακό νούμερο. Οι υπηρεσίες του δουλεύουν μόνο με γρηγορόσημο και κάποιοι καμώνονται ότι δήθεν δεν βλέπουν τα αυθαίρετα.

Και πάλι, δικαίως, ο κ. Μαρκάκης διερωτήθηκε «τί συμβαίνει με τα υπόγεια;» Παθαίνει, δηλαδή, τίποτε το περιβάλλον, όταν τα υπόγεια γίνονται με νόμιμη άδεια; Πλήρωσε ο άλλος για να το φτιάξει, έδωσε ένα σωρό χρήματα για τα τοιχεία και εσείς θα του βάλατε πρόστιμο, επειδή έγινε, λέει, χώρος κύριας κατοικίας, επειδή έβαλε ένα καλοριφέρ;

Γιατί δεν αφήνετε επιτέλους, εσείς τα παλαιά κόμματα εξουσίας, όλα αυτά τα τρελά στην πάντα, όλους αυτούς τους περιορισμούς; Να μην κάνει κάποιος την αποθήκη play room, να μην κατοικεί στη σοφίτα ή στο πατάρι. Και τι σας ενδιαφέρει εάν κατοικεί στη σοφίτα και στο πατάρι; Βάλτε ένα ποσοστό όγκου, που μπορεί να χτιστεί στο οικόπεδο. Θέστε τις νόρμες, το πλαίσιο και αφήστε τον άλλον να κατοικήσει στο υπόγειο, στη σοφίτα ή στο πατάρι. Αφήστε να κάνει ό,τι θέλει μέσα σε αυτό το σπίτι, το οποίο είναι ένας νόμιμος όγκος, που μπορεί να χτιστεί, όμως, σε ένα συγκεκριμένο οικόπεδο. Τί έπαθε, δηλαδή, το περιβάλλον εάν κάποιος μένει σε σοφίτα ή σε πατάρι, μέσα στον νόμιμο όγκο του κτηρίου; Τί είναι όλες αυτές οι ρυθμίσεις τύπου «ελληνοφρένειας»;

Δεν έχετε μάθει ακόμη ότι ο Λάτσης δεν χρειάζεται αυτή τη ρύθμιση, δεν κλείνει ημιυπαίθριους; Αυτό το κάνει ο φουκαράς, ο φτωχός, στις μη προνομιούχες περιοχές για να αυξήσει το διαμερισμάκι του από τα εξήντα στα εβδομήντα πέντε τετραγωνικά μέτρα. Γιατί συνεχίζετε εσείς τα δύο παλαιά κόμματα εξουσίας, να ζείτε τόσο μακριά νυχτωμένοι από τις ανάγκες του κόσμου, που αναγκάζεται να επιβιώσει από πάνω του φορτώνετε και τα άγχη, που του δημιουργείτε όλα αυτά τα χρόνια με τις πολιτικές σας;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Παρασκευάς Κουκουλόπουλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ακούγοντας τον εισηγητή και τον πρώτο αγορητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης απόρησα πραγματικά. Τι να αποδώσω ως χαρακτηρισμό; Έλλειψη μνήμης, έλλειψη γνώσης ή έλλειψη αυτογνωσίας; Μου ήρθε να ξεκινήσω την ομιλία μου λέγοντας: «κοίτα ποιος μιλάει!» Το κόμμα που είναι διαχρονικά ταυτισμένο με την αντιπαροχή, που κατέστρεψε τις ελληνικές πόλεις, ως μία σκληρή, ρεαλιστική επιλογή, το Κόμμα που στην πρόσφατη κυβερνητική του περίοδο, για να μην πάμε τόσο πίσω, να πάμε στον νεότερο Καραμανλή, τον βραχύ ως προς τη διάρκειά του στην Πρωθυπουργία, επί πεντέμισι χρόνια δεν βρήκε το πολιτικό θάρρος να επανασυστήσει το Υπουργείο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, γιατί ο σκιάδης Πρωθυπουργός ο κ. Σουφλιάς δεν μπορούσε να είναι αποδυναμωμένος. Αυτό προβλέπει το σύ-

στημα της βαρονίας στο ελληνικό, πολιτικό σύστημα. Δεν αποδυναμώνει τους πολύ ισχυρούς Υπουργούς.

Πιο πολύ απ' όλα θέλω να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ένας τέτοιος διάλογος νομίζω ότι αφήνει παγερά αδιάφορους όλους τους Έλληνες πολίτες. Άλλα θέλουν να ακούσουν από εμάς οι Έλληνες πολίτες. Θα πω για πολλοστή φορά, στη σύνομη κοινοβουλευτική μου θητεία των έξι μηνών, ότι σε ετούτη την περίοδο με όλα αυτά τα δραματικά, που συμβαίνουν στον τόπο μας, οι πολίτες απαιτούν να ακούσουν από εμάς αλήθειες και μόνο αλήθειες.

Εγώ, λοιπόν, ανέβηκα στο Βήμα για να πω πως η πολεοδομική ιστορία της Ελλάδας ή -εάν θέλετε- η ιστορία της πολεοδομίας στην Ελλάδα, φωτίζει όσο τίποτε άλλο, ρίχνει κυριολεκτικά άπλετο φως στη φύση και τα αίτια του προβλήματος, που βιώνει σήμερα η χώρα μας.

Εάν θέλουμε να κάνουμε μία σοβαρή αποτίμηση της πολεοδομικής μας ιστορίας θα συναντήσουμε την έλλειψη σχεδιασμού, αντίθετα ένα πλήθος αποσπασματικών και συνήθως πυροσβεστικών ρυθμίσεων, θα συναντήσουμε αδυναμία εφαρμογής νόμων, ωραίοι νόμοι, που δεν μπορούμε να τους εφαρμόσουμε, θα συναντήσουμε μία συστηματική αδιαφορία καθολικού χαρακτήρα για το σημαντικότερο συλλογικό, περιουσιακό στοιχείο, που από γενιά σε γενιά κουβαλάει και δεν είναι άλλο από την ευλογημένη φύση αυτού του τόπου, θα δούμε μία συστηματική σπέκουλα με τη γη, αλλά και τον ήλιο και τον αέρα, που πωλούνται από τους εργολάβους. Έχει, λέει, ευάερο και ευήλιο διαμέρισμα. Πωλείται και ο αέρας και ο ήλιος στην Ελλάδα. Υπάρχει μια σπέκουλα, λοιπόν, με τη γη και άλλα αγαθά της φύσης, από οικονομικά ισχυρούς, οι οποίοι έχουν καταφέρει να δημιουργήσουν δίκτυο κοινωνικής συνενοχής.

Σ' αυτό το δίκτυο συμμετέχουν όλα σχεδόν τα κοινωνικά στρώματα, όχι βέβαια καθολικά, αλλά μεγάλα τμήματα όλων των κοινωνικών στρωμάτων, κλιμακωτά ως προς την ευθύνη, καθολικά όμως ως προς τη συνενοχή, όπως και ένα ένοχο πολιτικό σύστημα που είναι γέννημα-θρέμμα αυτής της διαδικασίας, όταν δεν την υποθάλπει. Είναι ένα μ' αυτές τις διαδικασίες της κοινωνικής συνενοχής. Κάπως έτσι φθάσαμε, από όποια πλευρά και αν δούμε τα πράγματα, στη σημερινή κρίση που τόσο δραματικά βιώνει ο τόπος.

Πάνω απ' όλα όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημαντικότερο συμπέρασμα απ' όσα ανέφερα έχει να κάνει με την παντελή σχεδόν αδυναμία εφαρμογής νόμων. Έχουμε νόμους, αλλά δεν μπορούμε να τους εφαρμόσουμε. Ειδικά δε για τους ημιυπαίθριους η όλη εξέλιξη, που σήμερα φαίνεται να ολοκληρώνεται, θυμίζει νεοελληνική τραγωδία.

Μετά τον ν. 1337 του αιμνηστού Αντώνη Τρίτση, εγώ θα αναφέρω και το ν. 947, άλλο ρηξικέλευθο νόμο του Στέφανου Μάνου, δύο χρόνια μετά το ν. 1337, με τον οποίο μπήκε τέλος στα αυθαίρετα, είχαμε μία μεγάλη τομή στο ΓΟΚ, στον Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό, όπου θεσπίστηκε η δυνατότητα των ημιυπαίθριων, εντελώς απαραίτητο στοιχείο στο μεσογειακό τοπίο που ζούμε, όπου πραγματικά υπάρχουν οικοδομές με ημιυπαίθριους που είναι εξαιρετικά δημιουργήματα, τα οποία βρίσκονται σε πλήρη αρμονία με τον τόπο και τις συνθήκες μας.

Όπως λέει όμως και το έργο του Κουστουρίτσα, «τα όμορφα χωριά, όμορφα καίγονται». Μια πολύ όμορφη πρωτοβουλία, που ήταν οι ημιυπαίθριοι, την κάψαμε όμορφα όλοι μαζί με μία συνενοχή, εργολάβοι, μηχανικοί, μελετητές, πολεοδομίες, κοινωνία, φτωχοί, μεσαίοι, πλούσιοι, όλοι μαζί. Τη ρίξαμε στο πυρ το εξώτερο. Σήμερα ερχόμαστε και μειώνουμε τους ημιυπαίθριους, δηλώνοντας και πάλι, κυρία Υπουργέ, αδυναμία να ελέγξουμε. Πάμε στο 15% το ποσοστό, γιατί φοβόμαστε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε φαίνεται άλλον έλεγχο.

Δεν ήρθα όμως να κάνω εδώ ιστορική αναδρομή. Θέλω να πω ότι το μείζον είναι να μπει τέλος σ' αυτήν την ιστορία για να είμαστε πειστικοί απέναντι στους πολίτες. Το νομοσχέδιο κάνει δύο τέτοια συγκεκριμένα βήματα.

Το ένα έχει σχέση με την ηλεκτρονική ταυτότητα, που είναι το πρώτο βήμα και όχι το τελευταίο. Χρειάζονται να γίνουν πολλά βήματα για να μπει τέλος σ' αυτή την ιστορία. Το δεύτερο είναι ότι δημιουργείται πράσινο ταμείο για να μην πάνε σε μαύρες τρύπες και στο «γάμο του Καραγκιόζη», κατά τη λαϊκή ρήση, τα διά-

φορα πρόστιμα ή τέλη που θα πληρώσουν οι πολίτες. Εκεί βρίσκεται το μείζον θέμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ βρισκόμαστε ξανά μπροστά σ' αυτό που βρεθήκαμε και με τη θεσμοθέτηση, την επαναφορά μάλλον των αντικειμενικών κριτηρίων στη φορολόγηση. Τι ομολογήσαμε και εκεί; Ότι δεν μπορούμε να βρούμε το πραγματικό εισόδημα, γι' αυτό θεσπίζουμε αντικειμενικά τεκμήρια κριτήρια.

Το σύγχρονο κράτος, που στερούμαστε, είναι αυτό που αποτελεί το μεγαλύτερο διακύβευμα της χώρας σήμερα. Σ' αυτό το πλαίσιο, κυρία Υπουργέ, πρέπει να προσέξετε πάρα πολύ τη διάταξη που αφορά τον Οργανισμό Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων, γιατί μου φαίνεται ότι η γραφειοκρατία έχει πολλά πο-δάρια.

Δεν ξέρω πώς έφθασε αυτή η διάταξη να είναι σήμερα στο νόμο. Διευρύνουμε τον οργανισμό Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων της Αθήνας σ' όλη τη χώρα. Γιατί; Τι έγινε; Δεν έχει άλλο δουλειά εδώ; Η μεταφορά τεχνονομίας θα πρέπει να προβλέπεται. Συμφωνούμε. Όλα τα άλλα όμως με υλοποίηση έργων σε όλη την επικράτεια, ξέρετε τι μου θυμίζουν; Την ιστορία του ΙΓΜΕ, ενός οργανισμού που τον έχω στηρίξει προσωπικά ως πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ, γι' αυτό και μπορώ να σας πω ότι το ΙΓΜΕ είναι ένας οργανισμός που εκτελεί γεωλογικές και υδρογεωλογικές έρευνες και μελέτες και έργα σ' όλη τη χώρα, έχοντας τους πεντακάσιους είκοσι υπαλλήλους από τους συνολικά επτακάσιους στην Αθήνα, με τα εκτός έδρας, με τα αζημίωτο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε όποιον υπάλληλο πούμε να πάει οπουδήποτε στην επικράτεια, να μετατεθεί για ένα χρόνο, γιατί κάτι πρέπει να γίνει, θα σηκώσει επανάσταση. Θα θέσει ζήτημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αν του πούμε όμως επί τρία χρόνια να είναι με εκτός έδρας για να κάνει γεωλογικές έρευνες, θα πάει μετά χαράς.

Η γραφειοκρατία έχει πολλά ποδάρια, κυρία Υπουργέ. Προσέξτε πάρα πολύ αυτή τη διάταξη. Δεν χρειάζεται να δημιουργούμε τέτοιους υπερτροφικούς οργανισμούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Και τέλος, -για να μην πάρω το λόγο ξανά στα άρθρα- θα ήθελα να πω πως νομίζω ότι θα πρέπει να αυστηροποιηθούν τα πρόστιμα. Εγώ προσωπικά πιστεύω ότι θα έπρεπε να εξαιρεθούν από τη νομιμοποίηση όλοι οι χώροι που σχετίζονται με χώρους στάθμευσης στην οικοδομή. Δεν είναι δυνατόν να διαιωνίζεται η κοινωνική νοστροπία τού να ζητάμε όλοι χώρους στάθμευσης από το κράτος, απ' αυτό το δύσμοιρο κράτος που καταρρέει, όταν την ίδια ώρα χώρους που είχαν αδειοδοτηθεί ως χώροι στάθμευσης εμείς ερχόμαστε και τους νομιμοποιούμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα οκτώ μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί από το Γενικό Λύκειο Αρκαλοχωρίου Ηρακλείου Κρήτης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει και ιδιαίτερα οι Βουλευτές της Περιφέρειάς σας, κύριοι Κεγκέρογλου και Στρατάκης.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πρώτα να αναφερθώ σ' αυτή την ημέρα, την 21η Απριλίου, μια μέρα αποφράδα για τον ελληνικό λαό, για τη δημοκρατία και τον κοινοβουλευτισμό, μια μέρα που κατέβηκαν τα τανκς στους δρόμους, φίμωσαν τον ελληνικό λαό, τον έβαλαν «στο γύψο», έκλεισαν το Κοινοβούλιο και

συνέλαβαν χιλιάδες πολίτες, τους οποίους φυλάκισαν, εξόρισαν, βασάνισαν και δεν είναι και λίγα τα θύματα που έδωσαν και τη ζωή τους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε όλους αυτούς τους ανθρώπους, που κατά κύριο λόγο -σχεδόν δέκα χιλιάδες άτομα συνελήφθησαν τις πρώτες μέρες- ήταν αγωνιστές της Αριστεράς και της Δημοκρατίας. Αυτοί οι άνθρωποι, αλλά κι όλος ο ελληνικός λαός που υπέφερε μας θυμίζουν ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε γιατί φθάσαμε ως εκεί, ποιοι ήταν οι αίτιοι και βέβαια ποιοι ήταν και οι ένοχοι υποκινητές. Δεν πρέπει κανείς να βρεθεί και να πει ότι «ξέρετε, δεν φταίνε οι Αμερικάνοι ή οι άλλοι». Φταίνε. Και το ομολόγησε ο ίδιος ο Κλίντον, όταν είχε έρθει στην Ελλάδα, και ζήτησε συγγνώμη από τον ελληνικό λαό.

Έρχομαι τώρα στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Κυρία Υπουργέ, ξέρουμε την ευαισθησία σας και την ενασχόλησή σας με το περιβάλλον και ξέρουμε από πόσα δεινά πάσχει στον τόπο μας αυτό το περιβάλλον, ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις, στην πρωτεύουσα, σ' όλη την Αττική, η οποία λεηλατείται και καταστρέφεται απ' άκρου εις άκρον.

Ανάμεσα στα πολλά βάσανά του είναι κι αυτοί οι ημιυπαίθριοι χώροι, οι οποίοι φτιάχνονται, υποτίθεται, για άλλους σκοπούς και έχουν μετατραπεί σε σπίτια, σε γκαράζ ή σε αποθήκες, αλλά στην ουσία έχουν παραβιάσει τους συντελεστές δόμησης, τις οικοδομικές άδειες. Και δεν πρόκειται για ένα μεμονωμένο φαινόμενο. Εδώ έχουμε ενάμιση εκατομμύριο περιπτώσεις. Το αναφέρουν τα δικά σας στοιχεία, κυρία Υπουργέ. Αυτό σημαίνει ότι γίνεται συστηματική λεηλασία του περιβάλλοντος τουλάχιστον για πολλές δεκαετίες και συνεχίζεται. Φοβόμαστε ότι και αυτό το νομοσχέδιο πάλι δεν θα βάλει φρένο. Γιατί, κυρία Υπουργέ; Γιατί, όπως παλιότερα έλεγαν «να δώσεις για να το σώσεις», κάτι τέτοιο γίνεται και μ' αυτό το νομοσχέδιο. Αν πληρώσετε, το σώζετε κι έτσι κατοχυρώνεται αυτός ο ημιυπαίθριος χώρος που έχει καταληφθεί και έχει χρησιμοποιηθεί για αλλότριες χρήσεις. Βλέπουμε ότι και στη συγκεκριμένη περίπτωση εσείς, με τον τρόπο σας, το ευλογείτε. Εφόσον πληρώσει, επομένως είναι δικαιολογημένος.

Στην αιτιολογική έκθεση αναφέρετε ότι «η διαιώνιση της λογικής της αποδοχής των αυθαιρεσιών, με την εφαρμογή μέτρων έμμεσης αποδοχής τους, οδήγησαν συνδυαστικά στη συστηματική καταστρατήγηση εφαρμογής των διατάξεων του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού και το φαινόμενο των πανόραμα κλεισμένων ημιυπαίθριων χώρων, που δεν προβλέπονται από την άδεια και που δημιουργούνται μέσα στο περίγραμμα των κτηρίων, είναι εξαιρετικά διαδεδομένο».

Επίσης, λέτε ότι «το κράτος αδυνατεί να ελέγξει την εφαρμογή της νομιμότητας». Και βέβαια αδυνατεί, κυρία Υπουργέ, γιατί δεν θέλει. Και δεν θέλει γιατί εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναδεικνύεται όλο το δαιμόνιο της ελληνικής φυλής. Αναδεικνύεται αυτή η κουτοπόνηρη αθωότητα των Ελλήνων που «δεν ξέρανε» και η πιο κουτοπόνηρη αθωότητα των ελεγκτικών μηχανισμών που «δεν είδαν», «δεν πρόσεξαν», «δεν καταλάβανε πόσο πονηρός ήταν ο άλλος και προς τα πού το πήγαινε».

Και βέβαια όλα αυτά με το αζημίωτο, κυρία Υπουργέ, όπως ξέρετε εσείς πολύ καλύτερα από εμένα. Κλείνουν τα μάτια, κλείνουν τα αφτιά. Και δεν είναι μόνο για τα μικρά κτίσματα είναι και τεράστια οικοδομήματα. Είναι αν έλεγετε και οι βιομηχανίες στο Θριάσιο. Οι μισές βιομηχανίες δεν έχουν καμμία άδεια και οι άλλες μισές καταστρατηγούνε συστηματικά. Το 1999 είχε έρθει στο Νομαρχιακό Συμβούλιο Δυτικής Αττικής μια άδεια περιβαλλοντικών επεκτάσεων των διυλιστηρίων του Ασπροπύργου που ήταν εννέα χιλιάδες ίπποι, κυρία Υπουργέ, και που ήρθε ύστερα από δυο χρόνια, αφού λειτουργούσε δυο χρόνια!

Ήμουν κάποτε στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΚΑΤ και όταν πήγαμε να κάνουμε μια επέκταση των χειρουργείων και ζητήσαμε τη σχετική άδεια, μας είπαν «κύριοι, τι άδεια ζητάτε; Είναι αυθαίρετο, δεν έχει καμμία άδεια το ΚΑΤ». Το νοσοκομείο ΚΑΤ, με τους δέκα ορόφους!

Αυτά γιατί γίνονται; Γιατί τα ανέχεται η πολιτεία. Και ξέρετε πολύ καλά γιατί τα ανέχεται, κυρία Υπουργέ. Διότι υπάρχει το πολιτικό κόστος και το πολιτικό όφελος. Και το πολιτικό κόστος είναι αυτό που υπολογίζει κάποιος να μην πάρει μέτρα για να μην εμποδίσει ή να μην κατεδαφίσει και το πολιτικό όφελος που επωφελούνται πρώτα και κύρια οι πολιτικοί. Και δεν είναι και λίγοι που μέσα στο δικό μας το Κοινοβούλιο που με τον έναν ή με τον

άλλο τρόπο, σιγοντάρουν αυτές τις ενέργειες.

Τώρα, βέβαια, εσείς ζητάτε να πληρώσουμε για να σώσουμε. Και θα γίνει λέτε ένα ταμείο, τέλος πάντων, πράσινης ανάπτυξης, για να προστατεύσετε το περιβάλλον. Δηλαδή, αποδεχόμαστε την καταστροφή του περιβάλλοντος και βάζουμε ένα τέλος. Και το τέλος αυτό θα ισοφαρίσει την καταστροφή του περιβάλλοντος.

Ε, αυτά δεν είναι λογικά πράγματα, κυρία Υπουργέ! Γιατί όπως καταλαβαίνετε εφόσον καταστρέφεται το περιβάλλον και εφόσον αυτό γίνεται ανεκτό και εφόσον αυτό επιβραβεύεται -με τον έναν ή τον άλλο τρόπο έστω και αν πληρώσει κάποιος- αύριο θα επαναληφθεί. Όπως έχουμε τις γενεές των αυθαιρέτων θα έχουμε έτσι και τις γενεές των αυθαιρέτων ημιυπαίθριων χώρων με αυτά τα τεράστια μπαλκόνια που είναι μεγαλύτερα από το οικοδόμημα και με όλες τις άλλες καταχρήσεις.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι θα έπρεπε εδώ να είμαστε πολύ πιο καιριοί, πιο αποτελεσματικοί, να κάνουμε μια βαθιά τομή ότι από εδώ και πέρα δεν επιτρέπεται τίποτα και αυτά που έχουν γίνει έως τώρα, τουλάχιστον, τα περισσότερα, θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν με διαφορετικό τρόπο.

Ασφαλώς, υπάρχει το κοινωνικό πρόβλημα. Ασφαλώς δεν μπορεί να παραβλέψει κανένας την πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κροδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Τελειώνω, αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Πλην, όμως, το κοινωνικό πρόβλημα είναι πολύ μεγαλύτερο όταν καταστρέφουμε το περιβάλλον, όταν βγάζουμε κυριολεκτικά τα μάτια μας μόνοι μας, όταν δεν αφήνουμε χώρο για να αναπνεύσουμε και όταν έχουμε αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση που έχουμε στις μεγαλουπόλεις μας, ιδιαίτερα στην πρωτεύουσα και στη δύσμοιρη Αττική η οποία, κυριολεκτικά κατακρεουργείται κάθε μέρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εμείς ευχαριστούμε, κυρίες Λεβέντη.

Συνεχίζουμε με το Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρο Καλογιάννη.

Ορίστε, κύριε Καλογιάννη, έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από αδικαιολόγητη καθυστέρηση έξι μηνών, το Υπουργείο Περιβάλλοντος επαναφέρει επί της ουσίας τη ρύθμιση του ΥΠΕΧΩΔΕ για τους ημιυπαίθριους χώρους -αναφέρομαι στο ν. 3775/2009- τροποποιημένη, όμως, προς το χειρότερο σε ό,τι αφορά το περιβάλλον.

Υπενθυμίζω ότι κατά την ψήφιση του ν. 3775/2009, θέση του ΠΑΣΟΚ ήταν η κατάργηση της ρύθμισης στο σύνολό της. Στη συνέχεια το Υπουργείο Περιβάλλοντος ανακοίνωσε ότι θα δώσει λύση μόνο μέσω νομοποίησης των χώρων. Αργότερα, διέδιδε ότι θα επανεξετάσει τη ρύθμιση στο πλαίσιο της μεταφοράς συντελεστή δόμησης. Τελικώς, σήμερα υπό την πίεση της λήξης της εξαμηνιαίας αναστολής που είχε δώσει σε δυο άρθρα του συγκεκριμένου νόμου, το Υπουργείο παρουσιάζει μια αόριστη και θολή ρύθμιση που βαφτίζεται και αυτή περιβαλλοντική, ενώ δεν έχει καμμία περιβαλλοντική διάσταση.

Για διατήρηση των χώρων που άλλαξαν χρήση μιλούσε ο ν. 3775/2009. «Επιτρέπεται η διατήρηση ημιυπαίθριων χώρων» αναφέρει και το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου. Όποιο χαρακτήρα δηλαδή είχε η ρύθμιση του ΥΠΕΧΩΔΕ έχει και η σημερινή ρύθμιση.

Υπάρχουν, όμως, ουσιαστικές διαφορές από εδώ και πέρα. Η ρύθμιση του ΥΠΕΧΩΔΕ ήταν περιορισμένη, σε ό,τι αφορά τη διατήρηση ημιυπαίθριων χώρων και κλειστών χώρων που άλλαξαν χρήση, σε αντίθεση με τη ρύθμιση που συζητάμε. Λαμβάναμε, επίσης, τότε γενναία μέτρα για την αποτροπή στο μέλλον των ίδιων αυθαιρεσιών, πράγμα που δεν κάνει η συζητούμενη ρύθμιση. Το θέμα αυτό έθιξε και το Τεχνικό Επιμελητήριο.

Συγκεκριμένα, με τη ρύθμιση του ΥΠΕΧΩΔΕ, οι ημιυπαίθριοι χώροι μιας οικοδομής περιορίζονταν στο 15% του συντελεστή δόμησης -έναντι 20% που ίσχυε μέχρι τότε- και κατανέμοντο οι χώροι αυτοί αναλογικά σε κάθε όροφο. Με το σχέδιο νόμου που συζητάμε διατηρείται το 15%, όμως έχει καταργηθεί η αναλογική κατανομή. Αυτό συνεπάγεται δυνατότητα μεταφοράς όλου ή μέ-

ρους του ημιυπαίθριου χώρου σε άλλο όροφο. Διαιωνίζεται, δηλαδή, η δυνατότητα αυθαιρεσίας.

Επίσης, με το παρόν σχέδιο νόμου διατηρεί ο χώρος τη νέα χρήση για σαράντα χρόνια. Αυτό το μέγεθος, αυτός ο αριθμός είναι αυθαίρετος. Δεν μπορεί να τεκμηριωθεί. Το ζητήσαμε στην επιτροπή, το ζητάμε και σήμερα και αυτό που πρέπει να κάνει το Υπουργείο είναι να επαναφέρει τη ρύθμιση του ΥΠΕΧΩΔΕ, να διατηρείται δηλαδή, η χρήση για το σύνολο της ζωής του κτηρίου.

Ενώ το Υπουργείο θεωρεί την προηγούμενη ρύθμιση ως επισπρακτική, όπως και η σημερινή άλλωστε μέσω του ΕΤΕΡΠΣ – και εδώ τίθεται ένα ερώτημα, αν δηλαδή το ΕΤΕΡΠΣ θα συνεχίσει να παραμένει στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, διότι υπάρχουν πληροφορίες ότι μπορεί να πάει στο Υπουργείο Οικονομίας λόγω των γνωστών οικονομικών προβλημάτων- ισχυρίζεται σήμερα το Υπουργείο στην αιτιολογική του έκθεση ότι η υπό συζήτηση ρύθμιση εντάσσει το θέμα στη λογική της πράσινης ανάπτυξης και των αρχών της αειφορίας. Δηλαδή, κατά το Υπουργείο Περιβάλλοντος η διατήρηση αυθαιρετων κατασκευών εντάσσεται στις αρχές της αειφορίας!

Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι λέξεις δεν έχουν χάσει πλέον το νόημά τους, τότε πρόκειται για μνημείο υποκρισίας! Και η υποκρισία συνεχίζεται, καθώς πιο κάτω η έκθεση αναφέρει ότι η προτεινόμενη ρύθμιση αποτελεί τομή. Για να εκτιμηθεί το μέγεθος της τομής που εισάγει το Υπουργείο, υπενθυμίζω ότι η προηγούμενη ρύθμιση αφορούσε τη δυνατότητα διατήρησης μόνο ημιυπαίθριων και κλειστών χώρων που άλλαξαν χρήση.

Η σημερινή ρύθμιση περιλαμβάνει τα πατάκια, τις σοφίτες, τις πιλότες, τους χώρους ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων, μέχρι και τις αίθουσες κοινωνικών εκδηλώσεων.

Ειλικρινά –ερωτώ– αυτό θεωρείται περιβαλλοντική τομή; Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πράξη είναι πολλαπλάσια περιβαλλοντική επιβάρυνση, η οποία μάλιστα, στην περίπτωση μείωσης των προστίμων, επιβαρύνει απολύτως την αυθαιρεσία.

Όμως, πού θα πηγαίνουν τα πρόστιμα; Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, τα ποσά θα διατίθενται και για την αύξηση των κοινοχρήστων χώρων. Πώς θα προκύπτουν αυτοί οι νέοι προς απαλλοτρίωση χώροι; Κατόπιν σύνταξης και έγκρισης πολεοδομικών μελετών, ένα ωραίο τέχνασμα στο σημείο αυτό, για να αποφύγουμε ενδεχόμενες δικαστικές ή συνταγματικές εμπλοκές.

Όμως, ο πολεοδομικός σχεδιασμός θα απαιτήσει χρονικό διάστημα τουλάχιστον μιας δεκαετίας, μέχρι να εξευρεθούν οι πόροι, να κινηθούν οι διαδικασίες ανάθεσης μελέτης, να ανατεθεί η μελέτη, να εκπονηθεί, να εγκριθεί, να ετοιμασθεί σχέδιο προεδρικού διατάγματος, να σταλεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας, να επιστρέψει και, αν και εφόσον όλα πάνε καλά, να προκύψουν οι, προς απαλλοτρίωση, χώροι. Θα χρειαστεί δηλαδή μια δεκαετία, για να μπορέσει να εφαρμοστεί αυτή η ρύθμιση.

Αυτό, προφανώς, δεν απασχολεί το Υπουργείο Περιβάλλοντος, διότι εν τω μεταξύ τα πρόστιμα θα έχουν εισπραχθεί και αυτό είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που έχει σημασία. Γι' αυτό είναι επισπρακτικό το νομοσχέδιο.

Προβλέπεται, επίσης, στο νομοσχέδιο ότι οι δήμοι που δεν διαθέτουν πόρους για τη δημιουργία χώρων πρασίνου περιορίζονται σε μικρές κηποτεχνικές διαμορφώσεις. Καλά ακούσατε! Ερωτώ: Έτσι θα αποκαταστήσετε την ισορροπία, έτσι θα αποκαταστήσετε το περιβαλλοντικό ισοζύγιο; Με κηποτεχνικές διαμορφώσεις θα προωθήσετε την πράσινη ανάπτυξη;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε, πέραν της σημαντικής περιβαλλοντικής επιβάρυνσης, είναι και πολύ γραφειοκρατικό. Για να εφαρμοστεί απαιτεί την έκδοση πολλών προεδρικών διαταγμάτων. Ενδεικτικά αναφέρω ότι μόνο για το πρώτο κεφάλαιο, απαιτείται η έκδοση τεσσάρων προεδρικών διαταγμάτων. Θα καθυστερήσει πάρα πολύ η εφαρμογή του.

Καμμία μέριμνα δεν λαμβάνεται στο νομοσχέδιο για ειδικές ομάδες πληθυσμού, όπως είναι οι πολύτεκνοι για τους οποίους η ρύθμιση του ΥΠΕΧΩΔΕ, προέβλεπε μειωμένες εισφορές κατά 50%. Καμμία μέριμνα δεν λαμβάνεται για τα άτομα με βαριές αναπηρίες. Σημειώνω εδώ και αυτό είναι σημαντικό, ότι καμμία αναφορά δεν γίνεται για το κατά πόσον και με ποιον τρόπο θα δηλώνονται οι χώροι αυτοί στο Κτηματολόγιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ με λυσσαλέο τρόπο –λυπάμαι που το λέω, αυτή είναι η πραγματικότητα– και με εντελώς αστήρικτα επιχειρήματα υπονόμωσε τη ρύθμιση, που είχε εισάγει πέρυσι το καλοκαίρι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Έξι μήνες αργότερα, κατόπιν απίστευτων παλινωδιών που έχουν δημιουργήσει τεράστια σύγχυση στους πολίτες, στον τεχνικό κόσμο, στις υπηρεσίες, το Υπουργείο Περιβάλλοντος φέρνει προς ψήφιση ένα σχέδιο νόμου το οποίο δεν έχει περιβαλλοντική διάσταση, επιχειρεί, δε, να νομιμοποιήσει κάθε είδους οικοδομική αυθαιρεσία.

Γι' αυτό το λόγο καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлимτικής Αλλαγής κ. Μπιρμπίλη.

Έχετε το λόγο, κυρία Υπουργέ, για δεκαοκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлимτικής Αλλαγής): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι το 1983 παραμένει σταθμός για τη ρύθμιση πολεοδομικών αυθαιρεσιών. Έκτοτε και για είκοσι επτά χρόνια κανείς δεν τόλμησε να ακουμπήσει σε βάθος ένα θέμα που εκφράζει τη συλλογική παράνομη πλευρά μας ως κοινωνία.

Από την πρώτη στιγμή θέσαμε σαν στόχο την αντιμετώπιση του σε σχέση με την αναθεώρηση της πολεοδομικής νομοθεσίας. Οι φορείς που μας στηρίζουν σε αυτήν την αναζήτηση, γνωρίζουν ότι δουλεύουμε συστηματικά και ανοικτά. Η δυσκολία αυτού του εγχειρήματος απαιτεί αρκετούς μήνες δουλειάς ακόμα.

Η αναστάτωση, όμως, που προκάλεσε στους πολίτες η προηγούμενη ρύθμιση, δεν επέτρεπε αναβολές. Προχωρήσαμε στην αντιμετώπιση μιας ειδικής κατηγορίας αυθαιρεσιών, γνωρίζοντας ότι σε μερικούς μήνες θα συνοδευτεί από μια ολοκληρωμένη νέα νομοθεσία με προβλέψεις που θα εγκαταστήσουν μια νέα εποχή για τον τρόπο που οικοδομούμε και ελέγχουμε τα κτήρια. Και εκεί θα δούμε και όλες τις προτάσεις για την απλούστευση του ΓΟΚ.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αφορούν ένα πολύ ευρύ φάσμα εφαρμογής. Συνεπώς, όσο και να προσπαθήσει κανείς, είναι αδύνατον να αντιμετωπιστούν ικανοποιητικά όλοι οι πολίτες, όλες οι κατηγορίες παραβάσεων και όλες οι επιμέρους συνέπειες. Ακολουθήσαμε μια εξαντλητική πορεία για εξεύρεση αποδεκτών, νόμων και αποτελεσματικών ρυθμίσεων με γνώμονα την τήρηση των συνταγματικών απαιτήσεων, με αυστηρότητα προς τους παρανομούμενους, με υψηλό αίσθημα δικαίου και στόχο ένα ευνομούμενο κράτος.

Είχαμε μπροστά τις δυνατότητες να παραμείνουν οι αυθαιρεσίες ως έχουν, προσποιούμενοι πως δεν υπάρχει κοινωνικό και περιβαλλοντικό πρόβλημα, προσποιούμενοι ότι είναι λογικό και εφικτό να γκρεμιστούν όλα ή να αντιμετωπίσουμε το συγκεκριμένο πρόβλημα με όρους και λογική. Δυστυχώς, στην Ελλάδα στο θέμα του περιβάλλοντος επικράτησε η άποψη ότι εάν δεν παραβιάσεις εσύ τους κανόνες, κάποιος άλλος θα τους παραβιάσει και αντί να τιμωρηθεί, θα κερδίσει από αυτό.

Δημιουργήσαμε υπεραξίες που στηρίχθηκαν στο βιασμό του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος. Η έκρηξη στο ρυθμό παραγωγής κτηρίων χωρίς ελέγχους από την πολιτεία, η κυριαρχία της αγοράς ακινήτων και η αιώνια έμμεση αποδοχή των αυθαιρεσιών από την πολιτεία, οδήγησαν συνδυαστικά στη συστηματική καταστρατήγηση των διατάξεων του ΓΟΚ.

Οι πολύ αυστηρές ποινές δεν έλυσαν το πρόβλημα και με διάφορους τρόπους αποφεύγεται η εφαρμογή τους. Οι πολίτες βιώνοντας αυτήν την πραγματικότητα σε τόσο διαδεδομένη μορφή, ανέπτυξαν κοινωνικές και οικονομικές συμπεριφορές και καλλιέργησαν δικαιώματα προσδοκίας.

Δεν κλείνουμε τα μάτια μπροστά στη διαμορφωμένη πραγματικότητα. Αυτός, όμως, ο φαύλος κύκλος πρέπει να σταματήσει. Έχοντας την ευθύνη να προωθήσουμε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα μια άλλου τύπου ανάπτυξη της χώρας, αντιμετωπίζουμε τις εκκρεμότητες του παρελθόντος.

Το νομοσχέδιο που σας υποβάλλουμε, δεν αντιμετωπίζει απλά μια σοβαρή εκκρεμότητα, αλλά προσπαθεί να βάλει τέλος στο

φαύλο κύκλο της δημιουργίας πολεοδομικών αυθαιρεσιών.

Με τις προτάσεις μας δεν αποδεχόμαστε την αυθαιρεσία και δεν την νομιμοποιούμε. Κάτι τέτοιο θα ήταν αντισυνταγματικό, θα ήταν έξω από τις αρχές μας, θα ήταν κοινωνικά άδικο. Ορίζουμε μηχανισμό για την κατάργηση του φαινομένου. Αποκαθιστούμε βλάβες που προξενήθηκαν στο περιβάλλον και στην ποιότητα ζωής. Σεβόμαστε τους νόμους, καθώς και τους πολίτες που δεν αυθαιρέτησαν.

Επειδή η αυθαίρετη δόμηση οδηγεί σε ανατροπή του πολεοδομικού σχεδιασμού και σε έλλειμμα γης, αυτό κυρίως πρέπει να δώσουμε πίσω: γη που λείπει. Η αποκατάσταση του διαταραγμένου περιβαλλοντικού ισοζυγίου και η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των πολιτών είναι αναγκαίος αντισταθμιστικός όρος για την αποδοχή της όποιας λύσης. Είναι αυτονόητη και αδιαπραγμάτευτη επιλογή και συνάδει με μια πολιτική χωρίς συμβιβασμούς, που δεν μπορεί να νοθευτεί, ούτε καν από την πολύ δυσμενή οικονομική συγκυρία. Αντιθέτως, σε περίοδο οικονομικής κρίσης το νομοσχέδιο γίνεται αναπτυξιακό εργαλείο που διαχέει πόρους σε όλη την περιφέρεια.

Η ύπαρξη προστίμου αποτελεί το μόνο κοινό στοιχείο της προτεινόμενης ρύθμισης με την προηγούμενη. Ο βασικός στόχος του νομοσχεδίου και η φιλοσοφία του δεν είναι η νομιμοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων και των υπερβάσεων δόμησης. Ο βασικός του στόχος είναι η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των πολιτών. Ο βασικός του στόχος είναι η αποκατάσταση της περιβαλλοντικής δικαιοσύνης και μέσα από αυτήν η εξυπηρέτηση των αρχών της ισότητας και του κράτους δικαίου.

Το εργαλείο της πράσινης διαχείρισης και της πράσινης χρήσης των υπερβάσεων δόμησης είναι η θεμελιώδης διαφορά του νομοσχεδίου που συζητείται σήμερα, σε σχέση με όλες τις προηγούμενες νομοθετικές απόπειρες συμβιβαστικής και ατελούς ρύθμισης των ημιυπαίθριων χώρων. Η υποχρέωση εξασφάλισης του περιβαλλοντικού ισοζυγίου είναι για το Υπουργείο Περιβάλλοντος αυτονόητη επιλογή και μονοσήμαντη πολιτική. Η πολιτική αυτή είναι αδιαπραγμάτευτη και καθαρή. Οποιαδήποτε άλλη πολιτική είναι ελλιπής και δεν είναι περιβαλλοντική.

Το νομοσχέδιο αντιμετωπίζει μια ειδική και μόνο κατηγορία αυθαιρεσίας, αυτή των ημιυπαίθριων χώρων λόγω της γενικότητας και της κοινωνικής της διάστασης, με τρόπο που να βελτιώνει τους όρους ζωής και να αποκαθιστά τη περιβαλλοντική δράση που προκλήθηκε. Η απόδοση των εσόδων σε δράσεις με περιβαλλοντικό όφελος, πέρα από προϋπόθεση, αποτελεί δέσμευσή μας. Οι εισφορές δεν θα κατατίθενται στις ΔΟΥ, αλλά απευθείας σε ειδικό κωδικό στο ταμείο περιβαλλοντικού ισοζυγίου του ΕΤΕΡΠΣ. Το όφελος θα αξιοποιείται με τρόπο μετρήσιμο και ορατό ανταποδοτικά σε κάθε περιοχή, ανάλογα με τις αυθαιρεσίες που έχουν καταγραφεί σε αυτή. Οι δράσεις θα έχουν αντίκτυπο στην καθημερινότητα του πολίτη και σύντομα θα γνωστοποιηθούν μετά από συνεργασία με τους δήμους. Οι κυριότερες από αυτές είναι η δημιουργία νέων ανοικτών χώρων στις πόλεις και χώρων πρασίνου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν αποσκοπούμε σε εισπράξεις, δεν ανεχόμαστε την παρανομία έναντι ανταλλάγματος. Θα επιλέγαμε τη μηδενική λύση αν δεν ορίζαμε παράλληλα τρόπους πάταξης της αυθαιρεσίας και της αδιαφάνειας, ώστε να μπει τέλος στην ένοχη σχέση κράτους-πολίτη. Για το λόγο αυτό το νομοσχέδιο απέχει από την προσπάθεια νομιμοποίησης αυθαιρέτων κατασκευών.

Θεσμοθετούμε για πρώτη φορά ένα αποτελεσματικό σύστημα ελέγχων με πολλά οφέλη: την ταυτότητα του κτηρίου. Θέλουμε να προκύπτει καθαρά το μήνυμα: «Όχι σε επόμενη γενιά αυθαιρέτων».

Σε κάθε ευνομούμενο κράτος η άσκηση ελέγχων αποτελεί αυτονόητη διαδικασία. Η ταυτότητα κτηρίου είναι ένα αρχείο συγκέντρωσης και φύλαξης των σημαντικών στοιχείων των κτηρίων. Οι οικοδομές θα ελέγχονται κατά το στάδιο της κατασκευής τους, ώστε να διαπιστώνονται οι αυθαίρετες κατασκευές πριν ολοκληρωθούν. Έτσι και με το σημερινό νομοσχέδιο ξεκινάμε μια προσπάθεια, ώστε ο καθένας να αναλαμβάνει τις ευθύνες του: η πολιτεία, οι πολίτες, οι μηχανικοί, οι εμπλεκόμενοι στα συμβόλαια. Χωρίς κάποια πολύπλοκη διαδικασία που υποχρεώνει τους πολίτες σε συναλλαγή με το κράτος, χωρίς να μπαίνου-

βγαίνει κάποιος στα κτήρια για επιθεωρήσεις, μέσα από τους ίδιους τους επιβλέποντες μηχανικούς θα τηρείται μια διαδικασία καθαρή και διαφανής.

Για την αποφυγή κάθε δυνατότητας παραποίησης στοιχείων δημιουργείται ηλεκτρονικό μητρώο στο ΥΠΕΚΑ με τα στοιχεία σχετικά με τους υπεύθυνους μηχανικούς για την ταυτότητα του κτηρίου, τον εκτελούντα το έργο, τους κυρίους του έργου, τα πιστοποιητικά ελέγχου. Σε συνεργασία με τους αρμόδιους φορείς θα οριστούν οι τρόποι άσκησης ελέγχων ώστε, αν είναι δυνατόν, να μην υπάρχει επιβάρυνση για τον ιδιοκτήτη πέραν της προβλεπόμενης για τους ενεργειακούς ελέγχους των κτηρίων.

Επίσης, θα οριστεί ο τρόπος ελέγχου των μηχανικών από Σώμα Επιθεωρητών και οι ποινές θα είναι αυστηρές.

Δεσμευόμαστε ότι θα αντιμετωπίσουμε με σοβαρότητα και σε βάθος όλες τις απαιτούμενες συμπληρωματικές κρίσιμες ρυθμίσεις με τα προβλεπόμενα προεδρικά διατάγματα. Οι έλεγχοι θα ξεκινήσουν την 1-1-2011 για όλα τα νέα κτήρια και το μέτρο της ταυτότητας των κτηρίων σταδιακά θα επεκταθεί και στα παλαιότερα κτήρια.

Για την αποκατάσταση της περιβαλλοντικής βλάβης και την ανταπόδοση οφέλους στο περιβάλλον και στην ποιότητα ζωής προβλέπονται η εύρεση νέων ανοικτών χώρων που θα αποκτηθούν από την πολιτεία για κάθε δήμο, ανάλογα με την καταγραφή των αυθαιρέτων χώρων. Η απόκτηση χώρων θα γίνεται μετά από σύνταξη και έγκριση πολεοδομικών μελετών τοπικής κλίμακας.

Επίσης, αποτελεί κύριο μέλημα η διασφάλιση χώρων που, επειδή έχουν χαρακτηριστεί προς απαλλοτρίωση προ πολλών ετών, κινδυνεύουν να αποχαρακτηριστούν λόγω οικονομικής αδυναμίας των δήμων να τους αποκτήσουν.

Στις πυκνά δομημένες περιοχές των πόλεων οι προβλέψεις αυτές θα αποδώσουν σημαντικά οφέλη που θα προκύψουν από τη δημιουργία χώρων πρασίνου και ανοικτών χώρων. Η έλλειψη πρασίνου οδηγεί σε αλλαγή του κλίματος, ένταση των φαινομένων αύξησης της θερμοκρασίας, των ρύπων και του θερμικού στρες για τους πολίτες. Οι δήμοι δεν διαθέτουν τους απαιτούμενους πόρους για τη δημιουργία αυτών των αναγκαίων δημόσιων χώρων. Η αύξηση του πρασίνου αποτελεί σοβαρό τρόπο αντιμετώπισης του φαινομένου της αστικής θερμικής νηίδας.

Όπου κριθεί αναγκαίο μπορούν να καταβληθούν πόροι για την προστασία ή την αναβάθμιση περιβαλλοντικά ευάλωτων περιοχών, που έχουν θιγεί από την αυθαίρετη, εκτός σχεδίου δόμηση, όπως ακτών, αιγιαλών, ρεμάτων, δασών, υδάτων, οικοσυστημάτων, περιοχών που, από δεκαετίες, εγκυμονούν κινδύνους για τη δημόσια ασφάλεια, αλλά και για τη δημόσια υγεία.

Η διατήρηση των αυθαιρέτων χώρων θα επιτρέπεται για σαράντα χρόνια με την καταβολή εισφοράς διατήρησης. Διατηρούνται, δηλαδή, οι χώροι αυτοί για μια σαφή χρονική περίοδο που διαρκεί μέχρι το 2050. Δίνεται ουσιαστικά η δυνατότητα στους πολίτες να δηλώσουν οικειοθελώς τις αυθαιρεσίες και να τύχουν του ευεργετήματος τής προκαταβολής ειδικού προστίμου διατήρησής τους για τα επόμενα σαράντα χρόνια, με σημαντική έκπτωση.

Δεν θα υπάρχουν αλλαγές στη φορολόγηση, τα τεκμήρια διαβίωσης ή άλλες κυρώσεις και συνέπειες για τους ιδιοκτήτες των δηλούμενων χώρων. Τα συμβόλαια θα πραγματοποιούνται απρόσκοπτα, με την επισήμανση των χώρων που εντάχθηκαν στο νόμο. Τα πρόστιμα προσδιορίζονται με βάση ένα σημαντικό αριθμό κριτηρίων που εμπεριέχουν περιβαλλοντικούς και πολεοδομικούς προβληματισμούς και αφορούν το μέγεθος της αυθαιρεσίας, την αξία του ακινήτου, τη χρήση του και τη θέση του εντός ή εκτός σχεδίου πόλεων και οικισμών.

Συνδυάζοντας τα κριτήρια, θα δούμε ότι ο ιδιοκτήτης πρώτης κατοικίας στην πόλη με αυθαίρετους χώρους εξήντα τετραγωνικά μέτρα σε περιοχή χαμηλής αξίας θα πρέπει να καταβάλει 4.620 ευρώ. Για τους ίδιους χώρους, σε ακίνητο άλλης χρήσης, σε εκτός σχεδίου περιοχή με υψηλή αξία, θα πρέπει να καταβάλει περίπου 15.000 ευρώ. Στη ρύθμιση μπορούν να υπαχθούν για οκτώ μήνες κτήρια που η άδειά τους εκδόθηκε μέχρι τις 2 Ιουλίου του 2009, αποκλείοντας έτσι τη διατήρηση αυθαιρέτων χώρων σε ανεγειρόμενα κτήρια. Θα ακολουθήσει εντατικός και διαρκής έλεγχος εντοπισμού περιπτώσεων που δεν θα έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση και η επιβολή των αυστηρών προστίμων που προβλέ-

πονται από το νόμο.

Επαναφέρεται, επίσης, σε ισχύ η ρύθμιση του ν. 3212/2003 για διενέργεια ελέγχων σε ποσοστό 10% των οικοδομικών αδειών που εκδόθηκαν το προηγούμενο έτος από τις πολεοδομικές υπηρεσίες και σε ποσοστό 2% από το Σώμα Ελεγκτών Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης. Επανερχονται οι διατάξεις του ΓΟΚ σχετικά με τη δημιουργία χώρων στάθμευσης και τις διαστάσεις και την κατανομή των ημιυπαίθριων χώρων.

Η προηγούμενη ρύθμιση δεν απέτρεπε τις αυθαίρεσες, απλά δυσχέραινε ή καταργούσε τη δημιουργία χώρων στάθμευσης και περιόριζε τη μορφή των κτηρίων.

Τέλος, προβλέπουμε αριθμό μεταβατικών διατάξεων, ώστε να διευκολυνθούν οι πολίτες που είχαν εγκλωβιστεί στο φαύλο κύκλο των συνεπειών της προηγούμενης ρύθμισης.

Κυρίες και κύριοι, με το παρόν νομοσχέδιο προτείνουμε μία αποδεκτή λύση για την αντιμετώπιση των αυθαίρετων υπερβάσεων δόμησης και αλλαγής χρήσης, χωρίς να επιτρέπουμε τη διατήρηση καμμιά χρήσης που δεν προβλέπεται στην περιοχή του ακινήτου. Δεν υπάγουμε στις διατάξεις του νομοσχεδίου τα διατηρητέα κτίρια, τα ακίνητα, τα οποία βρίσκονται σε ρέματα, βιοτόπους, σε αιγιαλούς, παραλίες, αρχαιολογικούς χώρους, σε ιστορικούς τόπους, σε δάση, δασικές και αναδασωτέες εκτάσεις.

Προστατεύουμε τον πολίτη που συμμορφώνεται με τους νόμους, διότι δεν επιτρέπουμε τη δημιουργία υπεραξιών που θα εισέπρατταν όσοι παρέβησαν τη νομοθεσία σε βάρος αυτών που συμμορφώθηκαν. Τυχόν νομιμοποίηση ή τακτοποίηση θα είχε αυτό ακριβώς ως αποτέλεσμα.

Τέλος, με τις προτεινόμενες διατάξεις, παρέχεται η δυνατότητα για την πραγματοποίηση ενός μεγάλου προγράμματος ανάπλασης μητροπολιτικού χαρακτήρα στην περιοχή του Φαληρικού Όρμου. Η περιοχή αυτή έχει καθοριστεί από το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας ως πόλος αθλητισμού, αναψυχής, κοινωνικών υπηρεσιών και πολιτισμού. Στόχος της ρύθμισης είναι να ανοίξει το παραλιακό μέτωπο της Αθήνας προς τη θάλασσα, με περιβαλλοντικά και κοινωνικά ωφέλιμο τρόπο για τους πολίτες της Αθήνας, που το έχουν ιδιαίτερη ανάγκη.

Καταλήγοντας, όλοι πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι το περιβάλλον, στο οποίο ζούμε, είναι πράγματι ο καθρέφτης της ζωής μας και αποτυπώνει τον πολιτισμό της καθημερινότητάς μας. Καταφέραμε να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον εχθρικό. Ας δημιουργήσουμε ένα οικιστικό περιβάλλον με προοπτική, ένα περιβάλλον που δεν θα μας προσβάλλει και δεν θα συντηρεί απαξιώτικές λογικές για μας και τα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βαρβάρα Νικολαΐδου): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος για δώδεκα λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεγάλου ενδιαφέροντος και υψηλής αξίας θα ήταν το σχέδιο νόμου που συζητάμε -μεγάλου ενδιαφέροντος είναι έτσι κι αλλιώς διότι απασχολεί χιλιάδες νοικοκυριά σ' ολόκληρη της Ελλάδας- αν πράγματι έλυνε το πρόβλημα με σωστές προδιαγραφές, διά παντός κι όχι για πρόσκαιρο χρονικό διάστημα σαν τα ετών, για το οποίο η κυρία Υπουργός δεν μας έδωσε καμμία δικαιολογητική βάση, γιατί γίνεται. Και αναρωτιέται εύλογα ο πολίτης γιατί όχι πενήντα, εξήντα, τριάντα, θα έλεγαν οι πιο αυστηροί. Δεν υπάρχει αυτό πουθενά. Περιμέναμε να το ακούσουμε, κυρία Υπουργέ. Δεν το ακούσαμε. Εύχομαι να το ακούσουμε αύριο.

Ερωτήματα, λοιπόν, γεννιούνται στους πολίτες γιατί ανετράπη ένα σκηνικό, το οποίο είχε στρωθεί, γιατί το σκηνικό γίνεται έτσι και κυρίως γεννιέται ένα μεγάλο ερώτημα πολιτικής φύσης, το οποίο αφορά το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής και όχι μόνο το συγκεκριμένο Υπουργείο. Η Κυβέρνηση, προσπαθώντας να διορθώσει πολλά από τα κακώς κείμενα -που ασφαλώς υπάρχουν στο μοντέλο, το οποίο υπηρετήσαμε από τη Μεταπολίτευση και μετά και το οποίο καλούμαστε σιγά-σιγά να αρχίσουμε να διορθώνουμε, ενδεχομένως γιατί αντιλαμβανόμαστε ότι πρέπει να κάνουμε κάποιες κινήσεις- κάνει την προσπάθειά της. Θα κρι-

θεί γι' αυτό όταν έλθει το πλήρωμα του χρόνου.

Αλλά, προσέξτε τώρα μία προσπάθεια. Η Κυβέρνηση αλλάζει το φορολογικό σύστημα, χωρίς να έχει πρώτα διορθώσει τη διοικητική μηχανή των εφοριών, χωρίς πρώτα να έχει βάλει το «νερό στο αυλάκι» για τη διοικητική μέριμνα ή την επιτήρηση από τις εφορίες, παραδείγματος χάρι σε ό,τι αφορά το φορολογικό, που ευθύνονται για πολλά από τα κακώς κείμενα. Το κυριότερο απ' όλα είναι η απώλεια φορολογικών εσόδων.

Η Κυβέρνηση προτίθεται σε βάθος χρόνου, σ' αυτό ή στον άλλο μήνα, να καταθέσει το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο, να αλλάξει όλα εκείνα, τα οποία πιστεύει ότι θα κάνει με την πολιτική της, χωρίς, ουσιαστικά, να έχει αλλάξει τη διοικητική μέριμνα και τις ανεπάρκειες των ασφαλιστικών ταμείων, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τις καθυστερήσεις κι ο,τιδήποτε άλλο υπάρχει.

Η Κυβέρνηση, κυρία Υπουργέ, κι εσείς προσωπικά, υπογράφετε ένα σχέδιο νόμου, για το οποίο δεν αμφιβάλλουμε ότι θέλετε να πετύχετε, για τη νομιμοποίηση κάποιων ημιυπαίθριων χώρων, που η πολιτεία άφησε όλα αυτά τα χρόνια να αναπτύσσονται.

Ελέγχετε, κυρία Υπουργέ, τις πολεοδομίες; Όχι. Πώς θα επιτηρήσετε αυτό το σχέδιο νόμου; Εσείς, βεβαίως, μπορείτε να νομοθετείτε, έτσι όπως νομίζετε. Και το κάνετε. Οραματίζεστε κάτι το οποίο εσείς πιστεύετε ότι θα είναι καλό για τον τόπο. Το επιτηρείτε; Όχι. Εγγυάται κανείς από την Κυβέρνηση ότι αυτό θα προχωρήσει; Ποιες ήταν οι αλλαγές οι οποίες έγιναν και για τις οποίες εγγυάσθε στην πολιτεία, στους πολίτες, στους πολιτικούς, σ' εμάς όλους, ότι δεν θα επαναληφθούν την επόμενη μέρα;

Προχθές αντιμετωπίσατε και αντιμετωπίζουμε και εμείς το θέμα του Υμηττού. Δεν πρόλαβαν να βγουν καλά-καλά τα πρώτα χορτάρια και ξεφύτρωσαν σπίτια. Οι ίδιες οι υπηρεσίες δεν είναι που το ανέχθηκαν; Αμφιβάλλει κανείς ότι το ήξεραν;

Πώς εσείς, λοιπόν, έρχεστε εδώ, χωρίς μία ολοκληρωμένη κυβερνητική πολιτική, μία ομπρέλα εκ μέρους της Κυβέρνησης για να μας πείσετε και να στηρίξουμε ένα έργο, το οποίο φαίνεται ότι είναι σαθρό; Δεν έχει δικαιολογητική βάση για το σαράντα χρόνια. Δεν μας είπατε για τα παράβολα τα οποία θα πάνε να πληρώσουν οι πολίτες στο δημόσιο ταμείο. Δεν μας είπατε αν αυτά θα πάνε στο δημόσιο ταμείο ή στο ΕΤΕΡΠΣ, πού θα πάνε δηλαδή αυτά τα χρήματα. Και κυρίως, δεν υπάρχει καμμία δέσμευση από την Κυβέρνηση ότι όλα αυτά τα χρήματα στα επόμενα πέντε, επτά, οκτώ, δέκα χρόνια που θα τελειώσουν -αν τελειώσουν- οι περιβαλλοντικές μελέτες για τα σχέδια και για τη χωροταξία των πόλεων, θα μείνουν στο ΕΤΕΡΠΣ ή θα τα πάρει ο Υπουργός Οικονομικών και θα τα πάει κάπου αλλού.

Τίποτα απ' αυτά δεν υπάρχει. Αυτά τα ερωτήματα τα θέτουμε από την πρώτη ώρα της επιτροπής. Η Κυβέρνηση κινείται με τον κάθε Υπουργό αυτόνομα, ξεχνώντας ότι υπάρχει και μία άλλη κυβερνητική μηχανή, η οποία ενδεχομένως να αντιστρατεύεται ή να μη γνωρίζει ή να μη λαμβάνει υπ' όψιν το νομοθέτημα του καθενός και το προσωπικό του όραμα και μ' αυτόν τον τρόπο το μόνο που κάνουμε είναι να επαναλαμβάνουμε ρητά και κατηγορηματικά και διαρκώς και αενάως το ίδιο αποτυχημένο μοντέλο.

Όταν έγινε το Υπουργείο Περιβάλλοντος και ξεχώρισε και το χειροκρότησε ολόκληρη η κοινωνία, εμείς πιστέψαμε ότι θα μπει ένας βηματισμός σ' αυτόν που ήδη παραλάβετε, διότι αυτό το σχέδιο νόμου δεν το ανακαλύψατε, αλλά το βρήκατε. Απλώς, το αλλάξατε για να πείτε ότι κάνατε κάτι. Και αυτό αποδεικνύεται, πρώτον, από τις άπειρες παλινωδίες που οι εκλεκτοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ανέφεραν σ' αυτήν Αίθουσα. Έχετε αλλάξει θέση τέσσερις φορές για το πώς θα αντιμετωπίσετε ένα ζήτημα το οποίο το είχατε εγγεγραμμένο στον προϋπολογισμό του 2009.

Εσείς, λοιπόν, υποποιείτε την πρώτη βασική βαθμίδα της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης -και ας μην είστε ένα Υπουργείο αμιγώς, ασφαλώς όχι οικονομικό- να ακυρώσετε έσοδα του 2009, για να υλοποιήσετε το ίδιο πράγμα το 2010.

Πρώτον, λοιπόν, έχετε την ευθύνη για ένα σημαντικό ποσοστό του ΑΕΠ που τεχνικά το αυξήσατε με το γεγονός ότι αρνηθήκατε να υλοποιήσετε κάτι το οποίο είχατε μπροστά σας.

Δεύτερον, έχετε την ευθύνη ότι στην πραγματικότητα δεν μας πείσατε ότι αυτό το σχέδιο νόμου δεν είναι αμιγώς εισπρακτικό,

για να μπορέσετε να μεταλαμπαδεύσετε μία αλλαγή νοοτροπίας στην κοινωνία. Όποιος από τους πολίτες διαβάσει ή όποιος αντιληφθεί αυτό το οποίο εισάγετε στη Βουλή για ψήφιση, είμαι σίγουρος ότι αν αύριο το πρωί κάνει ένα σπίτι για το παιδί του, θα κάνει τα ίδια. Και μάλιστα, αν μπορέσει να το κάνει, εν μέσω της κρίσης –που πολύ αμφιβάλλω– έστω μικρότερο απ' ό,τι ήταν πριν, πάλι θα πάει να κλείσει τους ημιυπαίθριους χώρους, γιατί σε τίποτα –μα σε τίποτα– η Κυβέρνηση δεν μας δίνει την εντύπωση ότι μπορεί να τιθασεύσει αυτό το τέρας της ασύδοτης παρανομίας.

Και, βέβαια, το Υπουργείο Περιβάλλοντος δεν μπορεί να αλλάξει τη νοοτροπία των πολιτών. Είναι πάρα πολύ δύσκολο να το αντιληφθούν. Και, μάλιστα, εν μέσω κρίσης θέλω να σας πω ότι δεν μας παρακολουθούν και δεν σας παρακολουθούν, παρά μονάχα για τα ζητήματα που τους αφορούν.

Κυρία Υπουργέ, ενώ η Κυβέρνηση σε κάποια άλλα τμήματα της κυβερνητικής πολιτικής, όπως είναι το Υπουργείο Οικονομικών με την κ. Κατσέλη, προσπαθεί να βγάλει τη γραφειοκρατία – για παράδειγμα, σήμερα έγινε μία πρώτη κουβέντα για το σχέδιο νόμου που επιταχύνει την ίδρυση εταιρειών, βγάζοντας από μέσα τους δικηγόρους και κάποια χαρτιά για το «one day shop»– εσείς ακολουθείτε πιστά –και δεν το κάνετε μόνο σ' αυτό το νομοσχέδιο, αλλά το κάνετε και στα άλλα νομοσχέδια– το γραφειοκρατικό μοντέλο των επιτροπών, των μηχανικών που εισάγετε τώρα, των χαρτιών και όλων των άλλων.

Μάλιστα, στο σχέδιο νόμου έχετε και μία παράγραφο που λέτε ότι αν καθυστερήσουν οι δημόσιες υπηρεσίες να απαντήσουν, δεν χάνει ο πολίτης το δικαίωμα να υπαχθεί σ' αυτήν τη ρύθμιση. Ούτε λίγο ούτε πολύ, ένα καινούργιο Υπουργείο, εξ αρχής αποδέχεται και υπογράφει σε άρθρο ότι οι υπηρεσίες μάλλον δεν έχουν τη δυνατότητα να ανταποκριθούν σ' αυτό το οποίο ιδρύετε και το οποίο υπογράφετε εσείς.

Και ερωτώ το εξής: Έτσι θα προχωρήσουμε; Αυτή είναι η καινούργια νοοτροπία της νέας διαφανούς διακυβέρνησης; Έτσι θα υλοποιηθεί η «πράσινη» ανάπτυξη; Με γραφειοκρατία; Με καθυστερήσεις; Με παράβολα στο ΣΔΟΥ; Μ' ένα ΕΤΕΡΠΣ το οποίο δεν ξέρουμε πού θα πάει; Και, κυρίως, με οραματισμούς για «κηπάκια»;

Αυτή είναι η «πράσινη» ανάπτυξη;

Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι οι περισσότεροι ημιυπαίθριοι χώροι οι οποίοι θα έρθουν –αν έρθουν– στη ρύθμιση, δεν ανήκουν στον αστικό, κυρίως, χώρο, ανήκουν στον εκτός του αστικού κύκλου. Εκεί το ζήτημα της «πράσινης» ανάπτυξης είναι περισσότερο η διαχείριση των απορριμμάτων, είναι περισσότερο το ελλειμματικό αποχετευτικό και άλλο δίκτυο και όχι τα κηπάκια και η κηποτεχνική. Και, κυρίως, είναι η παντελής έλλειψη πολεοδομικού σχεδιασμού σ' αυτές τις περιοχές, με όποιον έχει ευθύνη και όλες τις παρελθούσες κυβερνήσεις από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Δεν τα ακούμε αυτά. Δεν ζητάμε να υλοποιήσετε με μιας και να συμπληρώσετε το έλλειμμα της συγκεκριμένης πολιτικής, αλλά, κυρίως, εδώ δεν ακούμε καν τον προβληματισμό σας. Δεν ακούμε, δηλαδή, αυτά τα οποία χρόνια τώρα λείπουν από το δημόσιο πολιτικό και κοινωνικό διάλογο της χώρας και αυτό είναι το πιο ανησυχητικό.

Το πιο ανησυχητικό, λοιπόν, απ' όλα, είναι ότι προσπαθούμε να χαράξουμε μία καινούργια πορεία με φθαρμένα υλικά. Με έλλειμμα ουσιαστικά διοικητικής μηχανής και κυρίως το κάνουμε αυτό, γιατί ακριβώς είναι σχεδόν εκτός από εισπρακτικό και ολίγον ρουσφετολογικό.

Αν, λοιπόν, το πρόβλημα σας ήταν να μειώσετε κάποια από τα νούμερα ή να αυξήσετε κάποια άλλα, θα το είχατε αποδεχθεί από το '09. Αν θέλατε να συμβάλετε, ουσιαστικά, σ' αυτήν την ιστορία, δεν θα είχατε εξαιρέσει τα διατηρητέα, διότι στην πραγματικότητα η εξαίρεση των διατηρητέων τίποτα δεν προσέφερε σ' αυτήν την κατεύθυνση. Αν θέλατε να δημιουργήσετε μία μόνιμη διαρκή λύση για τους πολίτες, δεν θα βάζατε τα σαράντα χρόνια.

Άρα, έχουμε κάθε λόγο να λέμε ότι δεν επιθυμείτε τίποτα απ' όλα αυτά. Το μόνο που επιθυμείτε είναι να εισπραχθείτε. Και το δεύτερο που επιθυμείτε είναι να ηρεμήσετε τους εξαγριωμένους πολίτες, που είχαν πιστέψει ότι μπορεί να διορθώνονταν τα κακώς κείμενα με τη δική τους συμμετοχή και με το δικό τους

κόστος. Γι' αυτό το κάνετε.

Κάντε το πιο απλά, κάντε το με λιγότερο βαρύγδουπες δηλώσεις, κάντε το λίγο πιο χλιαρά. Μη μας το παρουσιάζετε εδώ, ως μια πολύ μεγάλη αποτυχία, αυτό που στο τέλος του '09 εσείς σ' αυτήν την Αίθουσα, πολιτικά το καταδικάσατε και το αποσύρατε. Εσείς το κάνατε αυτό, είναι στις προγραμματικές σας δηλώσεις.

Κυρίες Υπουργέ, αυτός ο πυρήνας της πολιτικής την οποία εφαρμόζει η Κυβέρνηση, μιας πολιτικής που έχει σαν στόχευση όχι τη λύση των προβλημάτων αλλά την επικοινωνιακή ανακύκλωση διαφόρων ζητημάτων και, κυρίως την εισπρακτική μανία, σε μία ιδιαίτερα λεπτή φάση μεγάλης οικονομικής ανασφάλειας των πολιτών, δεν προσφέρει. Και δεν προσφέρει διότι δεν λύνει. Και οι πολιτικές που δεν λύνουν προβλήματα καταδικάζονται στην ψυχρή των ανθρωπών.

Η νέα μεταπολίτευση, το όραμα και η ελπίδα μιας νέας πατρίδας, θέλει περισσότερο στέρεα και αποφασιστικά βήματα. Θέλει μεγαλύτερη και καλύτερη επικοινωνία με τους πολίτες, την οποία εσείς την αποφεύγετε όπως φάνηκε από τη διαβούλευση αυτού του τόσο σημαντικού νομοσχεδίου που απασχολεί τόσες χιλιάδες νοικοκυριά και σπίτια στην Ελλάδα και, κυρίως, θέλει αλήθειες. Δεν θέλει κουκουλώματα, δεν θέλει μικρές λύσεις, χαμηλού βεληνεκούς και χαμηλής πτήσης και θέλει μεγαλύτερη κοινωνική συναίνεση.

Λιγότερο, λοιπόν, για τους πολίτες το χέρι στην τσέπη, περισσότερη ανάπτυξη, σε ό,τι αφορά την «πράσινη» ανάπτυξη για την οποία οι πολίτες δεν γνωρίζουν τίποτα. Και τέλος –το είπαμε και χθες, το είπαμε και την προηγούμενη βδομάδα, το λέμε και σε κάθε ευκαιρία– ακόμα περιμένουμε να ακούσουμε για εκείνα τα 5,5 δισεκατομμύρια που έχουν δεσμευτεί για την «πράσινη» ανάπτυξη. Το είπε και χθες ο κύριος Υφυπουργός σε επερώτηση των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας.

Έχουν δεσμευτεί 5,5 δισεκατομμύρια. Πού βρίσκονται τα 5,5 δισεκατομμύρια; Είναι αυτά που «θα» πληρώσουν οι πολίτες, είναι αυτά που «θα» πάρете από το ΕΣΠΑ; Πού είναι δεσμευμένα, για να ξέρουμε και εμείς να κρίνουμε πολιτικά;

Κυρία Υπουργέ, κλείνω με κάτι το οποίο αφορά το νομό μου, μια και δεν θα μιλήσω σαν Βουλευτή, καθώς απεκδύομαι του ρόλου του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου.

Έχετε στα χέρια σας μια τροπολογία για τη λατομική ζώνη της νότιας Καρυστίας στην Εύβοια υπογεγραμμένη από έξι Βουλευτές που ανήκουν σε τέσσερα διαφορετικά κόμματα από την Εύβοια. Αυτήν την τροπολογία δεν την κάνατε δεκτή την προηγούμενη φορά και σας ζητώ και εκ μέρους όλων των συναδέλφων που υπέγραψαν –είπαμε έξι Βουλευτές από τέσσερα διαφορετικά κόμματα– να την κάνετε δεκτή για το επόμενο σχέδιο νόμου.

Αν δεν κάνετε δεκτή αυτήν την τροπολογία, ολόκληρη η λατομική ζώνη με την πέτρα Καρύστου στη νότια Καρυστία θα κλείσει και χιλιάδες εργαζόμενοι άμεσα ή έμμεσα στην πέτρα –η οποία είναι και εξαγωγίμο υλικό– θα μείνουν χωρίς δουλειά.

Δεν σας ζητάμε τίποτα άλλο παρά την παράταση περιβαλλοντικών όρων. Δεν είναι φωτογραφική διάταξη και δεν αφορά μία ή δέκα, αλλά πολλές εκατοντάδες επιχειρήσεων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα έξι μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Κορινού Πιερίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Παπουτσής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η περιβαλλοντική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, όπως αυτή απεδείχθη στα πέντε χρόνια κατά τα οποία κυβέρνησε τη χώρα, ήταν στην πραγματικότητα μία πτυχή της πολιτικής της υπό διερεύ-

νηση. Σταθερά όλοι οι συνάδελφοι επικαλούνταν τη μεγάλη ευαισθησία της παράταξης για το περιβάλλον, αλλά ουδέποτε είδαμε ουσιαστικές συγκεκριμένες πράξεις στην άσκηση της πολιτικής εξουσίας από τη Νέα Δημοκρατία.

Επίσης, όταν το ΥΠΕΧΩΔΕ και ο κ. Σουφλιάς ανέλαβαν να αντιμετωπίσουν το συγκεκριμένο θέμα των ημιυπαίθριων χώρων, σε κάθε περίπτωση στο σχεδιασμό τους αγνόησαν τον πραγματικό ρόλο των ημιυπαίθριων χώρων ως υποβοηθητικών χώρων στον ηλιασμό, στον αερισμό, στην επαφή, στη συνάθροιση, ακόμη και στην αρχιτεκτονική αισθητική.

Στην πραγματικότητα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δημιούργησε μία γκριζα ζώνη, η οποία κινήθηκε μεταξύ του νόμου και του παράνομου, γιατί στην πραγματικότητα αυτήν ήταν η έννοια της τακτοποίησης για την οποία τόσοι καιρό μας μιλούσαν. Δηλαδή, ούτε νόμιμος ούτε παράνομος. Και όλο αυτό ήταν ένα τέχνασμα για το πώς θα χαϊδέψουμε αυτιά για ένα θέμα για το οποίο γνωρίζαμε ότι εκ του Συντάγματος δεν μπορούσε να νομιμοποιηθεί. Αυτή είναι η αλήθεια. Όμως, κανείς και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να χαρακτηρίσει αυτήν την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας ως υπεύθυνη πολιτική.

Σήμερα συζητάμε ένα σχέδιο νόμου που φιλοδοξεί να επιλύσει –και είμαι απόλυτα βέβαιος ότι θα το επιλύσει– το ακανθώδες αυτό θέμα των ημιυπαίθριων χώρων, αλλά και των βοηθητικών χώρων που έχουν αλλάξει χρήση με την πάροδο των χρόνων. Πρόκειται για ένα κορυφαίο οικιστικό και πολεοδομικό ζήτημα, το οποίο έχει ραγδαίες επιπτώσεις στο περιβάλλον και ιδιαίτερα στο αστικό περιβάλλον.

Η αλήθεια είναι ότι υπήρξε χρόνια αδράνεια του κράτους, της διοίκησης, της πολιτικής εξουσίας των κυβερνήσεων. Και αυτή η αδράνεια δημιούργησε μία μεγάλη αμφισβήτηση στους πολίτες, σε όλον τον λαό, όσον αφορά την αξία της αρχής της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης.

Δυστυχώς, η ασφάλεια δικαίου μετετράπη σε ασφάλεια αδίκου και σε ασυλία των παρανόμων. Και αυτό γιατί επί είκοσι χρόνια –ίσως και παραπάνω– με την ανοχή του κράτους, με την ανοχή των αρμοδίων πολεοδομικών υπηρεσιών σε πολλές περιπτώσεις με διαφθορά, κλείνονταν όλοι σχεδόν οι ημιυπαίθριοι χώροι στις οικοδομές. Χωρίς καμμία αντίδραση από την πλευρά της πολιτείας, οδηγηθήκαμε, ενώπιον μιας μεζόσας κρίσης, σε θεσμικό αλλά και σε ηθικό, ταυτόχρονα, επίπεδο στις σχέσεις κράτους-πολίτη.

Όσοι συνειδητά παρανόμησαν εις βάρος του κοινωνικού συνόλου και του περιβάλλοντος, πρέπει να πληρώσουν και θα κληθούν να πληρώσουν. Γίνεται, όμως, παραχώρηση ουσιαστική και κατά τη γνώμη μας δίκαιη παραχώρηση προς αυτούς και αυτό δεν είναι τίποτα άλλο από μια φόρμουλα, προκειμένου η προκαταβολή του προστίμου να εξαιρεί προσωρινά από την κατεδάφιση τους χώρους αυτούς και έτσι να γίνεται δυνατή η μεταβίβαση αυτών των χώρων. Και επιπλέον, στοχεύει στην αξιοποίηση της προκαταβολής των προστίμων από τους ενδιαφερόμενους, προς όφελος του περιβάλλοντος που έχει, ήδη, θιγεί.

Θέλω, επίσης, να τονίσω το γεγονός ότι, η πρόβλεψη του νομοσχεδίου για τη δημιουργία του «πράσινου» ταμείου καταρρίπτει, κατ' αρχάς, τις αιτιάσεις που ακούγονται περί εισηπρακτικής λογικής. Γιατί ακούσαμε από τη Νέα Δημοκρατία και πάλι, όχι μόνο ότι είναι εισηπρακτικά, αλλά ταυτόχρονα και την αμφισβήτηση ότι όσα χρήματα τελικώς μαζευτούν, δεν πρόκειται τελικά να αξιοποιηθούν σύμφωνα με τις επιταγές και τον σκοπό τον οποίο προβλέπει το νομοσχέδιο, αλλά θα ενταχθούν στην γενικότερη προσπάθεια της Κυβέρνησης για το συμμάζεμα του κράτους.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: ...πότε θα ψηφιστεί;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μα έρχεται το νομοσχέδιο. Είναι το επόμενο νομοσχέδιο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ξέρετε, η Κυβέρνηση νομοθετεί με σχέδιο, δεν νομοθετεί στον αέρα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριε Αυγενάκη.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε. Δεν έχει το λόγο ο κ. Αυγενάκης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Αγαπητέ μου, κύριε συνάδελφε, η

Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, σε αντίθεση με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, νομοθετεί με σχεδιασμό, ένα πρώτο νομοσχέδιο, δεύτερο βήμα άλλο νομοσχέδιο, τρίτο νομοσχέδιο επόμενο βήμα. Αυτό σημαίνει πολιτική στρατηγική και πολιτικός σχεδιασμός. Αυτό ακριβώς κάνουμε.

Όμως, δεν μπορείτε, επειδή ακριβώς εσείς θέλετε να αγνοήσετε τον σχεδιασμό ο οποίος ανακοινώνεται, παραλαμβάνεται από τους Υπουργούς, να ασκείτε κριτική, χαρακτηρίζοντας ένα νομοσχέδιο εισηπρακτικό, όταν εκ των πραγμάτων εκ του πολιτικού σχεδιασμού προβλέπεται να έχει συγκεκριμένη επίπτωση στην πολιτική μας, που, βεβαίως, είναι άγνωστη σε σας, αλλά αυτήν την οποία εμείς ονομάζουμε «επιχείρηση πράσινης ανάπτυξης». Γιατί πρόκειται για μια μεγάλη, για μια εθνική επιχείρηση, μια επιχείρηση ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας, προκειμένου να οδηγηθούμε σε μια ανάπτυξη η οποία θα σέβεται το περιβάλλον και θα δημιουργεί νέους όρους για την κοινωνική διαβίωση των πολιτών.

Αν, όμως, η Κυβέρνηση είχε καθαρά εισηπρακτική λογική, τότε ακριβώς δεν θα παρουσιάζαμε ούτε «πράσινο» ταμείο ούτε θα ερχόμασταν με άλλο νομοσχέδιο ούτε θα προχωρούσαμε σε αυτές τις διακηρύξεις. Είχαμε πολύ εύκολη αιτιολογία. Και η αιτιολογία είναι η ίδια η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, τα αποτελέσματα της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, τα οικονομικά αδιέξοδα στα οποία οδηγήσατε τη χώρα και θα μπορούσαμε κάλλιστα να πούμε ότι, ακριβώς γι' αυτούς τους λόγους προχωράμε στη ρύθμιση, προκειμένου να αυξήσουμε τα έσοδα του κράτους. Ε, δεν είναι αυτό.

Γι' αυτό ακριβώς, εμείς προχωρούμε –και αυτή είναι, ακριβώς, και η δέσμευση– στη δημιουργία του ειδικού ταμείου, έτσι ώστε τα χρήματα αυτά να οδηγούνται αποκλειστικά σε περιβαλλοντικές παρεμβάσεις, σε απαλλοτριώσεις, σε αγορές ακινήτων πολιτιστικής σημασίας, στη συντήρηση αυτών των ακινήτων, σε κατεδαφίσεις αυθαίρετων στις ευαίσθητες περιοχές, στις παραλίες και στα δάση. Και μάλιστα, αυτές οι παρεμβάσεις θα γίνονται αποκλειστικά στο δήμο όπου διαπιστώθηκε η παράβαση, έτσι ώστε να υπάρχει δίκαιη κατανομή των κονδυλίων. Και έτσι δημιουργείται, προς όφελος του κοινωνικού συνόλου, ένα περιβαλλοντικό αντίβαρο, ένα αντισταθμιστικό όφελος, που ανατρέπει την αδικία που έχει δημιουργηθεί και που προσπαθεί να δώσει λύση στην περιβαλλοντική υποβάθμιση.

Με αυτό, ακριβώς, το ειδικό ταμείο θέλουμε να χρηματοδοτηθούν απευθείας από το κράτος δράσεις, στις οποίες αυτήν τη στιγμή οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεν μπορούν να ανταποκριθούν ούτε και να ανταξέλθουν οικονομικά. Γιατί, όπως, γνωρίζετε ήδη εκκρεμούν εκατοντάδες τεχνικά προγράμματα αστικής ανάπτυξης, που έχουν να κάνουν με πεζοδρομήσεις, με διαπλατύνσεις πεζοδρομίων, με δενδροφυτεύσεις και δυστυχώς, μέσα στην παρούσα οικονομική κρίση είναι αδύνατον να χρηματοδοτηθούν. Όλα αυτά έχουν τελματωθεί τελείως από έλλειψη πόρων. Είναι, όμως, σημαντικά και είναι παρά πολύ σημαντικά ιδιαίτερα για τα μεγάλα αστικά κέντρα, ιδίως εδώ για την Αθήνα και να είστε απόλυτα βέβαιοι, κύριοι συνάδελφοι, ότι θα ανακουφίσουν το κοινωνικό σύνολο σε αυτές τις περιοχές.

Εμείς έτσι αντιλαμβανόμαστε την εξυπηρέτηση των αναγκών ενός περιβαλλοντικού ισοζυγίου.

Γιατί συνεχίζουμε να επιμένουμε στις παρεμβάσεις μας ότι όπως στην ενέργεια δεν έχει αξία μόνο να ομιλούμε για τις ανανεώσιμες πηγές, για το φυσικό αέριο, για το πετρέλαιο, αλλά πρέπει να ομιλούμε για το ενεργειακό ισοζύγιο, έτσι και εδώ σε όλη την διαδικασία της ανάπτυξης, της ανάπτυξης των περιοχών η βασική προϋπόθεση είναι να διασφαλίζουμε το περιβαλλοντικό ισοζύγιο.

Θέλουμε αυτό το ισοζύγιο να διασφαλίζεται όλο και περισσότερο. Και για να μη βρεθεί στο μέλλον ποτέ ξανά το κράτος προτετελεσμένων γεγονότων, τραβάμε και μια κόκκινη γραμμή, που θα αποτρέψει την συνέχιση αυτής της πρακτικής από τους εργολάβους θεσμοθετώντας το πιστοποιητικό κτηρίων.

Η συνυπευθυνότητα και η συνενοχή της πολιτείας θέλουμε να τελειώσει κάποτε σε αυτήν την χώρα και πιστεύουμε ότι θα τελειώσει εδώ. Στο εξής κανένα νέο κτήριο δεν θα προχωράει χωρίς αυτό το πιστοποιητικό, που θα εκδίδεται μετά από έλεγχο των ημιυπαίθριων χώρων.

Και επειδή βλέπω ότι ορισμένοι συνάδελφοι έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον – ενδεχομένως δικαίως – για το πώς το διεφθαρμένο κράτος θα ελέγξει μια τόσο σοβαρή υπόθεση, σας θυμίζω ότι, πράγματι, έχουν δίκιο. Γιατί, πράγματι, ο «Συνήγορος του Πολίτη» πιστοποίησε ότι οι πολεοδομίες κατέχουν την θλιβερή πρωτιά στην διαφθορά. Αυτή είναι η αλήθεια.

Για αυτόν το λόγο ακριβώς στο νομοσχέδιο προβλέπεται η δημιουργία Ειδικού Σώματος Ελεγκτών Μηχανικών, που θα παρακολουθούν την πορεία της ταυτότητας του κτηρίου. Είναι η δέσμευση της Υπουργού στην εξαγγελία για την ταυτότητα του κτηρίου, αλλιώς δεν μπορεί να προχωρήσει. Στις επόμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης θα περιλαμβάνεται ακριβώς και η δημιουργία ενός τέτοιου Σώματος Ελεγκτών Μηχανικών, προκειμένου να υπάρχει μια αξιοποίηση όλων των παραμέτρων που προβλέπονται στο νομοσχέδιο.

Πέραν αυτών, θα ήθελα να σταθώ και στα στοιχεία της κοινωνικής δικαιοσύνης που προάγονται από το νομοσχέδιο αυτό. Αποδεικνύεται από το γεγονός ότι υπάρχει διαβάθμιση των προστίμων ανάλογα με τα τετραγωνικά, ανάλογα με τις χρήσεις, ανάλογα με την περιοχή που βρίσκεται το ακίνητο.

Ελήφθησαν υπ' όψιν αυτά τα κριτήρια για προφανείς λόγους. Γιατί είναι αδύνατον τα επιπλέον τετραγωνικά κλειστού ημιμπαίθριου σε μια λαϊκή κατοικία να εξομοιώνονται με αυτά σ' ένα από τα πρόστια της βόρειας Αθήνας ή από μια πόλη, η οποία χρηματοδοτείται από πολλούς τοπικούς πόρους ή από την εξέλιξη τοπικών οικονομιών κλίμακος σε μεγάλο βαθμό.

Και γιατί επιπλέον είναι χρήσιμο να λάβει το κράτος υπ' όψιν του και την χρήση που έχει ένας βοηθητικός χώρος σήμερα. Είναι φυσικό το κράτος να θέλει να αμβλύνει τις συνέπειες για κάποιον που χρησιμοποιεί, ας πούμε, μια σοφίτα, ως μια πρώτη κατοικία, γιατί το κράτος θέλει να προστατεύσει, παράλληλα με τον νόμο και την πρώτη κατοικία που εξυπηρετεί μια βασική στεγαστική ανάγκη μιας οικογένειας.

Αυτές οι διαφοροποιήσεις στα πρόστιμα και τα λέω αυτά και αναφέρομαι σε αυτά, γιατί άκουσα, προηγουμένως, ορισμένους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να αναρωτιούνται –και νομίζω και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Μαρκόπουλος– «μα τι είναι αυτά τελικά που άλλαξαν από το νόμο του κ. Σουφλιά»;...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Πολλά και βασικά, προς τα πίσω όμως.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Βεβαίως και άλλαξαν. Πρώτα από όλα άλλαξε η «ημιμπαίθρια» λογική του κ. Σουφλιά. Έχουμε μια άλλη λογική, περιβαλλοντική λογική, η οποία διαπνέει το σύνολο αυτού του νομοσχεδίου από την αρχή μέχρι το τέλος.

Επιπλέον, όμως, αυτές οι διαφοροποιήσεις στα πρόστιμα δείχνουν και την πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης να μην έχει ισοπεδωτική λογική και να αξιοποιεί αντικειμενικά, κοινωνικά κριτήρια.

Τέλος, θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μου επιτρέψετε, να αναφερθώ σε κάτι που αφορά την Αθήνα λόγω ότι πέραν από Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος είμαι και Βουλευτής Αθηνών, όπως και προηγουμένως ο συνάδελφος κ. Μαρκόπουλος αναφέρθηκε στο αίτημα των λατομείων, για τα οποία, κυρία Υπουργέ, θα ήθελα και εγώ να σας παρακαλέσω να εξετάσετε αυτό το θέμα, γιατί είναι μια υπόθεση, η οποία απασχολεί το σύνολο της κοινωνίας στην περιοχή.

Επιπλέον, όλοι οι συνάδελφοι, όλων των πολιτικών κομμάτων με απόλυτη συνεργασία –πρέπει να πω– και ταύτιση απόψεων υποβάλλουν αυτό το αίτημα σε απόλυτη συνεργασία με τον γενικό γραμματέα της περιφέρειας, τον νομάρχη και του εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Είναι ένα θέμα εξαιρετικά δίκαιο, στο οποίο οφείλει το κράτος, οφείλει η κοινωνία και όλος ο πολιτικός κόσμος να σταθεί με απόλυτη συνέπεια.

Όμως, επανερχόμενος στα θέματα που αφορούν την Αθήνα, στο νομοσχέδιο προωθούνται δύο ειδικά θέματα κομβικής σημασίας για την Αθήνα και το λεκανοπέδιο της Αττικής και σε αυτά θέλω να αναφερθώ.

Το πρώτο είναι η επέκταση της ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων, ένα θέμα το οποίο ήταν το όραμα του ΠΑΣΟΚ για την Αθήνα. Η ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων, ήταν το όραμα της Μελίνας Μερκούρη.

Θυμάμαι ακόμα και τώρα, νεαρός την εποχή εκείνη, περιδιαβαίναμε στην περιοχή γύρω από την Ακρόπολη, η αείμνηστη Μελίνα και ο Κώστας Λαλιώτης, προσπαθώντας να μας δείξει η ίδια και μας έδινε με το φλογερό της λόγο και το πάθος της, πώς οραματιζόταν την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων στην περιοχή.

Αργότερα, με τον Αντώνη Τρίτση, και με όλους όσους στρατεύτηκαν με τους ενεργούς πολίτες της Αθήνας, προωθήθηκε αυτή η υπόθεση και μπήκαν τα σκαριά από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Πράγματι όμως, ένα μεγάλο μέρος των παρεμβάσεων στο ιστορικό κέντρο έχει υλοποιηθεί από την ΕΑΧΑ, με εξαιρετικό αισθητικό και περιβαλλοντικό αποτέλεσμα.

Είναι όμως ανάγκη, αυτές οι παρεμβάσεις να προχωρήσουν και να προχωρήσουν και στις υποβαθμισμένες περιοχές της Αθήνας, οι οποίες έχουν ξεχωριστή αρχαιολογική, πολιτιστική αξία, όπως είναι η Ακαδημία Πλάτωνος.

Είναι εξαιρετικός συνδυασμός και πολιτική επιλογή το πάντρεμα της ιστορίας μας με την περιβαλλοντική αναβάθμιση της Αθήνας και των γειτονιών της.

Το δεύτερο και τελευταίο είναι οι κατευθυντήριες γραμμές, το γενικό πλαίσιο το οποίο προωθείται για την μητροπολιτική ανάπτυξη του Φαληρικού Όρμου.

Έχετε δίκιο, κυρία Υπουργέ, είναι μια πρωτοβουλία την οποία υποστηρίζουμε με ιδιαίτερη θερμότητα, καθώς επαναφέρετε στο προσκήνιο την ανάπτυξη και την αξιοποίηση της περιοχής, όπως έχει οριστεί από το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας το 1985, γιατί πρόκειται για την αρτιότερη και επωφελέστερη επιλογή. Διότι το περιβάλλον της Αθήνας –και εν γένει της Αττικής– είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τη θάλασσα και ιδίως με το Σαρωνικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Για το λόγο αυτό, είναι υψίστης σημασίας η ανάδειξη του Φαληρικού Όρμου ως υπερτοπικού πόλου αθλητικών, τουριστικών και κοινωνικών υπηρεσιών. Είναι βέβαιο, ότι η ανάπτυξη του με αυτούς του όρους και τις προϋποθέσεις θα οδηγήσει σε σημαντική αναβάθμιση την ποιότητα ζωής όλων των συμπολιτών μας που ζουν στο λεκανοπέδιο της Αττικής.

Σας ευχαριστώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και, κυρία Πρόεδρε για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού τον κ. Αστέριο Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να αρχίσω με ένα ερώτημα απευθυνόμενο προς την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του κ. Παπουτσή, άκουσα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας από τον κ. Αυγενάκη ότι έγιναν πολλές αλλαγές, σε σχέση με το νομοσχέδιο, το νόμο του κ. Σουφλιά. Θα πρέπει όμως, να αρθεί μια αντίφαση που παρατηρείται στην πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας, γιατί άκουσα άλλους Βουλευτές της, που λένε ότι είναι η ίδια λογική, δεν έχει αλλάξει τίποτα και μάλιστα χρειάστηκε έξι μήνες η Κυβέρνηση για να καταλάβει τη λογική Σουφλιά.

Συνεπώς θα πρέπει να μας πούνε οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας: Άλλαξε ή δεν άλλαξε κάτι;

Κατά την άποψη του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού άλλαξε κάτι. Τί άλλαξε; Το περιτύλιγμα. Το προπαγανδιστικό περιτύλιγμα. Και αυτή είναι η ουσία. Το ΠΑΣΟΚ έβαλε ένα ωραίο κέλυφος, το περιβαλλοντικό κέλυφος –περιβαλλοντικό ταμείο, πράσινο ταμείο και τα συναφή– και λανσάρει τον ίδιο ακριβώς νόμο που διέπεται από τη λογική Σουφλιά.

Ερχόμενος σε ιδιαίτερα σημεία του νομοσχεδίου, επιτρέψτε μου να πω ότι είναι ένα νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι, πάρα πολύ σημαντικό, γιατί εντάσσεται σε ένα πλέγμα ρυθμίσεων που αφορούν τον κατασκευαστικό τομέα της οικονομίας, ο οποίος δίδει το 15% του ΑΕΠ κατά την τελευταία δεκαετία και απορροφά από το εργατικό δυναμικό της χώρας το 8,1%. Άρα πρόκειται για έναν ιδιαίτερος σημαντικό τομέα της ελληνικής οικονομικής

πραγματικότητας και ζωής.

Με όλες αυτές τις ρυθμίσεις, εμείς τί κάνουμε; Η Κυβέρνηση δηλαδή, τί κάνει; Η Κυβέρνηση πλήττει τον κατασκευαστικό τομέα της οικονομίας, πλήττοντας, ουσιαστικά, τη μεσαία τάξη μ' ένα πλέγμα ρυθμίσεων.

Σας θυμίζω ότι εάν συμπεριλάβουμε στο συλλογισμό μας και τις διατάξεις του πρόσφατου φορολογικού νομοσχεδίου, που ψηφίστηκε στη Βουλή, σαράντα ένα φόροι και τέλη βαρύνουν τα ακίνητα, βαρύνουν τη μεσαία τάξη της χώρας.

Άρα, λοιπόν, αντί να δώσουμε ανάσα στην οικονομία, ενισχύοντας με κινητροδότηση τον κατασκευαστικό της τομέα, εμείς βλέπουμε τα ακίνητα μόνο υπό μία φορομνηστική λογική και οπτική των πραγμάτων. Και τί κάνουμε; Δημιουργούμε το τελευταίο έτος, σύμφωνα με μελέτη της ΓΣΕΕ, αγαπητοί συνάδελφοι, σαράντα χιλιάδες ανέργους. Καλά ακούσατε το νούμερο! Σαράντα χιλιάδες ανέργους προερχομένους από τον κατασκευαστικό τομέα της οικονομίας. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, γιατί λέει ο κ. Λοβέρδος ότι μέχρι το τέλος του έτους η ανεργία θα αγγίξει -εάν δεν ξεπεράσει- το 20%.

Τώρα, όσον αφορά τη δική μας στάση, όλο αυτόν τον καιρό που συζητείται το ζήτημα αυτό των ημιυπαίθριων, είχαμε κάνει μία πρόβλεψη και δεν πέσαμε έξω, όπως και σε πολλά άλλα πράγματα. Είχαμε πει ότι θέλει, δεν θέλει η Κυβέρνηση, υπό την πίεση των δημοσιονομικών αναγκών, θα επαναφέρει το νόμο Σουφλιά. Και τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι η κοινή γνώμη θεωρεί όλους αυτούς τους ελιγμούς της Κυβέρνησης ότι έχουν μία μικροκομματική σκοπιμότητα: επειδή το έφερε ο Σουφλιάς και η Νέα Δημοκρατία, εμείς θα το πάρουμε πίσω και αφού το πάρουμε πίσω, το επαναφέρουμε. Κλαυσίγελως, δηλαδή, αγαπητοί συνάδελφοι. Αυτός είναι ο χαρακτηρισμός σε σχέση με τους μικρόψυχους, μικροκομματικούς αυτούς ελιγμούς του ΠΑΣΟΚ.

Επιτρέψτε μου να πω ότι η αίσθηση, που αποκομίζει η κοινή γνώμη βλέποντας όλα αυτά τα πράγματα, είναι μία αίσθηση παλινωδιών και ασαφειών, που καιρό τώρα βασανίζουν το Υπουργείο Περιβάλλοντος. Επιτρέψτε μου να δώσω χαρακτηριστικά παραδείγματα τέτοιων παλινωδιών και ασαφειών.

Πρώτον. Τι έλεγε η κυρία Υπουργός όσον αφορά την αξία του προστίμου; Έλεγε ότι το πρόστιμο θα ήταν συναρτημένο με τις αντικειμενικές αξίες και όχι με τις τιμές ζώνης. Αυτό έλεγε. Και μάλιστα το δικαιολογούσε. Έλεγε ότι είναι κοινωνικά δίκαιο να συναρτάται η αξία του προστίμου με τις αντικειμενικές τιμές. Βέβαια, αυτό στη συνέχεια το απέσυρε, εξ ου και οι παλινωδίες που είπα.

Αλλά κατά πόσο είναι δίκαιο, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα διαμέρισμα εικοσαετίας να πληρώνει το ίδιο με ένα νεόδμητο διαμέρισμα; Σε αυτό δεν παίρνουμε καμμία λογική απάντηση από το επιτελείο της κυρίας Υπουργού και από την ίδια. Και, βεβαίως, γιατί προχώρησε σε μια τέτοια κατάσταση η Υπουργός; Γιατί, λέει, θα πρέπει να εξαπλωστούμε το σύστημα, γιατί θα έπρεπε μεγάλο βάρος στις πολεοδομίες. Τουτέστιν, κάποιοι μανδαρίνιοι των πολεοδομιών της είπαν: «Κοίταξε να δεις, εμείς θα «πνιγούμε» στην εργασία. Άρα, λοιπόν, πάρε το πίσω, βάλε με βάση τις τιμές ζώνης, να τελειώνουμε, να περνάει γρήγορα η κατάσταση».

Έτσι θα προχωρήσει η Κυβέρνηση; Δηλαδή, κάποιοι γραφειοκράτες μανδαρίνιοι θα υπαγορεύουν την κυβερνητική πολιτική. Και θέλετε να εμπιστευτούμε μία Κυβέρνηση, που χειρίζεται με υπευθυνότητα τα ζητήματα της χώρας, εν μέσω μίας σοβαρότητας οικονομικής κρίσης; Μία κυβέρνηση που παίρνει πίσω αυτά που μέχρι πριν από δυο μέρες έλεγε, γιατί κάποιοι μανδαρίνιοι γραφειοκράτες τράβηξαν το αυτί της Υπουργού και έκανε άτακτη υποχώρηση; Αυτή είναι η ευθύνη και η υπευθυνότητα από την κυβερνητική πλευρά;

Έρχομαι σ' ένα δεύτερο παράδειγμα. «Τεκμήρια διαβίωσης» έλεγε και λέει η Υπουργός. Δεν θα συμπεριλαμβάνονται στα τεκμήρια διαβίωσης οι «τακτοποιημένοι», οι διατηρημένοι -να το πω έτσι- ημιυπαίθριοι χώροι κ.τ.λ.. Ωραία, να το δεχτούμε.

Ερώτημα: Είναι κάποιο γραμμένο, κύριε Υφυπουργέ, στο νομοσχέδιο; Το έχετε γράψει κάποιος αυτό; Λέτε να εμπιστευτεί ο πολίτης μια δήλωση της Υπουργού, δηλαδή τρέχα γύρευε. Αύριο αλλάζει η Υπουργός και έρχεται ένας άλλος που δεν έχει κάνει τη δήλωση.

Άρα, γιατί θα πρέπει ο πολίτης να εμπιστευτεί μια δήλωση Υπουργού, ενώ μπορούσατε πάρα πολύ καλά, σε συνεννόηση με τον κ. Παπακωνσταντίνου, να κατεβάσετε μια τροπολογία που να ενσωματωθεί αφού ψηφιστεί βεβαίως -έχετε την κυβερνητική πλειοψηφία- και να γίνει άρθρο του νομοσχεδίου. Γιατί δεν το περνάτε, να λέτε δηλαδή ότι δεν θα είναι στα τεκμήρια διαβίωσης οι ημιυπαίθριοι χώροι και οι άλλοι χώροι που διατηρούνται;

Είναι πάρα πολύ απλό. Φέρτε μια δική σας κυβερνητική τροπολογία. Θα την υπερψηφίσουμε και εμείς. Γιατί δεν τη φέρνετε και αφήνετε να διαιωνίζεται αυτή η ασάφεια και εγώ να σας κατηγορώ για παλινωδίες και ασάφειες από του Βήματος της Βουλής;

Έρχομαι και σ' ένα άλλο ζήτημα. Έλεγε η Υπουργός: «Οι ημιυπαίθριοι δεν θα συμπεριλαμβάνονται στο συντελεστή δόμησης». Αντέδρασαν κάποιοι και από τη δική της παράταξη μέσα στην επιτροπή που γινόταν η συζήτηση και το θέμα έμεινε ανοιχτό. Τι λέει τώρα; Λέει: «Αν δεν λειτουργήσει αποτρεπτικά ο νόμος και συνεχιστεί η αυθαιρεσία, τότε θα το αλλάξουμε πάλι -αλλαγές στις αλλαγές δηλαδή- και θα συμπεριλαμβάνονται τα τετραγωνικά των ημιυπαίθριων στο συντελεστή δόμησης». Άρα, λοιπόν, όλο αυτό το πλέγμα των παλινωδιών, των ασαφειών δεν έχει μια αρνητική αντανάκλαση στην κοινή γνώμη; Ο πολίτης δεν ξέρει τι του ξημερώνει. Αλλαγές επί αλλαγών.

Έχουμε να κάνουμε -γι' αυτό το πρόταξα στην ομιλία μου, αγαπητοί συνάδελφοι- με τον πιο ευαίσθητο τομέα της ελληνικής οικονομίας, που μπορεί να λειτουργήσει ως ατμομηχανή και χρειάζεται σταθερό, βέβαιο περιβάλλον για να αναπτυχθεί. Εσείς όχι μόνο δεν του δίνετε σταθερότητα και βεβαιότητα, αλλά με τις παλινωδίες και τις ασάφειες σας δημιουργείτε, αντίθετο, δηλαδή περιβάλλον αβεβαιότητας που πλήττει τον κατασκευαστικό τομέα της οικονομίας και την οικοδομή.

Έτσι, βεβαίως, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί έξι μήνες τώρα πάμε από το κακό στο χειρότερο. Γιατί υπάρχουν αυτές οι εγγενείς δυσχερείες, οι εγγενείς δυσλειτουργίες στο κυβερνητικό επιτελείο.

Επιτρέψτε μου όμως να πω ότι έχετε πάθει και ένα είδος vertigo. Έχετε απώλεια προσανατολισμού και θα σας πω γιατί. Είμαστε εν μέσω μιας σφοδρής οικονομικής κρίσης. Σφοδρότερη δεν γνώρισε το ελληνικό κράτος, τουλάχιστον μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Εν μέσω μιας τέτοιας κρίσεως, με τρεις θηλιές στο λαιμό και όχι μια -γιατί έχουμε την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Κομισιόν, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο- εμείς σκεφτόμαστε πολυτελώς και λέμε ότι τα χρήματα που θα εισπράξουμε, απ' αυτό το πρόστιμο διατήρησης των ημιυπαίθριων, θα τα κάνουμε κηπάκια, θα τα δώσουμε στους δήμους για να κάνουμε πράσινο. Η πρασινάδα μας μάρανε! Όταν κάποιος έχει τη θηλιά στο λαιμό και πνίγεται από το περιβόητο δημόσιο χρέος, αφήνει τις πολυτέλειες στην άκρη και κοιτάζει τι θα κάνει.

Εμείς σας δίνουμε δύο εναλλακτικές. Η πρώτη εναλλακτική αφορά το δημόσιο χρέος. Έχει γίνει ένα Ταμείο Καταπολέμησης του Δημοσίου Χρέους της χώρας με πρωτοβουλία του Προέδρου της Βουλής. Πηγαίνουν εκεί πολλοί άνθρωποι και βάζουν τα λεφτά τους. Οι Βουλευτές έδωσαν τα χρήματά τους κ.λπ.. Η μία επιλογή είναι να πηγαίνουν όλα τα λεφτά εκεί, να είμαστε και συμβατοί με τις ανάγκες της πραγματικότητας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Θα σας δώσω και μια δεύτερη επιλογή. Έχετε σκεφτεί το κεφάλαιο αυτό ή τμήμα αυτού του κεφαλαίου, ως πούμε το 50%, να πάει στο Πρόγραμμα «Εξοικονομώ κατ' οίκον», το οποίο αναφέρεται στην εξοικονόμηση ενέργειας όσον αφορά τα κτήρια;

Είναι ένα πρόγραμμα το οποίο ταιριάζει με τη φιλοσοφία που καιρό μας λέτε, δηλαδή περί πράσινης ανάπτυξης. Θα λειτουργήσει αναπτυξιακά. Θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας και θα αντισταθμίσει την απώλεια που παρατηρήθηκε στο φορολογικό νομοσχέδιο της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρετε ποια ήταν η πρόνοια στο φορολογικό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης; Πως αν κάποιος πολίτης αναπτύξει δρασεις εξοικονόμησης ενέργειας στο σπίτι του, τότε θα έχει μόνο 10% επι-

στροφή φόρου με πλαφόν τα 600 ευρώ. Μεγάλη ωφέλεια, όπως καταλαβαίνετε!

Άρα, λοιπόν, δεν θα προχωρήσει κανένας σε τέτοιες δράσεις, που μπορούν να λειτουργήσουν αναπτυξιακά στην οικονομία, να δώσουν δουλειά σε κόσμο.

Εμείς λέμε: Τα χρήματα αυτά βάλτε τα στο Πρόγραμμα «Εξοικονομώ κατ' οίκον», να λειτουργήσουν πολλαπλασιαστικά στην οικονομία, να ενισχύσουν τη ρευστότητα στην αγορά, να δώσουν δουλειά σε ανέργους. Σας είπα ότι έχουμε σαράντα χιλιάδες ανέργους τον τελευταίο χρόνο, προερχομένους ακριβώς από την οικοδομή. Άρα, λοιπόν, ούτε αυτό το δέχστε.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι εμείς θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Και το καταψηφίζουμε διότι θεωρούμε, κύριε Υφυπουργέ, ότι έχετε μεν καλές προθέσεις και εσείς και η Υπουργός και το επιτελείο σας κ.λπ., όμως, όπως λένε και οι φίλοι Αγγλοσάξονες, «ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με αγαθές προθέσεις». Εσείς, λοιπόν, έχετε αγαθές προθέσεις, αλλά οδηγείτε τον ελληνικό λαό, την ελληνική οικονομία στην κόλαση, διότι είστε αναποτελεσματικοί. Και γι' αυτό καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή η Κυβέρνηση ανέβηκε στην εξουσία με ένα σύνθημα, το πράσινη ανάπτυξη. Ωραία ακουγόταν, αλλά πρέπει να μας εξηγήσει πώς είναι δυνατόν να μιλάμε για πράσινη ανάπτυξη και πράσινη προοπτική της χώρας με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Εκτός αν το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο είναι εξίσου πράσινο, όπως πράσινο είναι το ταμείο το οποίο επιχειρείτε να φτιάξετε με τα πρόστιμα αυτού του νόμου.

Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και περιβάλλον είναι εντελώς ασυμβίβαστα. Όπου έχει μπει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο το πρώτο πράγμα που λέει είναι «ξεχάστε το περιβάλλον πλέον, ξεχάστε οτιδήποτε αφορά ποιότητα στην αναπτυξιακή διαδικασία, ξεχάστε την ίδια την προοπτική σας, ξεχάστε εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα». Εδώ δεν θα μείνει τίποτα όρθιο κι εσείς μας λέτε για πράσινη ανάπτυξη; Εκτός αν η πράσινη ανάπτυξη έγινε πράσινη ύφεση και η πράσινη ύφεση σιγά-σιγά θα αρχίσει να γίνεται γκρίζα και στο τέλος θα καταλήξει μαύρη. Γιατί εκεί πάμε.

Εδώ να μην αστειεύμαστε. Πήρατε το νόμο του κ. Σουφλιά, αλλάξατε τα λόγια, την ορολογία και τον φέρατε εδώ να τον ξαναψηφίσετε. Γιατί τότε δεν είχατε ψηφίσει το νόμο του κ. Σουφλιά. Άλλαξε ο Μανωλιός και φόρεσε τα ρούχα του αλλιώς, όπως λέμε. Βαφτίζετε το κρέας ψάρι και νομίζετε ότι αλλάζετε και την πραγματικότητα. Ε, δεν αλλάζει η πραγματικότητα! Μία αυθαιρεσία έρχεστε να πείτε ότι τη νομιμοποιείτε, αλλά στην ουσία δεν τη νομιμοποιείτε και δεν μπορείτε να τη νομιμοποιήσετε. Αυτό που κάνετε είναι αντισυνταγματικό, είναι αυθαίρετο. Δεν πρόκειται να σταθεί και στα δικαστήρια, όπως δεν στάθηκε κι ο νόμος του κ. Σουφλιά. Δεν στέκεται. Εδώ δεν καταλαβαίνει κανείς τι έχετε κάνει από νομική άποψη, όπως δεν καταλαβαίναμε και με τον κ. Σουφλιά που μιλάγε για «τακτοποίηση». Υπάρχει το νόμιμο και το μη νόμιμο. Το «τακτοποιημένο» ήταν μια ευρηματική ορολογία της προηγούμενης κυβέρνησης, η οποία όμως δεν στεκόταν πουθενά.

Τώρα εδώ υπάρχει ένα ρευστό, ασαφές τοπίο και δεν μπορεί να καταλάβει κανείς περί τίνος πρόκειται. Και πάτε να το μπελώσετε από εδώ και από εκεί. Δεν μπαλώνεται αυτό. Τι κάνετε στην ουσία; Ένα άγριο εισπρακτικό μέτρο εφαρμόζετε. Μη μου πείτε ότι τα λεφτά θα πάνε για το περιβάλλον. Αν «κανονοποιήσετε» έτσι τα δημόσια έσοδα μπορείτε να λέτε πολλά και ωραία πράγματα. Δηλαδή να λέτε «αυτοί είναι οι πόροι κι αυτοί οι φόροι», «αυξήσαμε το φόρο για τη βενζίνη, για να τα πάμε τα λεφτά για την παιδεία». Πολύ ωραία. «Αυξήσαμε το φόρο στα τσιγάρα, για να πάμε τα λεφτά στην υγεία». Νομίζω ότι αυτό το είπατε σε κάποια φάση. «Αυξάνουμε τον τάδε φόρο, για να πάμε τα λεφτά στον τάδε θεάρεστο σκοπό» και ούτω καθεξής.

Αυτά δεν στέκουν. Με συγχωρείτε, είναι λόγια του αέρα, φλυαρίες και επιτρέψτε μου να πω -δεν θέλω να σας αποδώσω μια τέτοια πρόθεση, αλλά στην πράξη, πρέπει να χρησιμοποιήσω-

οικονομικές ανοησίες.

Τα δημόσια έσοδα είναι δημόσια έσοδα και από εκεί κάνεις τις δαπάνες. Δηλαδή αν φτιάξετε το ταμείο αυτό και βάλετε στο ταμείο το πρόστιμο το οποίο εσείς λέτε, το πρόστιμο για τους ημιυπαίθριους και δεν δώσετε ούτε έναν άλλον πόρο, ούτε άλλο 1 ευρώ για το περιβάλλον και όλες τις δαπάνες για το περιβάλλον που είχατε υπ' όψιν σας να κάνετε, θα τις κάνετε μέσα απ' αυτό το ταμείο, τι πάει να πει τότε; Ότι το πρόστιμο αυτό δεν είναι φόρος; Δεν είναι φόρος που πλήττει τον ελληνικό λαό; Δεν είναι φόρος ο οποίος είναι εξίσου αντιδραστικός, εξίσου αντικοινωνικός με όλους τους άλλους φόρους που πληρώνουν τα λαϊκά στρώματα και εξίσου άδικος;

Τίποτα απολύτως δεν αλλάζει. Και μετά λύπης μου βλέπω ότι χρησιμοποιείτε πάλι τις παλαιοκομματικές τακτικές, αυτά τα τερτίπια, αυτά τα κόλπα για να δώσετε στην αντικοινωνική, αντιλαϊκή και φοροεισπρακτική πολιτική σας, ένα κάποιο επίχρισμα κοινωνικής και περιβαλλοντικής διάστασης.

Αυτό, όμως, έχει κατασπαράξει, κυριολεκτικά, το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα. Αυτή η λογική και αυτή η νοοτροπία μας έχει οδηγήσει εδώ να αλλάζουμε τα πράγματα, να τα μετονομάζουμε. Και νομίζουμε ότι υπάρχουν κορόιδα, να τα εμπαίζουμε. Ε, δεν εμπαίζεται κανείς! Όλοι καταλαβαίνουν, τι θέλετε να κάνετε.

Και το ερώτημα είναι το εξής: Όλοι οι ημιυπαίθριοι είναι το ίδιο και όλες οι αυθαιρεσίες με τους ημιυπαίθριους είναι ίδιες; Και όλοι πρέπει να πληρώσουν μέσα σε αυτήν την κρίση, αν θέλουν μια οποιαδήποτε -όπως το λέτε εσείς, τι να το πω κιόλας, δεν υπάρχει αντίστοιχη φράση, το οποίο κάνετε- τακτοποίηση, εν πάση περιπτώσει;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Διατήρηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Διατήρηση, να το πούμε έτσι. Διατήρηση για σαράντα χρόνια, που δεν μπορεί να καταλάβει κανείς τι σημαίνει διατήρηση και πώς δηλαδή δεν μπορούν να ασκηθούν τα νόμιμα απέναντι σε μια αυθαιρεσία, γιατί υποτίθεται ότι πληρώσε κάποιος ένα πρόστιμο. Αυτό δεν στέκεται.

Εν πάση περιπτώσει, όμως, σας λέγω ότι όλες οι αυθαιρεσίες με τους ημιυπαίθριους είναι ίδιες; Θα πληρώσουν όλοι; Θα πληρώσουν, δηλαδή, αυτοί οι οποίοι πήραν ένα σπίτι ίσα-ίσα για να μείνουν με ένα στεγαστικό δάνειο και το σπίτι το πλήρωσαν με ημιυπαίθριο στα τετραγωνικά τα οποία αντιστοιχούν και το οποίο αναγκαστικά το έκαναν. Δεν μπορούν να κάνουν διαφορετικά, έτσι το πουλάν το σπίτι. Και αυτός θα έρθει τώρα, αφού πλήρωσε κανονικά το σπίτι, τρέχει ένα στεγαστικό δάνειο - και θα σπεύσει τώρα, μέσα στο χρόνο να κάνει τη δήλωση αυτή και θα πληρώσει και από πάνω;

Τον ρωτάτε αν έχει να πληρώσει πρώτα απ' όλα; Έχει τη δόση του στεγαστικού δανείου μέσα στην κρίση αυτή. Πώς το αποπληρώνει το στεγαστικό δάνειο, τώρα; Και θα έρθετε να του πάρετε και χρήματα από πάνω, τα οποία στην ουσία μπορεί να είναι όλες οι δόσεις, οι ετήσιες, του στεγαστικού δανείου του; Δηλαδή να τον εκτροχιάσετε από έναν οικογενειακό προϋπολογισμό, που έχει;

Και αν σκεφθείτε ότι είναι ο ίδιος που του έχετε μειώσει το εισόδημά του, με τις πολιτικές που ασκείτε και από τη φορολογία και από την εισοδηματική πολιτική αλλά και από την ακρίβεια στην αγορά. Αν σκεφθείτε ότι μπορεί τα παιδιά του να μην έχουν δουλειά και να μην έχουν προοπτική.

Γιατί ερχόσαστε σε όλον αυτόν τον κόσμο ο οποίος είναι μεταξύ φθοράς και φθαρσίας, ζει στα όρια της φτώχειας, λίγο πιο πάνω, λίγο πιο κάτω, να του επιβάλετε εκβιαστικά αυτό το πρόστιμο νομιμοποίησης που πολλές φορές, συχνά, δεν προκύπτει απ' αυτόν τη παρανομία, αλλά απ' αυτόν που το κατασκεύασε.

Ο κατασκευαστής, αν πωλεί το σπίτι με καλυμμένους ημιυπαίθριους χώρους -και μάλιστα αυτό θεωρεί ότι είναι και μια συνεισφορά στην αξία του σπιτιού και τα πληρώνουν αυτοί που το αγοράζει- δεν έχει καμμία επίπτωση; Έχει μόνο αυτός που το αγοράζει; Και αν αυτός που αγοράζει είναι οικονομικά αδύνατος, πρέπει να πληρώσει αυτό το χαράτσι που βάζετε; Αυτά είναι τρομακτικές αδικίες. Γι' αυτό σας λέω ότι το μέτρο είναι μόνο εισπρακτικό. Δεν έχει καμμία άλλη διάσταση, καμμία οικολογική και καμμία κοινωνική διάσταση.

Αυτό που λέτε εδώ καλυμμένα -εν πάση περιπτώσει- για το ταμείο, στην πράξη θα φανεί. Θα φανεί αύριο πού θα πάνε τα

λεφτά. Σας είπα ότι είναι δώρο-άδωρον να μιλάτε με αυτή τη λογική, αν αύριο στον προϋπολογισμό οποιοδήποτε πόροι για το περιβάλλον είναι μέσα από αυτό το ταμείο και κόψετε οποιεσδήποτε άλλες δαπάνες μπορούν να καταγραφούν στον προϋπολογισμό. Πάλι το ίδιο είναι και θα έρθετε και θα λέτε ότι τα λεφτά πάνε για το περιβάλλον. Όχι, δεν πάνε για το περιβάλλον. Θα είχε κάποιο νόημα αυτό που λέτε, αν αυτά ήταν πρόσθετα χρήματα. Όμως, δεν μπορούν να υπάρξουν.

Αυτήν τη στιγμή η δημοσιονομική κρίση που μας βάζει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχει βάλει μια πολύ μεγάλη θηλιά στο λαιμό της χώρας και εσείς τώρα, για να μην εμφανιστείτε ότι βάζετε φόρους, μας φέρατε εδώ το ειδικό ταμείο.

Νομίζω, λοιπόν, ότι με αυτές τις πολιτικές δεν γίνεται πράσινη ανάπτυξη, δεν γίνεται καν ανάπτυξη, δεν γίνεται καν κοινωνική πολιτική. Η χώρα θα βυθιστεί –βυθίζεται ήδη– στην ύφεση. Επιτείνεται η ύφεση με αυτές τις άγριες πολιτικές πρακτικές. Δεν τονώνεται η οικονομική δραστηριότητα μέσα στις δύσκολες αυτές συνθήκες, δεν ακολουθούνται αναπτυξιακές πολιτικές και ο κόσμος θα πληρώσει πάλι τα σπασμένα από τέτοιου είδους νομοσχέδια, χωρίς να έχει το παραμικρό αντίκρισμα.

Το χειρότερο είναι –και θα κλείσω με αυτό– ότι για άλλη μια φορά έρχεστε να τακτοποιήσετε μ' έναν αντισυνταγματικό τρόπο την αυθαιρεσία και δεν υπάρχει καμμία μεθοδολογία, καμμία πρακτική, κανένα όραμα, κανέναν σχεδιασμό για το πώς δεν θα έχουμε νέες αυθαιρεσίες στο μέλλον, πώς θα αποτρέψουμε αυτό το οποίο έχουμε δει, ένα τεράστιο έκτρωμα που λέγεται πολεοδομικά συγκροτήματα στη χώρα μας –και δεν είναι πλέον μόνο το Λεκανοπέδιο, είναι όλες οι πόλεις– πώς θα αποτρέψουμε αυτήν την τρομακτική αστική συγκέντρωση που μέσα στην κρίση αυτή επιταχύνεται και διαλύει το στιγμήποτε σε μεγαλουπόλεις, οι οποίες φαντάζουν όλοι και περισσότερο σαν φυλακές και μάλιστα φυλακές ενός ορισμένου είδους, μιας κατεύθυνσης και ενός προσανατολισμού, ο οποίος γίνεται όλο και πιο άγριος.

Αυτά πρέπει να δούμε πώς θα τα αλλάξουμε και όταν έρχεστε με τέτοιου είδους πρακτικές κάθε τόσο να νομιμοποιείτε τις αυθαιρεσίες –και μάλιστα σε στιγμές που όλοι καταβαίνουν ότι η νομιμοποίηση χρησιμοποιείται μόνο και μόνο για εισπρακτικούς λόγους, για να κλείνουν «μαύρες» τρύπες– όταν τα κάνετε αυτά, το μήνυμα που δίνετε προς πάσα κατεύθυνση είναι να πάμε από το κακό στο χειρότερο και νομίζω ότι έτσι διαγράφεται ένα πολύ άσχημο μέλλον για τη χώρα.

Ελπίζω και εύχομαι –και, βεβαίως, γι' αυτό αγωνιούμε και γι' αυτό παλεύουμε– να μπορέσουμε να αλλάξουμε αυτήν τη φορά των πραγμάτων, αλλά δυστυχώς εδώ που έχουμε φθάσει ένας παράγοντας και μόνο μπορεί να αναστρέψει τις εξελίξεις.

Αυτός ο παράγοντας είναι ο ελληνικός λαός, όταν σταματήσει να βλέπει από τον καναπέ και απλώς να απογοητεύεται και να απελπίζεται από τις εξελίξεις. Αυτός ο παράγοντας είναι ο ελληνικός λαός, όταν βγύει από τις λογικές της μοιρολατρίας και της ηττοπάθειας και καταλάβει ότι έχει δύναμη περήφανος να βγει στους δρόμους να διεκδικήσει την αλλαγή πορείας της χώρας μας. Αυτό το αίτημα γίνεται επείγον και αυτό το αίτημα συνδέεται πλέον και με την εθνική επιβίωση, την εθνική ύπαρξη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η κ. Μαρία Θεοχάρη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Καρδίτσας.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας από τους κυριότερους παράγοντες που υποβαθμίζουν την ποιότητα ζωής μας στα αστικά κέντρα είναι η χιλιάδες αυθαιρεσίες εις βάρος του περιβάλλοντος, τις οποίες μέχρι στιγμής αποδεχόμασταν σιωπηλά εθελοντικά και διαιωνίζοντας την κατάσταση.

Δεν μπορούμε να μιλάμε, όμως, για οικολογία, για πράσινη ανάπτυξη, για περιορισμό του αποτυπώματός μας στο περιβάλλον και να παραβλέπουμε ή να αδιαφορούμε για το βιασμό που υφίσταται το περιβάλλον από τη παράνομη δόμηση. Πρέπει επιτέλους να στείλουμε το μήνυμα, ότι παύουμε να δείχνουμε ανοχή στην παρανομία, την αδιαφάνεια, στις ένοχες συναλλαγές μεταξύ κράτους και πολιτών.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος πρέπει να έχει ως γνώμονα κοινωνικά, περιβαλλοντολογικά και αναπτυξιακά χαρακτηριστικά

και όχι εισπρακτικά κριτήρια, όπως η περιβόητη ρύθμιση της προηγούμενης κυβέρνησης. Πρέπει να εμπεριέχει πρόβλεψη ελέγχου για να αποτραπεί η αυθαιρεσία, να βασίζεται σε περιβαλλοντολογικές και κοινωνικές αναφορές για να μην είναι ισοπεδωτική και φυσικά να μην είναι αμφίβολης νομικής και συνταγματικής βάσης, όπως η λεγόμενη τακτοποίηση Σουφλιά.

Η τακτοποίηση αυτή δεν έλυνε στην ουσία κανένα πρόβλημα, αποτελούσε ένα πρόχειρο μέτρο της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, που μοναδικό στόχο είχε να βουλώσει τρύπες στο δημοσιονομικό έλλειμμα, που η ίδια είχε φέρει σε αυτήν την τραγική κατάσταση.

Εμείς σήμερα, με το παρόν νομοσχέδιο ερχόμαστε να αντιμετωπίσουμε αυτήν την σοβαρή εκκρεμότητα, που εδώ και χρόνια προκαλεί ανυπολόγιστες βλάβες στο περιβάλλον, με δίκαιο και νόμιμο τρόπο. Το νομοσχέδιο αποτελεί την πρώτη ολοκληρωμένη προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος και αποκατάστασης των ζημιών που έχουμε προκαλέσει στο χώρο που ζούμε. Και αυτό γίνεται με νόμιμο τρόπο και όχι ως εισπρακτικό μέτρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος μας δεν είναι να δείξουμε ανοχή στην παρανομία έναντι ανταλλάγματος σε βάρος μάλιστα των αρχών της ισότητας, του κράτους δικαίου, αλλά να διαθέσουμε τα χρήματα που θα εισπραχθούν –νόμιμα και δίκαια– πρόστιμα για την ανέγερση αλλαγής χρήσης και την διατήρηση των αυθαίρετων ημιυπαίθριων χώρων, σε δράσεις που αφορούν την αστική ανάπλαση.

Δίνουμε στους πολίτες την δυνατότητα να δηλώσουν οικειοθελώς τις πολεοδομικές αυθαιρεσίες που έχουν πραγματοποιηθεί στις κατοικίες ή στους επαγγελματικούς τους χώρους. Προεισπράττουμε στην ουσία το ετήσιο πρόστιμο για τα επόμενα σαράντα χρόνια σε πολύ χαμηλή τιμή και το διοχετεύουμε άμεσα στο Ταμείο Περιβαλλοντολογικού Ισοζυγίου για περιβαλλοντολογική αποκατάσταση της ζημιάς που έχει προκληθεί.

Νέοι χώροι πρασίνου, ανοιχτοί χώροι στις πόλεις, είναι δράσεις ορατές και μετρήσιμες, που θα βελτιώσουν την καθημερινότητα του πολίτη σε κάθε περιοχή ανάλογα με τις αυθαιρεσίες που έχουν καταγραφεί σε αυτή. Αυτό αποτελεί όχι μόνο δέσμευση, αλλά και θεμελιώδη προϋπόθεση για την ισχύ του νόμου.

Το νομοσχέδιο εγκαινιάζει ένα νέο απαραίτητο σύστημα ελέγχων, καθώς στη χώρα μας δεν υπάρχει κανένας μηχανισμός ελέγχου, ούτε καταγραφής των βασικών χαρακτηριστικών των νέων κτηρίων ή των παλαιών που έχουν τροποποιηθεί. Αυτό το ρόλο έρχεται να επιτελέσει η ταυτότητα κτηρίου, ένα αρχείο συγκέντρωσης και καταγραφής των στοιχείων κάθε κτηρίου, αλλά και των τακτικών ελέγχων που θα διενεργούνται σε όλη τη διάρκεια της ζωής του.

Η υποχρεωτική τήρηση της ταυτότητας κτηρίου αντιμετωπίζει τη μελλοντική αυθαιρεσία, αλλά και χτυπάει και μια σημαντική πηγή διαφθοράς. Παράλληλα προστατεύεται ο νομοταγής πολίτης, καθώς βάζει ένα τέλος στην δημιουργία υπεραξιών, τις οποίες θα εισέπρατταν όσοι παρέβαιναν τη νομοθεσία για τις κατασκευές σε βάρος αυτών που συμμορφώθηκαν.

Τα περιβαλλοντολογικά αλλά και κοινωνικά οφέλη του νομοσχεδίου είναι αδιαμφισβήτητα. Ρυθμίζονται θέματα που αφορούν αστικές αναπλάσεις μητροπολιτικού χαρακτήρα. Υποβοηθούνται δήμοι των οποίων τα οικονομικά δεν επιτρέπουν την υλοποίηση μικρών και μεγάλων αναπλάσεων, όπως διαπλατύνσεις και αναβαθμίσεις πεζοδρομίων ή φυτεύσεις στους νέους χώρους, που θα δημιουργούνται με την απαλλοτρίωση τμημάτων γης σε κάθε δήμο όπου καταγράφεται αυθαιρεσία.

Η πράσινη εισφορά θα προορίζεται για την προστασία χώρων με ιδιαίτερη περιβαλλοντολογική σημασία, ακτές, παραλιακές ζώνες, δάση οικοσυστήματα κ.λπ..

Ακίνητα πολιτιστικής σημασίας θα αποκαθίστανται σε παραδοσιακές συνοικίες και ιστορικά κέντρα ή σε εκτός σχεδίου περιοχές. Και όλα αυτά με κοινωνικές αναφορές και κριτήρια καθώς τα πρόστιμα που θα διατίθενται για όλες αυτές τις δράσεις διαφοροποιούνται ως προς την περιοχή, την αντικειμενική αξία του κτίσματος ως προς το αν αποτελεί κύρια ή εξοχική κατοικία ή για επαγγελματική χρήση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο δίνουμε ρεαλιστική, εφικτή και συνταγματικά αποδεκτή λύση στο

πρόβλημα. Δεν είναι τακτοποίηση, δεν είναι σε καμμία περίπτωση νομιμοποίηση της αυθαιρεσίας. Αρχίζουμε μια νέα προσπάθεια με καθέναν από μας να αναλαμβάνει τις ευθύνες που του αναλογούν. Αποκαθιστούμε με δίκαιο τρόπο τις βλάβες που προκλήθηκαν στο περιβάλλον θέτοντας σε λειτουργία ένα μηχανισμό που θα αποτρέψει τη μελλοντική αυθαιρεσία. Πιστεύουμε ότι σε αυτήν την προσπάθειά μας θα βρούμε όλους τους πολίτες της χώρας σύμφωνους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Αθανάσιος Οικονόμου, Βουλευτής Ιωαννίνων του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο, για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που καλούμαστε να συζητήσουμε έρχεται να αντιμετωπίσει ένα χρόνιο πρόβλημα που αφορά εκατομμύρια συμπολίτες μας. Δεν είναι, δυστυχώς, σημερινό φαινόμενο οι αυθαίρετες υπερβολές δόμησης και δεν είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται μια προσπάθεια αντιμετώπισής τους.

Η τελευταία φορά, που ως κράτος και ως κοινωνία προσπαθήσαμε να θέσουμε ένα πλέγμα όρων και προϋποθέσεων για τους όρους δόμησης, ήταν πριν περίπου τριάντα χρόνια γιατί, ως μη γελοιόμαστε, το θέμα που μας απασχολεί σήμερα είναι βαθύτατα πολιτικό και κοινωνικό, αφού αφορά τον τρόπο που ο καθένας ξεχωριστά και συλλογικά ως κοινωνία αντιλαμβανόμαστε το δομικό ιστό της πόλης μας, της γειτονιάς, του ίδιου μας του σπιτιού. Αφορά τις προτεραιότητες που δίνουμε ο καθένας ξεχωριστά στο χώρο, που προορίζεται να εξυπηρετεί τις βασικότερες ανάγκες μας. Αφορά όμως, και τον τρόπο που ως συντεταγμένη πολιτεία, ως πολιτικό σύστημα νομοθετούμε με βάση το περίφημο πολιτικό κόστος. Και είναι αυτή η αντίληψη που για πάρα πολλά χρόνια –τόσα που αλλοιώθηκε σε πολύ μεγάλο βαθμό και ο χαρακτήρας της οικιστικής δόμησης στη χώρα μας και τα οικιστικά πρότυπα που επιθυμούμε– έκανε τον πολιτικό κόσμο να μη στοχεύει σε αυτό που αξίζουμε ως χώρα και που έχουμε ανάγκη ως περιβάλλον, αλλά σε αυτό που μπορούμε να διαχειριστούμε και σε αυτό που ήταν χρήσιμο, πρώτα απ' όλα, για μας τους ίδιους.

Σήμερα, λοιπόν, σχεδόν τριάντα χρόνια μετά τον περίφημο νόμο 1337/1983 του Τρίτη η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ βάζει ξανά μια διακριτή τελεία. Προχωρά σε μια ουσιαστική τομή, οι εθνικές συνέπειες της οποίας δεν αφορούν μονάχα το επείγον, αλλά αφορούν πρωτίστως την επόμενη μέρα. Περνάμε από την κτηριακή περιφρούρηση του δομημένου χώρου στην απελευθέρωσή του προς χάρη του περιβάλλοντος, του ανθρώπου και των αναγκών του. Από την ασυδοσία του κτηριακού όγκου στην επανα-υιοθέτηση του μέτρου ως αφετηρία ελέγχου, αλλά και ως τελικό στόχο. Και αυτό επιτυγχάνεται, κατ' αρχάς με δύο σπουδαίες αλλαγές που προωθεί το παρόν νομοσχέδιο:

Πρώτον, γιατί, επιτέλους, εισάγει ταυτότητα για κάθε νέο κτήριο επεκτείνοντας την εφαρμογή του και στα παλαιότερα και μάλιστα με θεσμοθέτηση περιοδικών ελέγχων ανά πενταετία. Και δεύτερον, γιατί εγκαινιάζει μια νέα αντίληψη στον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τα κτήρια, το περιβάλλον ως ζωτικό σημείο αναφοράς των κτηρίων και όχι το σημείο στεγνής εκμετάλλευσης. Αυτός είναι και ο λόγος που τα έσοδα που θα προκύψουν από το ειδικό πρόστιμο διατήρησης και πράσινης χρήσης θα κατατίθενται στο Ειδικό Ταμείο Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων (ΕΤΕΡΠΣ) και θα αποδίδονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση για προγράμματα και δράσεις περιβαλλοντικής και πολεοδομικής αποκατάστασης.

Αυτό, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, συνιστά μια σαφή αλλαγή πλεύσης: Από την πόλη που θέλαμε να έχουμε στην πόλη που μπορούμε να έχουμε. Κι αυτό είναι κοινωνικό δικαίωμα, γιατί κοινωνική δικαιοσύνη δεν σημαίνει περιοχές ακριβών προαστίων και περιοχές υποβαθμισμένες, αλλά περιοχές βιώσιμες για όλους. Και όταν λέω βιώσιμες, το εννοώ κυριολεκτικά, γιατί είναι αλήθεια ότι ως πολιτεία έχουμε επιδείξει διαχρονικά μια ανικανότητα με διαστάσεις συνειδητής, να θεσπίσουμε και να εφαρμόσουμε νόμους για το αυτονόητο, για το δικαίωμα να ζούμε σε μια πόλη βιώσιμη και αισθητικά αναβαθμισμένη για

όλους.

Δημιουργήθηκε μια αντίληψη και μια πρακτική όπου η σχετική νομοθεσία ήταν περισσότερο εθελοντικός κώδικας παρά κείμενες υποχρεώσεις που η παράβασή τους θα επέφερε κυρώσεις.

Είναι μια πρακτική και μια αντίληψη που εν τέλει χτυπά τα ίδια τα δικαιώματα του πολίτη, αλλά και τη δημοκρατία μας. Είναι ο φτωχός, είναι ο απλός πολίτης, ο μη προνομιούχος που στοιβάζεται στα σημερινά περιβαλλοντικά και κτηριακά γκέτο και όχι ο προνομιούχος και ο εύπορος.

Δείτε τις σημερινές εικόνες στα μεγάλα αστικά κέντρα. Ποιος μπορεί να πει ότι αξίζουν οι κόποι μιας ζωής, για να ζει εν τέλει στοιβαγμένος σε μια αποθήκη εβδομήντα ή ογδόντα τετραγωνικών μέτρων; Και ποιος μπορεί, στο βωμό των όποιων προνομιών, πρόσκαιρων υπερκερδών των λίγων, να κρατά ομήρους τους πολλούς, μια ολόκληρη κοινωνία και ένα πολιτικό σύστημα;

Είναι μια κατάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την οποία διαχρονικά η ελληνική πολιτεία έχει ευθύνη, από την πολεοδομία, που δεν ανταποκρίθηκε επαρκώς στις υποχρεώσεις της και δεν υπέστη ποτέ τις όποιες κυρώσεις, μέχρι την πολιτική ηγεσία, η οποία δεν ήλεγξε ποτέ. Από το Κοινοβούλιο, που δεν έλαβε τα επιπρόσθετα μέτρα, από τη δικαιοσύνη, που δεν ενήργησε όπου έπρεπε να ενεργήσει, μέχρι τον εργολάβο, που η πραγματικότητα αποδεικνύει ότι συχνά ούτε κοινωνική ευαισθησία επέδειξε ούτε επαγγελματική υπευθυνότητα.

Και προφανώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευθύνες αναλογούν και στους ίδιους τους πολίτες που αποδέχονται την αυθαιρεσία. Ωστόσο, θα πρέπει να ανοίξουμε μια μεγάλη παρένθεση, την παρένθεση της ανάγκης του απλού καθημερινού πολίτη να πράξει αυτό που του φαίνεται προφορρότερο για την καθημερινότητα της οικογένειάς του. Το κατανοούμε και το σεβόμαστε. Διότι, τελικά, ο πολίτης ούτε έχει τη δυνατότητα να διαμορφώσει τους κανόνες της αγοράς και ούτε έχει κατ' ανάγκη την ευχέρεια των επιλογών. Εδώ μπαίνει ο ρόλος του κράτους.

Αυτή είναι η πραγματικότητα που αντιμετωπίζουμε, κύριοι συνάδελφοι και το πράττουμε μ' έναν τρόπο θαρραλέο, βιώσιμο και κοινωνικά δίκαιο. Σε αυτήν την κατεύθυνση είναι το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα και θέλω να τονίσω ότι είναι προς τιμήν της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, που αναγνωρίζει την ευθύνη της πολιτείας για τη σημερινή κατάσταση.

Προχωρούμε, λοιπόν, σε μια ρύθμιση των αυθαίρετων υπερβάσεων δόμησης για ορίζοντα σαράντα χρόνων, που είναι αρκετός χρόνος για την ανανέωση της κτηριακής υποδομής της χώρας, με νέους κανόνες και με αυστηρή τήρησή τους. Αυτός ο χρονικός ορίζοντας είναι και ρεαλιστικός και πραγματοποιήσιμος. Διότι αυτό που πρέπει να διαχειριστούμε τώρα είναι μια μη ομαλή κατάσταση, που δεν πρέπει να αποτελέσει τον κανόνα και πρέπει άμεσα να επιλυθεί. Και αυτό νομίζω ότι είναι το πραγματικό ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε ως πολιτεία, όχι το για πόσο, αλλά το πότε, πότε ο κανόνας θα ξαναγίνει κανόνας και η εξαίρεση θα συνεχίσει ως εξαίρεση, με συνέπειες.

Σε αυτό το ερώτημα είναι που, δυστυχώς, δεν ακούω καμμία πειστική ανταπάντηση. Αντιθέτως, άκουσα με προσοχή την τοποθέτηση του αρμόδιου τομεάρχη της Νέας Δημοκρατίας το προηγούμενο διάστημα, όπου περιορίστηκε να μιλάει για δήθεν εισπρακτικές λογικές. Δεν θα θυμίσω, βέβαια, τον προηγούμενο νόμο, το ν. 3775/2009 του Σουφλιά, που είχε πραγματικά μεγάλο κόστος. Περιμένω, όμως, από τη Νέα Δημοκρατία να καταλήξει επιτέλους σε μια θέση.

Ακούμε, από τη μια, τον κ. Μητσotάκη να μιλάει για εισπρακτική λογική και από τη άλλη, τον κ. Καλογιάννη να μιλάει για απώλεια 2.000.000.000 στο διάστημα που πάγωσε ο νόμος. Φαίνεται ότι το πρότυπό σας εξακολουθεί να είναι ο νόμος Σουφλιά, όπου το ίδιο ποσοστό για την περίφημη «τακτοποίηση» πλήρωνε κάποιος με μεζονέτα μερικών εκατοντάδων μέτρων και το ίδιο ποσοστό κάποιος που είχε ένα δυαράκι ή μια γκαρσονιέρα.

Το βέβαιο, πάντως, για να σας διευκολύνω, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι ότι το παρόν νομοσχέδιο αποκαθιστά την τάξη, δεν κλείνει μαύρες τρύπες στη οικονομία, αφού είναι σαφές ότι τα χρήματα αυτά θα διοχετευτούν μόνο στην περιβαλλοντική αποκατάσταση και σε ενέργειες χωροταξικής ανάπλασης για λογαριασμό της Αυτοδιοίκησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο καιρός σε αυτήν τη χώρα

να δώσουμε λύσεις σε όλα αυτά που ξέρουμε καλά ότι μας ενοχλούν και ωστόσο, πολύ λίγα κάνουμε για να τα αλλάξουμε. Είναι ο καιρός να θεμελιώσουμε μια νέα νοοτροπία νομιμότητας και μέτρου που να χαρακτηρίζει κάθε έκφανση της ζωής μας, ως άτομα και ως κοινωνία. Δικαιούμαστε να μαθαίνουμε από τα λάθη μας και ο τρόπος και το μοντέλο πάνω στο οποίο αναπτύχθηκε η οικιστική δόμηση στην Ελλάδα τις τελευταίες δεκαετίες ήταν εν πολλοίς λάθος.

Πιστεύω βαθιά ότι με το παρόν νομοσχέδιο -και επιτρέψτε μου να πω με τη συνολική ματιά που διέπει αυτήν την Κυβέρνηση και προσωπικά τον Πρωθυπουργό- κάνουμε μια αλλαγή πλεύσης και σας καλούμε να την ακολουθήσετε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόρης Νιώτης): Η Βουλευτής Δράμας του ΠΑΣΟΚ κ. Χαρά Κεφαλίδου έχει το λόγο.

Κυρία συνάδελφε, έχετε το λόγο για επτά λεπτά, επίσης.

ΧΑΡΑ ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νόμος για τους ημιυπαίθριους χώρους είχε στόχο να βελτιώσει τις συνθήκες διαβίωσης στα αστικά κτήρια, να φτιάξει πιο όμορφες πόλεις, να μας δώσει σπίτια με άνετες βεράντες, ώστε να μπορούμε να απολαμβάνουμε το κλίμα μας και να ζούμε όπως ανέκαθεν ζούσαν οι μεσογειακοί λαοί, ημιυπαίθρια.

Αυτός ο νόμος, όμως, καταστρατηγήθηκε. Από εργαλείο αισθητικής και λειτουργικότητας, μεταβλήθηκε σε μοχλό παράνομου εμπορίου τετραγωνικών. Με την ανοχή της πολιτείας κατάντησε ένας από τους κύριους παράγοντες υποβάθμισης της ποιότητας ζωής στα αστικά κέντρα και όσο πάει η κατάσταση, γίνεται ασφυκτική και ωφελημένοι δεν είναι λίγοι.

Ας είμαστε ειλικρινείς. Για τις πρακτικές αυτές που υποβάθμισαν το αστικό περιβάλλον και υποθήκευσαν το μέλλον μας, έχουμε ευθύνη όλοι μας και η πολιτεία και οι κατασκευαστές και οι οικοπεδούχοι και οι αγοραστές. Και όλοι, επιτέλους, πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να σώσουμε ό,τι ακόμη απομένει να σωθεί.

Η πολιτεία είναι ένοχη ανοχής αν όχι υπόθαλψης αυτής της απαράδεκτης κατάστασης που με τα χρόνια έχει διαμορφώσει νοοτροπία ανομίας, απληστίας και ασχήμιας. Σήμερα, η πολιτεία δίνει ένα νέο στίγμα, έναυσμα για αλλαγή νοοτροπίας. Θεσμοθετεί σαφείς, αυστηρούς κανόνες για τη διαδικασία ελέγχου των κατασκευών. Στόχος, η φιλική προς το περιβάλλον αποικιστική ανάπτυξη, η συντήρηση των κτηρίων και η ασφάλεια των κατασκευών. Θεσμοθετεί μια ασφαλή, απλή και αποτελεσματική διαδικασία για την αντιμετώπιση της παγιωμένης παράνομης κατάστασης με κοινωνικά δίκαιο τρόπο. Στόχος, η αποκατάσταση σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο βαθμό γίνεται της βλάβης που υπέστη το περιβάλλον και οι συνθήκες διαβίωσης από την παράνομη δόμηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς το νομοσχέδιο δεν λύνει το ζήτημα της αυθαίρετης δόμησης, αλλά προσπαθεί να τερματίσει το καθεστώς της γενικευμένης παρανομίας και την παράγωγη διαπλοκή. Η αναμενόμενη αναθεώρηση του ΓΟΚ προσδοκώμε να μειώσει κατά πολύ τη σημερινή πολυδαίδαλη γραφειοκρατία, η οποία ευνοεί υπερβολικά τη διαπλοκή, τη συναλλαγή και την παρανομία.

Κεφάλαιο πρώτο αυτού του νομοσχεδίου. Η παγιωμένη κατάσταση, όπου ο καθένας μπορούσε ανενόχλητος να παρανομεί και η πολιτεία να κάνει στην καλύτερη περίπτωση τα «στραβά μάτια», δεν είναι πλέον ανεκτή. Εφεξής, κάθε νέο κτήριο θα παρακολουθείται από την κατασκευή μέχρι και μετά την αποπεράτωσή του. Θεσμοθετείται η ηλεκτρονική ταυτότητα κτηρίου για όλα τα κτήρια που θα ανεγερθούν από 1-1-2011, παρέχοντας έτσι έναν ευχερή τρόπο περιοδικού ελέγχου κάθε κτηρίου και όλων των μεταβολών που θα υποστεί τη διάρκεια του χρόνου μετά την αποπεράτωσή του. Η επέκταση του μέτρου αυτού και στα υπάρχοντα κτήρια, με την έκδοση σχετικού προεδρικού διατάγματος, βάζει οριστικό φραγμό στην αυθαίρετη δόμηση, την παράνομη αλλαγή χρήσης και γενικά, στις παράνομες επεμβάσεις στα κτήρια, που μέχρι σήμερα αποτελούσαν κοινή πρακτική.

Αυτή η πρωτοβουλία του Υπουργείου δημιουργεί νέα δεδομένα. Είναι ουσιαστικά μία μεγάλη καινοτομία που αποδεικνύει το σύγχρονο τρόπο σκέψης που έχει υιοθετήσει το Υπουργείο,

συνεκτιμώντας και τις απαιτήσεις των καιρών.

Οι διατάξεις αυτές μπορούν σε λίγα χρόνια να αλλάξουν την εικόνα των άσχημων και αφιλόξενων πόλεών μας. Η δημιουργία σύγχρονων λειτουργικών πόλεων και κατοικιών δεν είναι ούτε ανέφικτη, ούτε τόσο δύσκολη, όσο μας την παρουσιάζουν κάποιοι.

Δεύτερο κεφάλαιο. Ρυθμίζεται και αντιμετωπίζεται το ζήτημα της χρόνιας και συστηματικής καταστρατήγησης των διατάξεων του ΓΟΚ με τις παράνομες παρεμβάσεις δόμησης και την αυθαίρετη αλλαγή χρήσης ημιυπαίθριων και βοηθητικών χώρων σε κύριους.

Ο ημιυπαίθριος χώρος, κατά το νόμο, αποτελεί τμήμα του κύριου όγκου του κτηρίου, ανοιχτό τουλάχιστον από τη μία πλευρά και χρησιμοποιείται ως βεράντα και όχι ως χώρος κύριας κατοικίας. Τα μεσογειακά σπίτια, μην ξεχνάμε ότι τέτοιους χώρους τους χρησιμοποιούσαν από τα παλιά χρόνια. Η άποψη που εκφράστηκε από πολλούς συναδέλφους για την κατάργηση των ημιυπαίθριων από τις διατάξεις του ΓΟΚ, οπωσδήποτε θα απλοποιούσε τα πράγματα και στη φάση αυτή η απλούστευση είναι σίγουρα ένα από τα ζητούμενα. Δεν μπορεί, όμως, η αδυναμία της πολιτείας για αποτελεσματικό έλεγχο των παρανομούντων να στερήσει από τους πολίτες τη δυνατότητα να διαβιούν σε συνθήκες που αναβαθμίζουν την ποιότητα της καθημερινότητάς τους.

Γι' αυτό, τείνω να προσχωρήσω στην άποψη του Υπουργείου ότι προτεραιότητά μας στη φάση αυτή, δεν πρέπει να είναι η επιβολή οποιουδήποτε αισθητικού ή λειτουργικού προτύπου, όσο σωστό κι αν είναι. Οι ανάγκες μας, πριν από ο,τιδήποτε άλλο, είναι η ελαχιστοποίηση της γραφειοκρατίας, της παρανομίας, της διαφθοράς και της διαπλοκής. Εάν σταματήσουμε να δίνουμε το κακό παράδειγμα στους πολίτες, ίσως κάποια μέρα δούμε να εφαρμόζονται οι νόμοι, που με τόσο κόπο και τόσα έξοδα φτιάχνουμε.

Αυτό που όλοι νομίζω συμφωνούμε ότι απαγορεύεται να συμβαίνει είναι η πολιτεία με την ανοχή της να επιβραβεύει τους παρανομούντες. Σήμερα, η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει αυτήν την έκρυθμη κατάσταση με ορθολογισμό, αποτελεσματικότητα αλλά και κοινωνική ευαισθησία. Ορθότατα και σε αντίθεση με τις ρυθμίσεις της Νέας Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση: Δεν νομιμοποιεί τις παρανομίες. Δεν δίνει «συγχωροχάρτια» σε όσους παρανόμησαν έναντι εφάπαξ προστίμων.

Ρυθμίζει μία *de facto* κατάσταση ενσωματώνοντας τα ζητήματα που δημιουργήθηκαν και τα συνδέει με τη βελτίωση και αποκατάσταση του περιβάλλοντος που υπέστη βλάβη από τις παρανομίες, ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι δυσμενείς συνέπειες και να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής των πολιτών σε κάθε περιοχή που έχει πληγεί.

Επιβάλλεται ειδικό πρόστιμο διατήρησης χώρων για όσο διάστημα συνεχίζεται η παρανομία. Το ύψος του καθορίζεται με περιβαλλοντικά, πολεοδομικά και κοινωνικά κριτήρια και τα χρήματα πηγάζουν στην περιβαλλοντική αποκατάσταση της περιοχής. Με τα χρήματα από τα πρόστιμα βελτιώνουμε το περιβάλλον που υποβαθμίσαμε παρανομώντας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αλλάζουν τις έως σήμερα εφαρμοζόμενες πρακτικές. Για πρώτη φορά εγκαταλείπουμε τη λογική του «χαρατσιού» της παράβασης -που συχνά ήταν και ανέφικτη η είσπραξή του- και συνδένουμε τις πολεοδομικές αυθαιρεσίες με την αποκατάσταση της περιβαλλοντικής βλάβης που προκάλεσαν. Καλείται όποιος παρανομεί να πληρώνει και δικαιώνεται ο νομοταγής πολίτης που μέχρι σήμερα έβλεπε τον εαυτό του ως θύμα.

Με το παρόν νομοσχέδιο δεν αντιμετωπίζονται συλλήβδην όλες οι υπερβάσεις δόμησης και οι αλλαγές χρήσης, αλλά μόνο αυτές που βρίσκονται μέσα στο νόμιμο περίγραμμα του όγκου νομίμως υφισταμένων κτηρίων και η χρήση των οποίων δεν απαγορεύεται στην περιοχή του ακινήτου. Προφανώς και δεν υπάρχουν στις διατάξεις διατήρησης κτήρια που βρίσκονται σε ρέματα, βιοτόπους, αιγιαλό, παραλία, δάση και δασικές εκτάσεις, αρχαιολογικούς και ιστορικούς χώρους, κτήρια που είναι αρχαία ή νεότερα μνημεία, καθώς και διατηρητέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς για τη χώρα μας, επί γενιές ολόκληρες έχουμε γαλουχηθεί με μία κάκιστη νοοτροπία ατομικισμού και αντικοινωνικότητας. Βλέπουμε τις αυθαιρεσίες να αντέχουν στο χρόνο και να μένουν ατιμώρητες. Το ανήθικο δί-δαγμα που βγαίνει είναι «παρανομήστε κάθε φορά που θα σας δοθεί η ευκαιρία. Η παρανομία έχει μόνο οφέλη και κανένα κόστος».

Το νομοσχέδιο που συζητάμε οφείλει την ύπαρξή του σ' αυτήν τη νοοτροπία της εύκολης παρανομίας και θέλει να την υπονομεύσει, να την αποσταθεροποιήσει και τελικά να την αλλάξει και γι' αυτό θα αγωνιστούμε υπερψηφίζοντάς το. Με τον καιρό εύχομαι να καλλιεργηθεί σε όλους μας μία συνείδηση συλλογικότητας και περιβαλλοντικής ευαισθησίας, όπου το ατομικό και το συλλογικό συμφέρον θα συμπορεύονται, το «εγώ» και το «εμείς» θα συμπίπτουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Αλέξανδρος Κοττός, Βουλευτής Ξάνθης της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΤΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που σήμερα συζητούμε αποτελεί μία ακόμη απάντηση στο ερώτημα γιατί βρισκόμαστε ήδη με το ένα πόδι στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αποτελεί, επίσης, μία από τις πολλές, ίσως από τις πιο χαρακτηριστικές, περιπτώσεις της σωρείας των λαθών που το ΠΑΣΟΚ ως αντιπολίτευση και ως Κυβέρνηση διέπραξε στη χάραξη και άσκηση της πολιτικής του στον τομέα της οικονομίας και του περιβάλλοντος.

Όταν η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ανέλαβε την εξουσία, ένα από τα πρώτα πράγματα που έκανε ήταν η κατάργηση της ρύθμισης που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προώθησε για το θέμα των ημιυπαίθριων και η οποία είχε ήδη αρχίσει να συναντά μεγάλη ανταπόκριση και αποδοχή από τους πολίτες. Όλο το προηγούμενο διάστημα, από τα έδρανα της Αντιπολίτευσης, το ΠΑΣΟΚ εξαπέλυε μία άνευ προηγουμένου ισοπεδωτική κριτική στη ρύθμιση αυτή. Επιχείρησε με κάθε τρόπο να αποθαρρύνει τους πολίτες να τακτοποιήσουν μία εκκρεμότητα, η οποία –όπως όλοι γνωρίζουμε– δημιουργήθηκε ουσιαστικά από τις προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Γνωρίζετε πολύ καλά πως η σχετική ρύθμιση θα μπορούσε να αποφέρει στα ταμεία του κράτους περίπου 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ συνολικά, ενώ μόνο για το 2009 περίπου 2.000.000.000 ευρώ, όπως ανέφερε η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ποσά τα οποία εναγωνίως, με υψηλά επιτόκια και με πολύ δυσμενείς όρους ψάχνουμε σήμερα να δανειστούμε ως χώρα.

Είναι προφανές ότι πρόθεση της σημερινής Κυβέρνησης από την πρώτη στιγμή που ήρθε στην εξουσία ήταν με κάθε τρόπο να αυξήσει τεχνητά το έλλειμμα προκαλώντας μ' αυτήν την τακτική της τις γνωστές σήμερα συνέπειες σε βάρος της εθνικής οικονομίας και του εθνικού συμφέροντος. Αυτό που δεν ήθελε το ΠΑΣΟΚ να γίνει το 2009, όταν ξεκάθαρα απέτρεψε να ενισχυθούν τα ταμεία του κράτους διότι τότε δεν εξυπηρετούνταν τα μικροπολιτικά συμφέροντά του και οι ανεύθυνες πολιτικές του, επιχειρεί να το κάνει σήμερα με τη ρύθμιση που συζητούμε.

Είναι ξεκάθαρο ότι στόχος της σημερινής Κυβέρνησης, με το νομοσχέδιο που σήμερα έφερε στη Βουλή, είναι να εμφανίσει μείωση του ελλείμματος το 2010, ακόμα παίζοντας και με τις εντυπώσεις.

Η σημερινή Κυβέρνηση είχε στα χέρια της, μία έτοιμη και πάνω απ' όλα ξεκάθαρη ρύθμιση, τη ρύθμιση Σουφλιά, που έδινε λύσεις στο πρόβλημα που σήμερα συζητούμε.

Αντί να την εφαρμόσει, την κατήργησε στο σύνολο της, διατυμπανίζοντας ότι θα επανεξετάσει το θέμα από μηδενική βάση και πως μετά από έξι μήνες, θα μας καταθέσει νέα πρόταση η οποία θα ήταν πιο δίκαιη, θα είχε τελείως διαφορετική φιλοσοφία και θα είχε περιβαλλοντική διάσταση.

Οι μήνες πέρασαν και σήμερα έχουμε στα χέρια μας ένα θολό νομοσχέδιο το οποίο βαφτίζεται μάλιστα και περιβαλλοντικό και

το οποίο πέραν του αμφιβόλου εισπρακτικού του χαρακτήρα δεν δίνει ξεκάθαρες λύσεις στο πρόβλημα.

Η αλήθεια είναι, ότι συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο το οποίο προσπαθεί να επιστρέψει στις δικές μας θέσεις, στη ρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας για τους ημιυπαίθριους που άλλαξαν χρήση τα προηγούμενα χρόνια. Ουσιαστικά επανέρχεται στο δικό μας νομοσχέδιο, στο οποίο όμως, υπάρχουν διαφοροποιήσεις που κινούνται σαφώς, προς τη δυσμενέστερη για τους πολίτες κατεύθυνση, αλλά είναι δυσμενέστερο και για το περιβάλλον.

Το σημερινό νομοσχέδιο δεν συνιστά, ούτε τακτοποίηση ούτε νομιμοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων, αλλά αποτελεί μία αόριστη ρύθμιση που αναφέρει ότι θα επανεξετάσει το θέμα σε σαράντα χρόνια, χωρίς να διευκρινίζει τι θα ακολουθήσει μετά από σαράντα χρόνια. Και βέβαια το ερώτημα είναι γιατί σαράντα και όχι τριάντα ή πενήντα ή εξήντα χρόνια ή, βέβαια, τι θα ακολουθήσει όταν η ιδιοκτησία των ακινήτων περάσει σε δύο ή τρεις ιδιοκτήτες;

Πρόκειται για μια ρύθμιση, η οποία εν μέσω της δυσβάσταχτης, για τα ελληνικά νοικοκυριά οικονομικής πραγματικότητας και της πρωτόγνωρης ανασφάλειας που κατάφερε η σημερινή Κυβέρνηση με τους χειρισμούς της να προκαλέσει στον κόσμο, στους πολίτες, εξαναγκάζει τους πολίτες να βάλουν το χέρι στην τσέπη και να πληρώσουν πρόστιμα για τους ημιυπαίθριους που έχουν στην ιδιοκτησία τους, χωρίς όμως να λύνεται το πρόβλημα τους.

Για να μην αναφερθούμε, στο πρόσφατο χαράτσι που κρύβουν οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στο νομοσχέδιο, όπως για παράδειγμα το κόστος για την τεχνική έκθεση μηχανικού για την οποία δεν μας δίνονται σαφείς και ξεκάθαρες απαντήσεις.

Πέραν αυτού, δεν ξεκαθαρίζει τι θα γίνει ώστε να αποτραπεί η δημιουργία αυθαιρεσιών μέσα στο διάστημα των οχτώ μηνών που υπάρχουν για τη δήλωση από την πλευρά των πολιτών, των ημιυπαίθριων που έχουν στην ιδιοκτησία τους.

Επίσης, τι θα γίνει με εκείνους που δεν θα θελήσουν να ενταχθούν στη νέα ρύθμιση ή ποιο θα είναι τελικά το νομικό καθεστώς των ημιυπαίθριων χώρων που θα δηλωθούν, αν θα μπορούν, δηλαδή, για παράδειγμα να μεταβιβάζονται και πώς θα γίνει αυτό.

Δημιουργούνται αρκετά θολά σημεία με τις αοριστίες του νομοσχεδίου, τα οποία πρέπει να ξεκαθαριστούν, προκειμένου πάνω απ' όλα να διασφαλιστεί η ανταπόκριση των πολιτών, η οποία θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας ότι, παρά τις προεκλογικές απειλές του ΠΑΣΟΚ και εν μέσω καλοκαιριού, είχε ήδη αρχίσει να είναι θετική στην ξεκάθαρη αντιμετώπιση του θέματος, με το νόμο Σουφλιά.

Κατά την εκτίμησή μας, το σχέδιο νόμου που σήμερα συζητούμε, επιβεβαιώνει περφόρα τον επιφανειακό και ελλειμματικό τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει τα θέματα που αφορούν την οικονομική και περιβαλλοντική της πολιτική. Δεν δίνει μόνιμη και οριστική λύση στο πρόβλημα, προκαλεί σύγχυση στους ενδιαφερόμενους πολίτες, είναι πρόχειρο και αποσπασματικό και για όλους αυτούς τους λόγους το καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Γεώργιος Βλάχος, Βουλευτής Αττικής, της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι η πολιτεία δεν μπορεί να ελέγξει -ή τουλάχιστον όπως ορισμένοι θέλουν να μας πουν- την όλη διαδικασία της οικοδομής.

Θέλετε γιατί, δεν έχει τον αριθμό των υπαλλήλων που απαιτούνται, για τους ελέγχους που προβλέπονται, θέλετε γιατί ποιοτικά όσοι ασχολούνται με αυτούς τους ελέγχους, δεν έχουν τις δυνατότητες σε όλες τις φάσεις της οικονομικής διαδικασίας να έχουν τη σαφή εικόνα του κτηρίου; Το αποτέλεσμα δεν αλλάζει.

Η πολιτεία δεν μπορεί να βάλει τάξη, αφού μαζί με τα «παράθυρα» τα οποία νομοθετικά μπορεί να υπάρχουν –την κάθε παράλειψη, δηλαδή, που εξελίσσεται σε «παράθυρο»– δημιουργεί παρανομίες και μια στρεβλή κατάσταση στο χώρο της οικοδομής.

Θα ρωτήσει κάποιος και θα πει, αυτή η κατάσταση δεν πρέπει

να σταματήσει; Ασφαλώς ναι και σ' αυτό συμφωνούμε όλοι. Πώς όμως θα γίνει αυτό; Αυτό θα γίνει δίνοντας λύση στο πρόβλημα που υπάρχει μέχρι σήμερα και βάζοντας φραγμούς στη διαδικασία διαιώνισης αυτού του προβλήματος.

Γι' αυτό εμείς, δηλαδή, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με το ν. 3775/2009 δίνουμε λύσεις προς δύο κατευθύνσεις. Πρώτον, με την αλλαγή του ΓΟΚ, με τον οποίο μειώναμε το ποσοστό της συνολικής κάλυψης των ημιυπαίθριων από είκοσι σε δεκαπέντε, δεύτερον με την κατανομή αυτού του ποσοστού σε όλους τους ορόφους και τρίτον, με τη μείωση του υπογείου από 1,5 μέτρο σε 0,80.

Καταλαβαίνω πραγματικά, κύριε Υπουργέ, να φέρνατε κάποια επιπλέον ρύθμιση, όπως για παράδειγμα, να λέγατε ότι θα προσμετράται ο ημιυπαίθριος στο συντελεστή δόμησης του κτηρίου. Εσείς, όμως, δεν κάνετε τίποτε από αυτά. Εσείς καταργήσατε τα μέτρα που θα απέτρεπαν τη διαιώνιση του προβλήματος.

Αλήθεια, πώς νομίζετε ότι θα σταματήσει αυτή η κατάσταση; Μήπως από τους ελέγχους; Τι σας κάνει να πιστεύετε ότι θα γίνουν έλεγχοι και πώς; Δεν διασφαλίζετε με τίποτε αυτό; Μήπως άθελά σας στέλνεται ένα κακό μήνυμα στην κοινωνία για το χώρο της οικοδομής; Μήπως, όμως, δίνετε και λύση για το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί μέχρι σήμερα;

Αλήθεια, γιατί αναστείλατε το ν. 3775/2009; Είπατε τότε –σας θυμίζω πριν από έξι μήνες– ότι θα ξεκινήσει από μηδενική βάση μία συζήτηση –μία δημόσια διαβούλευση, όπως σας αρέσει να λέτε– και τελικά σήμερα φέρατε ένα νομοσχέδιο όπως-όπως, χωρίς καμμία διαβούλευση και χωρίς να είναι ακριβώς από μηδενική βάση. Κάνετε κάποιες αλλαγές μόνο και μόνο για να πείτε –και να ισχυρίζεστε αύριο– ότι φέρατε ένα νομοσχέδιο και δώσατε λύση σε ένα πρόβλημα. Μα, δεν είναι έτσι. Δεν είναι έτσι και δεν λάβατε υπ' όψιν σας το χειρότερο για σας, δηλαδή, την αποδοχή που είχε ο ν. 3775/2009 για όσο καιρό λειτουργήσε, για όσο καιρό ήταν σε ισχύ.

Δεν είδατε, δηλαδή, και δεν αξιολογήσατε τη μαζική προσέλευση του κόσμου να δώσει λύση σε ένα πρόβλημα το οποίο είναι υπαρκτό και το οποίο δεν είχε άλλο τρόπο να αντιμετωπιστεί από την πολιτεία. Αυτή είναι η πραγματικότητα, είτε μας αρέσει είτε όχι. Δεν υπήρχε άλλος τρόπος, όπως δεν υπάρχει και σήμερα. Με το νομοσχέδιο που φέρνατε δεν δίνετε σήμερα ριζική και οριστική λύση σ' αυτό το πρόβλημα.

Θα πει κάποιος, προτείνετε νομιμοποίηση της παρανομίας; Η γνώμη μου είναι ότι αφού δεν έχετε την πολιτική βούληση ή τη δυνατότητα να γκρεμίσετε κάτι και αφού όλοι αναγνωρίζουμε ότι αυτό το πρόβλημα προήλθε από παρερμηνείες ή, αν θέλετε, από νομοθετικά κενά της πολιτείας, θα πρέπει να κοιτάξουμε το πρόβλημα στα μάτια και πράγματι να δώσουμε λύσεις. Κατά τη γνώμη μου, δίνεις λύση στο πρόβλημα που υπάρχει σήμερα και κλείνεις τα παράθυρα για το αύριο.

Εσείς ζητάτε σήμερα από τους πολίτες ουσιαστικά να αυτοκαταδοθούν, χωρίς να δίνετε τέλος στην ομηρία τους. Αν αύριο έρθει ένας άλλος Υπουργός, μία άλλη κυβέρνηση, ποιος εγγυάται ότι δεν θα πάρει πίσω αυτήν τη ρύθμιση και ότι δεν θα φέρει μία άλλη ρύθμιση; Και σε κάθε περίπτωση, πώς θα πείσουμε τους πολίτες ότι δεν θα συνεχιστεί αυτή η ομηρία;

Η ρύθμιση για τα σαράντα χρόνια είναι αυθαίρετη, κάτι που είπαν όλοι οι συνάδελφοι, όπως και εμείς και δεν ακούσαμε αντίλογο. Δεν καταλαβαίνουμε τι σημαίνουν τα σαράντα χρόνια. Είναι μία ρύθμιση που ουσιαστικά είναι στο αέρα και αφήνει το πρόβλημα ανοιχτό και κατά τη γνώμη μας άλυτο.

Επίσης, δεν μας λέτε πώς θα γίνονται οι μεταβιβάσεις, ποιο νομικό καθεστώς θα διέπει αυτούς τους ημιυπαίθριους χώρους και πώς θα γίνονται οι αγοραπωλησίες.

Θα μεταβιβαστούν σε αυτά τα χρόνια κάποιες οικοδομές, κάποια διαμερίσματα κυρίως και δεν μας λέτε, σαν τι θα πωλούνται; Σαν ημιυπαίθριοι, σαν ανοιχτά, σαν κλειστά, αυτό το πρόστιμο που θα έρθει τώρα ποιος θα το πληρώσει, ποιος θα το επιβαρύνεται; Όλα αυτά τα αφήνετε ανοιχτά και λέτε ότι, μέσα από τους ελέγχους, από την καλή διάθεση του οποιουδήποτε να προσέλθει να τακτοποιήσει το θέμα του, θα δοθεί λύση. Εάν κάποιος δεν έρθει και γιατί να έρθει, πέντε μου, τι του λέτε; Γιατί να έρθει; Να φοβηθεί, μήπως κάνετε έλεγχο;

Εδώ η πρακτική λέει ότι, κάποιος δεν πάει να περάσει το αμάξι

του ΚΤΕΟ και όταν πέσει σε έλεγχο θα πάει εκείνη τη στιγμή. Αυτή είναι η νοοτροπία, δυστυχώς. Δεν τιμά κανέναν, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα. Κάποιοι, λοιπόν, δεν θα έρθει από μόνος του και θα περιμένει εάν κάποτε γίνει έλεγχος, εάν είναι στο δείγμα, τότε θα δει πώς θα αντιμετωπίσει το πρόβλημά του, έχοντας δεδομένο ότι ποτέ δεν πρόκειται να γκρεμιστεί.

Γι' αυτό, λοιπόν, δεν πείθετε τους πολίτες, δεν δημιουργείτε ένα κίνητρο, οριστικής λύσης και τότε να βάλουμε πραγματικά τελεία και παύλα. Διότι, αυτή η διαδικασία με τους ημιυπαίθριους πρέπει να τελειώσει και δεν το τελειώνετε εσείς, δεν έχετε τη βούληση. Καταργήσατε τη ρύθμιση, λοιπόν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, να πούμε κάτι ακόμα. Καταργήσατε τη ρύθμιση –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– για τους πολύτεκνους και τα άτομα με αναπηρία. Έστω και τώρα, κύριε Υπουργέ, πρέπει να το επαναφέρετε. Να επαναφέρετε τη ρύθμιση, περιορίζοντας το ύψος των προστίμων στο 50%. Είναι δίκαιο και δεν καταλαβαίνω γιατί επιμένετε, μάλιστα κάνοντας και κήρυγμα απ' αυτό εδώ το Βήμα, ότι εσείς δεν έχετε εισπρακτική λογική. Μα, μόνο χρήματα θέλετε να εισπράξετε και τα χρήματα τα θέλετε όλοι. Εάν δεν θέλετε, λοιπόν, και δεν έχετε εισπρακτική λογική, σήμερα, αύριο τροποποιείτε το πρόστιμο για τα άτομα με αναπηρία και τις πολύτεκνες οικογένειες στο 50%.

Μας λέτε ότι, ο νόμος δεν έχει εισπρακτικό χαρακτήρα. Αυτήν τη στιγμή, όμως, υπάρχουν και παράβολα, υπάρχουν πρόστιμα τα οποία τα εισπράττετε. Ο πολίτης τελικά, κύριε Υπουργέ, θα πληρώσει και δεν τον ενδιαφέρει ακριβώς που θα πάνε αυτά τα χρήματα. Το δημόσιο παίρνει τα χρήματα και δεν χρυσώνετε το χάπι, λέγοντας ότι θα πάνε στο ΕΤΕΡΠΣ για αναπλάσεις, αφού στο τέλος-τέλος δεν θα γίνουν στην περιοχή, εκεί που επιβάλλεται το πρόστιμο.

Υπάρχουν κατασκευές, επίσης, οι οποίες γίνονται από τον ιδιοκτήτη ή από κάποιον κατασκευαστή, ο οποίος πουλάει αυτά τα σπίτια. Πουλάει, δηλαδή, ουσιαστικά τον ημιυπαίθριο, διότι γνωρίζετε ότι οι οικοδομικές εργασίες βγαίνουν συγχρόνως. Και εσείς επιμένετε ότι θα γίνεται έλεγχος. Μα, έλεγχος και σήμερα πρέπει να γίνεται. Με την παράδοση των οικοδομικών εργασιών για να πάρει ρεύμα μια οικοδομή, γίνεται έλεγχος. Πώς, λοιπόν, μέχρι σήμερα δεν εντοπίζεται ο κλειστός ημιυπαίθριος και ουσιαστικά πουλιέται; Και τι σας κάνει να αισιοδοξείτε ότι αύριο αυτός ο έλεγχος θα αποδώσει;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ**)

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι οι αριθμοί δεν απέδωσαν, μέχρι σήμερα, κάτι και πιστεύω ότι είναι πολύ δύσκολο να αποδώσουν και στο μέλλον. Είχατε τη δυνατότητα να βελτιώσετε το νόμο του κ. Σουφλιά, να βελτιωθεί, πραγματικά, να θωρακίσετε περισσότερο τη διαδικασία της οικοδομής και να ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα δευτερόλεπτο.

Δεν το κάνατε αυτό. Φέρατε κάποιες άλλες ρυθμίσεις, όλη-όλη η διαδικασία θα έλεγα ότι είναι στον αέρα, είναι στο άγνωστο. Εμείς λέμε ότι είσατε σε λάθος κατεύθυνση και αυτό θα το διαπιστώσετε όταν αρχίσει η εφαρμογή του νόμου. Και εμείς πραγματικά δεν θέλουμε να γίνουμε συνένοχοι σε αυτήν τη διαδικασία, γι' αυτό και θα καταψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο που έχει φέρει η Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου κ. Μαρία Σκραφνάνη.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, που αφορά τη ταυτότητα των κτηρίων, τις υπερβάσεις δόμησης και τις αλλαγές χρήσης και τις μητροπολιτικές αναπλάσεις. Το νομοσχέδιο αυτό συνάδει με τις προεκλογικές μας εξαγγελίες και την προστασία και την αναβάθμιση του περιβάλλοντος και υποστηρίζει την αρχή της ισότητας μεταξύ των πολιτών.

Με το νομοσχέδιο αυτό θεσπίζεται οργανωμένα και για πρώτη

φορά στην ιστορία της χώρας ειδική διαδικασία ελέγχου κατασκευής των κτηρίων, για την ορθή εκτέλεση και κατασκευή τους, την ασφάλεια και συντήρησή τους, καθώς και την καταπολέμηση πολεοδομικών αυθαιρεσιών και υπερβάσεων δόμησης.

Καθιερώνεται η ταυτότητα του κτηρίου, που ουσιαστικά είναι ένας φάκελος που περιλαμβάνει τη θεωρημένη οικοδομική άδεια, τα εγκεκριμένα σχέδια, το πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης, τις κατόψεις του κτηρίου, το έντυπο ελέγχου της αρχιτεκτονικής, της στατικής και της ηλεκτρολογικής μελέτης, ένα βίντεο που απεικονίζεται το κτήριο, τον πίνακα χιλιοστών εάν είναι πολυκατοικία και το πιστοποιητικό πληρότητας της ταυτότητας του κτηρίου.

Το σημαντικό, όμως, είναι ότι δημιουργείται για πρώτη φορά στο Υπουργείο Περιβάλλοντος το Ηλεκτρονικό Μητρώο Κτηρίων, όπου τηρούνται στοιχεία της ταυτότητας του κτηρίου, τα στοιχεία των αρμοδίων μηχανικών, του εκτελούντα το έργο, του κυρίου του έργου και τα πιστοποιητικά ελέγχου και πληρότητας του κτηρίου.

Επίσης, καθιερώνονται περιοδικοί έλεγχοι στις οικοδομές κατά τη διάρκεια της κατασκευής τους και κατά τη λειτουργία των οικοδομών. Με τη ρύθμιση αυτή της καταγραφής των στοιχείων των νέων οικοδομών δημιουργείται ένας σταθερός μηχανισμός καταγραφής, αλλά και ελέγχου των νέων κτηρίων με σκοπό τη μείωση και των αυθαιρεσιών και της καταστρατήγησης των διατάξεων του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού.

Εάν όλα αυτά λειτουργήσουν και βέβαια τα προεδρικά διατάγματα, που προβλέπει το σχέδιο νόμου, εκδοθούν σύντομα, θα υπάρξει ουσιαστικός έλεγχος των νέων οικοδομών και θα είναι πολύ πιο δύσκολο και αποτρεπτικό, θα έλεγα, να γίνονται αυθαιρεσίες από εδώ και πέρα και θα μπορεί εύκολα να εντοπιστεί ο υπαίτιος αυθαιρεσιών, εάν αυτές συμβούν.

Βέβαια, για να έχουμε αποτροπή των αυθαιρέτων θα πρέπει η πολιτεία να επισπεύσει την θεσμοθέτηση των σχεδίων πόλεων, τα οποία εκκρεμούν στο Υπουργείο Περιβάλλοντος. Έτσι μόνο θα μπορέσουμε να αποφύγουμε και τη νέα γενιά αυθαιρέτων.

Όσον αφορά τη ρύθμιση που φέρατε για τις υπερβάσεις δόμησης, που έχουν γίνει με τους ημιυπαίθριους, καθώς και την αλλαγή της χρήσης των χώρων που βρίσκονται στο υπόγειο, ισόγειο ή άλλη στάθμη του κτηρίου σε χώρους κυρίας χρήσης καθ' υπέρβαση των όρων δόμησης του οικοπέδου είναι σωστή, γιατί αντιμετωπίζει με τρόπο δίκαιο, ρεαλιστικό και νόμιμο μια διαμορφωμένη κατάσταση αυθαιρεσιών για πολλά χρόνια λύνοντας κοινωνικά προβλήματα, αλλά παράλληλα λύνει και το πρόβλημα της επιβάρυνσης του περιβάλλοντος που προκάλεσαν οι αυθαιρεσίες αυτές.

Η ρύθμιση της διατήρησης των υπερβάσεων δόμησης και της αλλαγής χρήσης θα πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να συνοδεύει το κτήριο όσο υφίσταται και μέχρι να κατεδαφιστεί και όχι μόνο για σαράντα χρόνια. Επίσης, η ρύθμιση αυτή θα πρέπει να συμπεριλάβει και τους κατόχους αδειών που έχουν εκδοθεί με το ισχύον νομικό καθεστώς μέχρι και τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στο Φύλλο της Κυβερνήσεως ή τουλάχιστον μέχρι 29 Οκτωβρίου 2009, οπότε ανεστάλη η προηγούμενη ρύθμιση Σουφλιά.

Το ειδικό πρόστιμο που επιβάλλεται είναι απαραίτητο για να αποκατασταθεί η βλάβη, η οποία έχει προκληθεί στο περιβάλλον. Είναι σωστό και κοινωνικά δίκαιο ότι το ύψος του ειδικού προστίμου καθορίζεται με περιβαλλοντικά και πολεοδομικά κριτήρια, καθώς διαφοροποιείται εάν το ακίνητο είναι εντός ή εκτός σχεδίου από το μέγεθος της υπέρβασης στη δόμηση, από το αν είναι πρώτη κατοικία και από την χρήση του κτηρίου στο οποίο ανήκουν οι δηλούμενοι χώροι.

Το ειδικό πρόστιμο υπολογίζεται απλά και αποτελεί χρήσιμο εργαλείο ανάπτυξης στη σχέση του περιβαλλοντικού οφέλους και της βλάβης που προέκυψε προς όφελος του περιβάλλοντος και της αναβάθμισης του επιπέδου ζωής του πολίτη που κατοικεί στην περιοχή και του νόμιμου και του παράνομου.

Δεν αποτελεί σε καμμία περίπτωση εισπρακτικό μέτρο, αφού οι πόροι αποδίδονται στο Ειδικό Ταμείο Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων, το λεγόμενο ΕΤΕΡΠΣ και διατίθεται αποκλειστικά για την εξισορρόπηση του ελλείμματος γης και την αύξηση κοινοχρήστων πόρων.

Κατευθύνονται οι πόροι αυτοί σε προγράμματα και δράσεις

περιβαλλοντικής αποκατάστασης στο δήμο και στην περιοχή, που ανήκουν τα ακίνητα για τη δημιουργία χώρων πρασίνου, την καταβολή και εκτέλεση απαλλοτριώσεων, την ανάπτυξη των περιοχών, τη συντήρηση των κτηρίων και των μνημείων και γενικά την αποκατάσταση του περιβάλλοντος.

Με το Γ' κεφάλαιο, πολύ σωστά προβλέπονται μητροπολιτικές αναπλάσεις, όπως αυτή του Φαληρικού Όρμου που είναι απαραίτητο να γίνει για να ανασάνει η Αττική.

Επίσης, προβλέπεται η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων της Αθήνας» να μετονομαστεί σε «Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων και Αναπλάσεις Α.Ε.», η οποία θα μεταφέρει την τεχνογνωσία της σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας και θα φροντίσει για την ενοποίηση αρχαιολογικών χώρων, για έργα ανάπτυξης, για τη δημιουργία αρχαιολογικών δικτύων και πάρκων. Η πρωτοβουλία αυτή είναι σωστή, όπως προανέφερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δώστε μου σας παρακαλώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, -με την ευκαιρία αυτή- και να σας ζητήσω, από τα πρώτα έργα που η εταιρεία αυτή θα μελετήσει και θα εκτελέσει να είναι και η ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων της Κνωσού με τη δημιουργία αρχαιολογικού πάρκου της Κνωσού, προκειμένου να αναδειχθεί ένα από τα μεγαλύτερα μνημεία του μινωικού πολιτισμού που διαθέτει η χώρα σήμερα. Αυτό είναι ένα αίτημα όλων των Βουλευτών του Ηρακλείου, του κυρίου Δημάρχου, της κυρίας Νομάρχου και όλων των φορέων.

Ψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο, διότι είναι σωστό, λύνει προβλήματα και ζητώ απ' όλους σας να το ψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Σκραφνίκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Μεσσηνίας κ. Δημήτριος Κουσελάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα περιέχει ένα αυτονόητο «ως εδώ», μια κόκκινη γραμμή στη διαφθορά, στην αυθαιρεσία, στις πολεοδομικές παραβιάσεις και αυθαιρεσίες που έπαιρναν σάρκα και οστά με τη συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων στη διαδικασία κατασκευής, στη διαδικασία ελέγχου, στη διαδικασία μεταβίβασης των αυθαιρέτων κτισμάτων.

Δυστυχώς, η χώρα μας ανέχθηκε -εάν δεν ευλόγησε- τη συναλλαγή, την αδιαφάνεια και την ανομία στον πολεοδομικό τομέα.

Έτσι, ενώ η ιδέα του αιώνιου Αντώνη Τρίτη για τη δημιουργία ημιυπαίθριων ήταν σωστή και θετική για το περιβάλλον, το κλείσιμο των ημιυπαίθριων αναδείχθηκε εξαιρετικά κερδοφόρο για τους κατασκευαστές αλλά σημαντικά βλαπτικό για το περιβάλλον και ιδιαίτερα σε περιοχές με πυκνή αστική δόμηση.

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρώτη η αυτονόητη σκέψη είναι: Όσοι παρανόμησαν να πληρώσουν. Αλλά αλήθεια, πόσοι και ποιοι πρωτοπαράνομησαν αφορά στο ζήτημα αυτό; Οι πολίτες που αγόρασαν συνήθως χωρίς να έχουν άλλη επιλογή και μάλιστα ακριβοπλήρωσαν με κανονική τιμή ανά τετραγωνικό ή έλαβαν σαν αντιπαροχή έτοιμους, κλειστούς και ήδη κατασκευασμένους τους ημιυπαίθριους χώρους; Οι κατασκευαστές, που παραπλανώντας, στην καλύτερη των περιπτώσεων, την Πολεοδομία ή τη ΔΕΗ αποκόμισαν υψηλά και αθέμιτα κέρδη; Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί που έκαναν, συχνά με το αζημίωτο, τα στραβά μάτια σε όλην αυτή την υπόθεση; Οι συμβολαιογράφοι; Οι δικηγόροι που έλεγξαν το «καλώς έχει» της μεταβίβασης; Ποιοι τέλος πάντων;

Θα ήταν εξαιρετικά προβληματικό υπό τις σημερινές δύσκολες καταστάσεις, στη σημερινή δύσκολη συγκυρία, να κληθούν να πληρώσουν τα αβάσταχτα πρόστιμα, τα εκατομμύρια των κυριολεκτικά εγκλωβισμένων συμπολιτών μας που αυτούς τους χώρους -όπως είπα- τους έχουν κανονικά πληρώσει και μάλιστα οι περισσότεροι με δάνεια και με τους οποίους καλύπτουν, στις περισσότερες των περιπτώσεων, τις βασικές στεγαστικές τους ανά-

γκες.

Με βάση τα όσα ήδη ανέφερε η εισηγήτριά μας, πιστεύω ότι το Υπουργείο -και είναι προς τιμή του- βρήκε μια ζυγισμένη λύση, μια χρυσή τομή -θα έλεγα- σε ένα χρονίζον, δισεπίλυτο, κοινωνικά τεχνικά και νομικά δύσκολο πρόβλημα. Δεν παραπλανά τον πολίτη, όπως έκανε ο νόμος Σουφλιά, ότι δήθεν νομιμοποιεί την παρανομία. Δεν αφήνει περιθώρια για δημιουργία υπεραξίας σε όφελος των παραβατών και σε βάρος των νομοταγών ιδιοκτητών. Δεν χρησιμοποιεί την προφανή ανάγκη των πολιτών να τακτοποιήσουν τη σοβαρή αυτή εκκρεμότητα, για να κλείσει δημοσιονομικές τρύπες, όπως επεχείρησε να κάνει ο νόμος Σουφλιά.

Αντίθετα, με το πράσινο ταμείο που δημιουργεί αυτό το σχέδιο νόμου, αποκαθιστά το περιβαλλοντικό ισοζύγιο σε κάθε δήμο, του οποίου η δόμηση επιβαρύνθηκε με τους κλειστούς ημιυπαίθριους. Αξιοποιεί τους πόρους αποκλειστικά για παρεμβάσεις βελτίωσης της ποιότητας ζωής του πολίτη, για δράσεις πρασίνου, ενεργειακής βελτίωσης, ανάπλασης, για αποκατάσταση και συντήρηση ακινήτων σε παραδοσιακούς οικισμούς, για αναγκαίες παρεμβάσεις απαλλοτρίωσης και διαμόρφωσης κοινόχρηστων χώρων.

Παράλληλα, μετριάξει σημαντικά τα ειδικά πρόστιμα στην περίπτωση πρώτης κατοικίας, τα διαφοροποιεί ανάλογα με το εμβαδόν, την τιμή ζώνης και τη βλάβη που προκαλείται στο περιβάλλον, ενώ, σωστά αρνείται να νομιμοποιήσει ακραίες παρανομίες σε εκτός σχεδίου ακίνητα.

Με αυτό το σχέδιο νόμου προδιαγράφεται ακόμα το πλαίσιο υλοποίησης μιας σειράς σημαντικών παρεμβάσεων στο Λεκανοπέδιο με την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων, τις αναπλάσεις του Φαληρικού Όρμου, τη διπλή ανάπλαση στη λεωφόρο Αλεξάνδρας και στο Βοτανικό.

Τέλος, εισάγεται η υποχρεωτική τήρηση ταυτότητας κτηρίου για τα νέα κτήρια, αποτρέποντας τη μελλοντική αυθαίρεσία υπερβάσεων δόμησης και αλλαγών χρήσης. Ακόμα σημαντικότερη θα είναι η επέκτασή της, που ελπίζω, κύριε Υπουργέ, να γίνει το ταχύτερο και για τα υφιστάμενα κτήρια. Απαραίτητο στοιχείο για την επιτυχία όλων αυτών των ρυθμίσεων είναι η ομαλή λειτουργία των αρμόδιων υπηρεσιών της πολεοδομίας. Το τονίζω αυτό και θέλω να πιστεύω ότι οι προθεσμίες του νόμου δεν θα σκοπντάσουν σε γραφειοκρατικά ή άλλα φαινόμενα, που θα επιβαρύνουν ή θα ταλαιπωρήσουν τους πολίτες.

Επίσης, κομβικής σημασίας προϋπόθεση, για τη λειτουργία αυτού του νόμου, είναι η ενεργοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών, που επιτέλους, πρέπει να κάνουν σωστά και υπεύθυνα τη δουλειά τους βάζοντας και αυτοί «κόκκινη γραμμή» στις νοσοτροπίες και τις πρακτικές του παρελθόντος. Αυτό το τελευταίο πιστεύω ότι είναι ένα από τα μεγαλύτερα στοιχεία αυτής της Κυβέρνησης. Στοιχείο για ένα περιβάλλον περισσότερο πράσινο και βιώσιμο στις πόλεις και στους οικισμούς, αλλά και στην περιφέρεια.

Με αυτά τα λόγια θέλω να σας καλέσω να υπερψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο, που πιστεύω ότι λύνει πολλά προβλήματα και είναι πολύ σημαντικό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κουσελά και για την ακρίβεια των λόγων και του χρόνου.

Το λόγο έχει ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, Βουλευτής της Β' Αθήνας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώ λέγοντας ότι όχι μόνο οι Κρήτες Βουλευτές, αλλά όλοι οι Κρητικοί προσυπογράφουν για το αίτημα της κυρίας συναδέλφου, να ενοποιηθεί ο αρχαιολογικός χώρος της Κνωσού και να αξιοποιηθεί η σχετική διάταξη, κύριε Υπουργέ, και προς αυτήν την κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ διαβάζοντάς σας μια δήλωση την οποία έκανε στις 26 Σεπτεμβρίου 2009, ο καλός συνάδελφος κ. Σπύρος Κουβέλης, ως πολιτικός εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ τότε, για το περιβάλλον.

Έλεγε, λοιπόν, ο κ. Κουβέλης λίγες μέρες πριν από τις εκλογές: «Η κυβέρνηση στην προσπάθειά της να εξασφαλίσει χρήματα κοροϊδεύει τους ιδιοκτήτες ημιυπαίθριων χώρων.

Η κυβέρνηση πιστεύει ότι μ' αυτήν την πολιτική της αρπαχτής θα μπορέσει από τη μια να σώσει την οικονομία της χώρας που βουλιάζει και από την άλλη να βάλει τάξη στο χάος που επικρατεί στην Πολεοδομία. Μάλλον για αυταπάτη πρόκειται».

Επισημαίνω αυτήν τη δήλωση, κύριε Υπουργέ, για να σας θυμίσω κάτι το οποίο γνωρίζετε, ότι μερικές φορές η σύγκρουση μεταξύ της σκληρής πραγματικότητας και της προεκλογικής ρητορικής είναι αδυσώπητη και συνήθως αποβαίνει υπέρ της πρώτης και κατά της δεύτερης.

Βρεθήκατε, λοιπόν, και εσείς να διαχειριστείτε το ίδιο πρόβλημα το οποίο επιχειρήσαμε να διαχειριστούμε και εμείς και το οποίο περιέγραψε με πολύ γλαφυρά λόγια ο κ. Κουσελάς. Δεν χρειάζεται να το επαναλάβω. Μιλώ για το καθεστώς των ημιυπαίθριων, το οποίο καταστρατηγήθηκε από όλους τους εμπλεκόμενους στην κατασκευαστική και ιδιοκτησιακή αλυσίδα, με την ανοχή των εποπτικών αρχών και έφτασαν οι ημιυπαίθριοι να γίνουν κανόνας και όχι εξαίρεση και τελικά να πετύχουμε διά της πλαγίας οδού μια έμμεση αύξηση του συντελεστή δόμησης στην πλειοψηφία των καινούριων κτισμάτων τα οποία κτίστηκαν στη χώρα μετά το 1985.

Κάθε κυβέρνηση που έχει να διαχειριστεί αυτό το πρόβλημα έχει τρεις προφανείς επιλογές. Ή να εφαρμόσει το νόμο, να γκρεμίσει δηλαδή τις αυθαίρετες κατασκευές ή να μην κάνει τίποτα, όπως έπραξαν οι πιο πολλές κυβερνήσεις ή να προσπαθήσει να βρει κάποιου είδους ρύθμιση για να τακτοποιήσει το θέμα, ακροβατώντας, όμως, νομικά.

Αυτό επιχειρήσαμε να κάνουμε εμείς. Μη γελιέστε, κύριε Υπουργέ, αυτό επιχειρείτε να κάνετε και εσείς. Για τον πολίτη το μέτρο είναι εισπρακτικό, ασχέτως με το πού θα καταλήξουν τα χρήματα. Ο πολίτης καλείται να πληρώσει για να τακτοποιήσει ένα πρόβλημα το οποίο δημιουργήθηκε και με δική του υπαιτιότητα. Για τον πολίτη, όμως, το μέτρο είναι εισπρακτικό.

Κατά συνέπεια μην προσπαθούμε να πείσουμε τους πολίτες ότι αυτή η πρωτοβουλία δεν είναι εισπρακτική. Θα χρειαστεί σε μια δύσκολη περίοδο, σε μια δύσκολη συγκυρία να εκταμιευτούν κάποια χρήματα, πολύ συχνά και από συμπολίτες μας που δεν έχουν μεγάλες οικονομικές αντοχές, για να ρυθμίσουν αυτό το πρόβλημα.

Το ερώτημα που θέτουμε εμείς είναι: Το ρυθμίζουν στην πραγματικότητα; Υπάρχει ένα θέμα, κύριε Υφυπουργέ. Σας το επισημάναμε και στην αρμόδια επιτροπή και είναι και ο βασικός λόγος για τον οποίο δεν μπορούμε να υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο, παρ' ότι δεν αμφισβητούμε την καλή σας πρόθεση, τα σαράντα χρόνια.

Στην περιβαλλοντική πολιτική πολύ συχνά λέμε ότι το τελευταίο πράγμα που θέλουμε να κάνουμε είναι να κληροδοτούμε προβλήματα του παρόντος στα παιδιά μας. Είναι μια βασική αρχή και όμως ακριβώς αυτό κάνατε μ' αυτήν τη ρύθμιση. Επί της ουσίας λέτε στον πολίτη «έλα να τακτοποιήσεις το θέμα σου για σαράντα χρόνια και σε σαράντα χρόνια από τώρα, το παιδί σου θα βρει το πρόβλημα». Επειδή τα χρόνια περνούν γρήγορα στην πολιτική, θεωρώ ότι αυτή είναι μια ρύθμιση που δεν ανταποκρίνεται στην ουσία του προβλήματος.

Σας ρώτησα μετ' επιτάσεως γιατί σαράντα χρόνια και όχι περισσότερα. Σας προτείναμε μάλιστα, προκειμένου να κάνετε τη διάταξη και πιο ελκυστική για τους ίδιους τους πολίτες, να έχετε, δηλαδή, περισσότερους πολίτες που θα προσέλθουν να ρυθμίσουν αυτό το θέμα, να αυξήσετε το χρονικό όριο από τα σαράντα στα ενενήντα εννέα χρόνια. Δεν ακούσαμε κάποια απάντηση επ' αυτού.

Θα ήθελα σας παρακαλώ είτε εσείς είτε η κυρία Υπουργός, να δώσετε κάποιες παραπάνω διευκρινίσεις στο Σώμα γιατί δεν χωράτε στην αύξηση αυτού του ορίου, έτσι ώστε να δώσετε στον πολίτη την αίσθηση ότι ρυθμίζει κάτι σε μεγαλύτερο βάθος χρόνου, τουλάχιστον σε βάθος χρόνου δυο γενεών ή κάτι το οποίο μετά βεβαιότητας ξεπερνάει, αν θέλετε, και το χρονικό ορίζοντα του κτηρίου για το οποίο συζητάμε.

Σας είπαμε, επίσης, ότι το ΕΤΕΡΠΣ, το πράσινο ταμείο, έτσι όπως αυτήν τη στιγμή πάτε να το δημιουργήσετε, έχει αρκετά ζητήματα. Εγώ θεωρώ ότι το πράσινο ταμείο επί της αρχής είναι μια καλή ιδέα, πλην, όμως, μην έχετε καμμία αμφιβολία ότι οι πολεοδομικές μελέτες οι οποίες θα πρέπει να γίνουν, έτσι ώστε τα

χρήματα να επιστρέψουν στους δήμους, θα πάρουν πάρα πολύ καιρό, κύριε Υπουργέ. Θα πάρουν αρκετά χρόνια. Ενδεχομένως να φτάσουμε και στο όριο της δεκαετίας.

Κατά συνέπεια, αυτή η ανταποδοτικότητα την οποία επιθυμούμε όλοι μας –και εγώ την επιθυμώ προσωπικά– προς τις τοπικές κοινωνίες θα αργήσει πολύ. Είναι ένα ζήτημα το οποίο πρέπει να δείτε. Θα περιμένουμε με πάρα πολύ ενδιαφέρον να φέρετε το νομοσχέδιο για το «πράσινο ταμείο» αυτό καθαυτό στη Βουλή, ώστε το ταμείο αυτό να είναι πραγματικά ένα ευέλικτο εργαλείο που θα μπορεί να κάνει παρεμβάσεις τοπικού, αλλά και υπερτοπικού χαρακτήρα -αναφέρω ενδεικτικά μεγάλες αναπλάσεις στους ορεινούς όγκους του Λεκανοπεδίου- για να βελτιώσει πραγματικά την ποιότητα ζωής περιοχών οι οποίες έχουν υποβαθμιστεί ιδιαίτερα περιβαλλοντικά.

Θεωρώ θετικό, κύριε Υφυπουργέ, ότι η Υπουργός έκανε δεκτές παρατηρήσεις που κάναμε ως Νέα Δημοκρατία σχετικά με την αναδρομικότητα ισχύος του νόμου. Είναι καλό αυτό. Είναι σωστό, έτσι ώστε να κλείσει το παράθυρο για όσους έσπευσαν μετά τις 2 Ιουλίου του περασμένου έτους να εκμεταλλευτούν αυτήν την ασάφεια η οποία δημιουργήθηκε ως προς το θέμα των ημιυπαίθριων.

Θεωρώ, επίσης, θετικό το γεγονός ότι εντάξατε, με απόλυτη σαφήνεια, στις εξαιρέσεις του νόμου τα διατηρητέα, καθώς και τους ιστορικούς τόπους.

Σας κάναμε, όμως, και μια παρατήρηση ακόμα. Την έκανα εγώ προσωπικά και ενδεχομένως αυτή να είναι και μια θέση που να μην απηχεί επίσημα το κόμμα μου, αλλά είναι κάτι το οποίο εγώ πραγματικά το πιστεύω. Αναφέρομαι σε κάτι το οποίο είπε ο κ. Κουσελάς, σχετικά με την «κόκκινη γραμμή», την οποία τραβάμε από εδώ και στο εξής.

Μην έχετε καμμία αυταπάτη, κύριε Υφυπουργέ! Οι ημιυπαίθριοι θα συνεχίζουν να κλείνονται όσο δεν προσμετράται ο συντελεστής του ημιυπαίθριου στο συντελεστή δόμησης. Γνωρίζω ότι αυτό το οποίο λέω είναι μια δραστική παρέμβαση. Το είπε και η Υπουργός εξάλλου και δεσμεύθηκε ότι θα επανέλθει με κάποιες σκέψεις γύρω απ' αυτό το θέμα. Δεν τις άκουσα, όμως, στην πρώτη της τοποθέτηση.

Γνωρίζω ότι με μια τέτοια προσέγγιση πάμε κόντρα στο ρεύμα και συγκρουόμαστε ενδεχομένως και με συμφέροντα, διότι επί της ουσίας μειώνουμε το συντελεστή δόμησης -αυτό κάνουμε επί της ουσίας- και βάζουμε έναν οριστικό φραγμό στο πρόβλημα των ημιυπαίθριων. Οι πραγματικοί αρχιτέκτονες, οι οποίοι θέλουν να εντάξουν ημιυπαίθριους στο κτήριο το οποίο σχεδιάζουν, έχουν τη δυνατότητα να το κάνουν, αλλά θα γνωρίζουν ότι θα έχουν λιγότερα τετραγωνικά για κύρια χρήση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε μισό λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτός είναι ο μόνος τρόπος επί της ουσίας, για να μπορέσουμε, κύριε Υπουργέ, να εξασφαλίσουμε ότι από εδώ και στο εξής δεν θα διαιωνίζεται η ίδια κατάσταση. Διότι αν περιμένετε με τις πολεοδομίες στην κατάσταση που είναι, προσθέτοντάς τους και άλλες αρμοδιότητες, ότι από εδώ και στο εξής θα μπορούν να ελέγχουν με κάποια ταυτότητα κτηρίου το πρόβλημα των ημιυπαίθριων, γνωρίζετε κι εσείς πολύ καλά, το γνωρίζουν και οι συνάδελφοι ότι αυτό στην πράξη δεν πρόκειται να συμβεί.

Περιμένω, λοιπόν, μια ξεκάθαρη θέση από το Υπουργείο για το εάν σκέπτεται αν όχι να προσμετρήσει όλο το συντελεστή των ημιυπαίθριων, να κατεβάσει ενδεχομένως το ποσοστό κάτω από το 15%.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με κάτι το οποίο είπα και στην επιτροπή. Η αλήθεια είναι ότι είναι μια γενικότερη παρατήρηση, η οποία έχει να κάνει με τον τρόπο με τον οποίο θα πείσετε τους πολίτες να προσέλθουν και να συμμετέχουν σ' αυτή τη ρύθμιση.

Γνωρίζουμε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, ότι στη χώρα μας η πολεοδομική ανομία επιβραβεύει πρώτιστα τους ισχυρούς. Κατά συνέπεια, θα πρέπει με κάποιον τρόπο να δώσετε ένα παράδειγμα ότι δεν ανέχεστε άλλο πολεοδομικές αυθαιρεσίες στις λεγόμενες «πολύ ποιτικές» ή πολύ ακριβές περιοχές. Σας ενθαρρύνω, λοιπόν, και πάλι –το είπα και στην Υπουργό στην επιτροπή– Στείλτε το Σώμα Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης στις πιο ακριβές περιοχές της Ελλάδος -στη Μύκονο, στην Εκάλη, στη

Χαλκιδική- και ελέγξτε όλες τις οικοδομικές άδειες, οι οποίες εκδόθηκαν την τελευταία δεκαετία και εφαρμόστε το νόμο. Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο. Τέλος διατήρησης για τα αυθαίρετα της Μυκόνου των χιλίων τετραγωνικών. Έτσι θα στείλετε ένα σωστό παράδειγμα, κύριε Υπουργέ, ότι πραγματικά εννοείτε αυτό το οποίο λέτε για ισονομία κι ότι τελικά οι πλούσιοι και οι ισχυροί δεν θα βρίσκουν πάντα ένα «παράθυρο», ώστε να παρακάμπτουν την πολεοδομική νομοθεσία. Θα στείλετε ένα πραγματικά σωστό μήνυμα ισότητας, ένα μήνυμα ίσης μεταχείρισης, το οποίο τόσο έχει ανάγκη η κοινωνία μας σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς, έτσι ώστε να μπορέσουμε κι ως πολιτικό σύστημα συνολικά και ως Βουλή των Ελλήνων να αποκαταστήσουμε την τρωθείσα αξιοπιστία μας.

Σας ευχαριστώ πολύ κι εσάς, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Να ευχαριστήσετε τους συναδέλφους που περιμένουν να μιλήσουν.

Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Αργολίδος κ. Ιωάννης Ανδριανός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι μια ακόμη απόδειξη της κυβερνητικής ανευθυνότητας. Και λέω μία ακόμη γιατί πλέον χρειάζεται πολύ ψάξιμο για να βρει κανείς, έστω κι ένα πεδίο που η Κυβέρνηση έκανε αυτά που έλεγε προεκλογικά.

Τι δείχνει αυτή η διαρκής ανακολουθία; Δυο πράγματα: Είτε ότι το κυβερνών κόμμα ήταν απολύτως απροετοίμαστο να αναλάβει την εξουσία είτε ότι συνειδητά κορόιδεψαν τους πολίτες. Υπόσχονταν πριν από τις εκλογές τα πάντα στους πάντες, για να τα πάρουν άρον άρον πίσω την επόμενη ημέρα.

Η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, είναι πως παραπληνίσατε τους πολίτες και γι' αυτό το απόπημα δεν μπορείτε να βρείτε κανένα άλλοθι, καμία δικαιολογία. Και το χειρότερο είναι ότι κάνατε ό,τι κάνατε προεκλογικά, οι πολίτες σας εμπιστευθήκαν τη διακυβέρνηση του τόπου και αντί αμέσως να προχωρήσετε με τα δεδομένα που πολύ καλά γνωρίζατε, καθυστερήσατε εγκληματικά. Καθυστερήσατε να πάρετε μέτρα για την οικονομία, δίνοντας έδαφος στους κερδοσκοπούς να παίξουν τα παιχνίδια τους με την Ελλάδα. Καθυστερήσατε με το φιάσκο της ανοιχτής προκήρυξης να στελεχωθεί κρίσιμες θέσεις στη διοίκηση. Καθυστερήσατε τραγικά να φέρετε προς ψήφιση το φορολογικό νομοσχέδιο, το οποίο σε πολλές περιπτώσεις είναι άδικο.

Ακόμα δεν έχει έρθει στην Βουλή το αναπτυξιακό νομοσχέδιο. Επτά μήνες μετά τις εκλογές, ενώ η αγορά έχει, κυριολεκτικά, στερέψει από ρευστότητα, ενώ η ανεργία χτυπά κόκκινο η Ελλάδα δεν έχει αναπτυξιακό νόμο.

Αυτή είναι η διακυβέρνηση μέχρι σήμερα. Τραγικές καθυστερήσεις, παλινωδίες, άτοπες ατάκες, ατυχείς μπλόφες. Τα αποτελέσματα τα βλέπετε. Τα spreads, σήμερα, «χτύπησαν ταβάνι», ξεπέρασαν ακόμη και τις πεντακάσιες μονάδες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς ούτε και το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα δεν ξεφεύγει από την γραμμή αυτή. Ας μας πει ο αξιότιμος, κύριος Υφυπουργός, γιατί χρειάστηκε επτά μήνες για να φέρει στην Βουλή την ρύθμιση για τους ημιυπαίθριους, τη ρύθμιση για ένα θέμα που το ΠΑΣΟΚ είχε σηκώσει πολύ ψηλά στην προεκλογική αντζέντα. Γιατί καθυστέρησε τόσο; Και πολύ περισσότερο, πόσο κόστισε στην ελληνική οικονομία αυτή η καθυστέρηση; Πάνω από 1.000.000.000 ευρώ, θα μπορούσε, ήδη, να είχε εισπραχθεί. Αναλογιστείτε την ανάσα που θα έδινε αυτό το ποσό στην οικονομία.

Και θα έρθει ακόμα. Το είπα και στην συζήτηση για το φορολογικό και θα το ξαναπώ και σήμερα. Πώς γίνεται ένα νομοσχέδιο που καθυστερεί τόσο πολύ να κατατεθεί και να συζητηθεί στη Βουλή, να περιλαμβάνει τόσα λάθη, τόσες αδικίες και παραλείψεις. Αναφέρω χαρακτηριστικά: Καμμία πρόβλεψη δεν υπάρχει για την λήξη της περιόδου της προσωρινής τακτοποίησης. Προβλέπεται μόνο σαράντα χρόνια για την τακτοποίηση των ημιυπαίθριων με το αιτιολογικό ότι ο μέσος όρος ζωής ενός κτηρίου είναι τα σαράντα χρόνια. Τι θα συμβεί, όταν ένα νέο ζευγάρι που θα αγοράσει, αύριο, ένα σπίτι με τακτοποιημένους τους ημιυπαίθριους,

βρεθεί μετά από σαράντα χρόνια να είναι παράνομο; Τι θα κάνουν, τότε, οι άνθρωποι αυτοί που θα είναι πάνω από εξήντα πέντε χρονών; Τι λέει για αυτό, το νομοσχέδιο; Δεν προβλέπει τίποτα.

Τι γίνεται με τα πρόστιμα ανέγερσης και αλλαγής χρήσης; Καλύπτονται από την καταβολή του προστίμου τακτοποίησης ή μήπως κάποια ανεξάρτητη αρχή στο μέλλον μπορεί να έχει διαφορετική άποψη;

Τρίτον, τι προβλέπεται με την καταβολή των ενσήμων; Όπως γνωρίζεται για την κατασκευή ημιυπαίθριων ισχύει σήμερα η καταβολή του 50% των ενσήμων στο ΙΚΑ. Τι θα γίνει μετά την τακτοποίηση; Μήπως, θα κληθούν από το ΙΚΑ, κάποια στιγμή στο μέλλον, οι ιδιοκτήτες να καταβάλλουν επιπρόσθετα ένσημα;

Τίποτα από όλα αυτά, δεν είναι ξεκάθαρο στο νομοσχέδιο. Και αυτά είναι μόνο τρία από τα ζητήματα που προφανώς θα προκύψουν στο μέλλον. Θα χρειαστούν, λοιπόν, αναγκαστικά πολλές και δαιδαλώδεις ερμηνευτικές εγκύκλιοι. Ας ελπίσουμε, μόνο, πως αυτήν τη φορά, τουλάχιστον, σε αυτό το επίπεδο η Κυβέρνηση θα κάνει σωστά τη δουλειά της. Γιατί, δυστυχώς, μέχρι σήμερα η εμπειρία είναι και εδώ αρνητική.

Αρκεί να θυμίσω την ρύθμιση για την υποχρεωτική ασφάλιση των μικροεπαγγελματιών σε περιοχές με λιγότερους από δύο χιλιάδες κατοίκους στον ΟΑΕΕ, το πρώην ΤΕΒΕ, από τον ΟΓΑ που είναι σήμερα ασφαλισμένοι, ρύθμιση που ο Συνήγορος του Πολίτη, έκρινε μη σύνομη. Αρκεί να θυμίσω, ακόμη, την εγκύκλιο που εξέδωσε η Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για τα, λεγόμενα, «τυφλά» οικόπεδα, πάλι σε περιοχές με λιγότερους από δύο χιλιάδες κατοίκους, εγκύκλιος που δημιούργησε με την προχειρότητα της περισσότερα και σοβαρότερα προβλήματα.

Και να θέλουμε, δεν μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι. Καμμία πρόβλεψη για τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Καταργήσατε τις ρυθμίσεις για άτομα με αναπηρία και για τους πολύτεκνους που προέβλεπε ο νόμος Σουφλιά. Κύριε Υπουργέ, πρέπει να τις επαναφέρετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ρύθμιση που συζητάμε, αφήνει πολλά και σημαντικά ζητήματα άλυτα. Δημιουργεί μια σειρά από νέα, που χρειάζονται διευκρινήσεις. Στην απaráδεκτη, νομοθετική πρακτική της Κυβέρνησης –που πλέον ταυτίζεται με την προχειρότητα, τις καθυστερήσεις και την αδικία- εμείς, δεν μπορούμε να συναινέσουμε και γι' αυτό καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε, τον κ. Ανδριανό.

Το λόγο έχει, ο κ. Σάββας Αναστασιάδης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε Αναστασιάδη, έχετε το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όταν, κύριε Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Σουφλιάς, ως Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ το καλοκαίρι του 2009 ανήγγειλε την τακτοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων, το ΠΑΣΟΚ, τότε ως Αξιωματική Αντιπολίτευση ξεσηκώθηκε.

Στη συνέχεια, λίγο καιρό αργότερα, στις 29 Οκτωβρίου, το ΠΑΣΟΚ ως Κυβέρνηση πια, διά της Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Μπιρμπίλη, προχώρησε με πράξη νομοθετικού περιεχομένου σε αναστολή της εφαρμογής των διατάξεων τροποποίησης των ημιυπαίθριων χώρων και, ουσιαστικά, κατήργησε το νόμο Σουφλιά.

Σήμερα ανασύρει ξανά το νόμο και τον φέρνει για ψήφιση με τροποποιήσεις επί τω χείρω και με το απαραίτητο χρυσωμένο χάπι, για να εξευθεθούν δήθεν πόροι για τη δημιουργία πράσινου ταμείου και ελεύθερων χώρων στους δήμους, όπου γίνονται ρυθμίσεις.

Και αυτό το νόμο τον ονομάζουν περιβαλλοντικό! Αυτό όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγεται ως ένα ωραίο ανέκδοτο. Πού θα βρεθούν, κύριε Υπουργέ, οι ελεύθεροι χώροι στην Αθήνα ή στην Θεσσαλονίκη ή σε άλλες πόλεις;

Θα ήταν πιο έντιμο, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, να μας πείτε «ξέρετε, δεν έχουμε λεφτά και θα κάνουμε τα πάντα, για να εξασφαλίσουμε έστω και μία δεκάρα». Και νομίζω ότι κανένας δεν θα είχε αντίρρηση επ' αυτού, αφού όλοι γνωρίζουμε το πρό-

βλημα της ελληνικής οικονομίας. Όχι, όμως, αυτή η υποκρισία και η κοροΐδια! Υποτιμάτε τη νοημοσύνη και τη δική μας και του ελληνικού λαού.

Βέβαια, πώς θα μπορούσατε να το πείτε σήμερα αυτό, όταν τον Οκτώβριο του 2009, θέλοντας να φουσκώσετε το έλλειμμα και να φορτώσετε ενοχές στη Νέα Δημοκρατία, καταργήσατε το νόμο; Αποπέμψατε τότε περίπου 2.000.000.000 ευρώ, έσοδα που προβλέπονταν από την εφαρμογή του νόμου για το 2009.

Γι' αυτό φέρνετε σήμερα το νόμο, για να εισπράξετε και για να μειώσετε το έλλειμμα του 2010. Και καλά κάνετε. Δεν το κάνετε ούτε για να δημιουργήσετε πράσινο ταμείο ούτε για να δημιουργήσετε ελεύθερους χώρους και να δείξετε άλλες περιβαλλοντικές ευαισθησίες. Αυτή η τακτική σας, της μεταφοράς πόρων από το ένα έτος στο άλλο, που την εφαρμόσατε και σε άλλες περιπτώσεις –βλέπε ΕΤΑΚ- φόρτωσε τους Έλληνες με επιπλέον χρέη και οδηγεί σήμερα τη χώρα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Σήμερα, όμως, με τις περικοπές που ήδη κάνατε και τα βάρη που ήδη επιβάλατε στον ελληνικό λαό, πιστεύετε ότι μπορεί να πληρώσει και αυτές τις νέες ρυθμίσεις; Εγώ πολύ αμφιβάλλω. Βέβαια, πρέπει να θυμηθούμε ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1985 καθιέρωσε τη δυνατότητα δημιουργίας ημιυπαίθριων χώρων μέσα στον όγκο του κυρίως κτηρίου, χωρίς αυτοί να προσμετρώνται στο συντελεστή δόμησης.

Σήμερα, το ίδιο το ΠΑΣΟΚ αναγνωρίζει ότι τότε άνοιξε παράθυρο στην παρανομία. Έτσι δημιουργήθηκαν δύο εκατομμύρια παράνομοι τέτοιοι ημιυπαίθριοι χώροι που άλλαξαν χρήση.

Ο νόμος Σουφλιά αφορούσε στην τακτοποίηση αυτών των χώρων και έβαζε τάξη στο χάος, αλλά και στην κοινωνική αδικία που δημιούργησε τότε το ΠΑΣΟΚ και συντηρήθηκε απ' όλες τις επόμενες κυβερνήσεις για είκοσι πέντε περίπου χρόνια.

Με τη ρύθμιση Σουφλιά το πρόβλημα αντιμετωπιζόταν ολοκληρωμένα και μακροπρόθεσμα και παράλληλα ενισχύονταν και τα οικονομικά του κράτους, και δεν διαστάζαμε να το πούμε αυτό. Δεν είναι ντροπή. Η τακτοποίηση Σουφλιά θα διαρκούσε όσο θα διαρκούσε η ζωή του ακινήτου και διεκπεραιωνόταν με απλές, σαφείς και δίκαιες διαδικασίες.

Σήμερα, με καθυστέρηση περίπου έξι μηνών, πρόχειρα και χωρίς ουσιαστική μελέτη, επαναφέρετε τον ίδιο νόμο, τροποποιημένο προς το χειρότερο για τους πολίτες.

Βέβαια, αφού έχει επιτευχθεί ο πρώτος στόχος σας, να μειώσετε δηλαδή ή να μεταθέσετε τα έσοδα του 2009, έτσι ώστε να διογκωθεί το έλλειμμα και να κατηγορηθεί η Νέα Δημοκρατία, σήμερα χρειάζεστε ξανά το νόμο, για να πετύχετε και το δεύτερο στόχο σας, δηλαδή έσοδα, ώστε να μειωθεί το έλλειμμα του 2010. Και –επαναλαμβάνω- καλά κάνετε. Είναι το κόλπο που πήγατε να χρησιμοποιήσετε, για να τα φορτώσετε όλα στη Νέα Δημοκρατία, αλλά δείτε τα αποτελέσματα.

Στην ουσία ο νόμος είναι ένα νέο εισπρακτικό μέτρο. Αφήσατε τα άλλα περί Πράσινου Ταμείου και περιβάλλοντος, δεν νομίζω ότι πείθουν κανέναν.

Το νομοσχέδιο, πέραν των όσων αναφέρθηκαν, περιλαμβάνει θολές και ασαφείς ρυθμίσεις με παράβολα, πρόστιμα και γραφειοκρατικές διαδικασίες που θα ισχύσουν για σαράντα χρόνια. Και μετά τι θα γίνει; Θα μας πείτε ελάτε να ξαναπληρώσετε; Γιατί σαράντα και όχι εξήντα ή τριάντα χρόνια; Δεν μπορώ να καταλάβω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ύστερα η ρύθμισή σας ισχύει για άδειες, που δόθηκαν μέχρι 2 Ιουλίου του 2009. Δεν καταλαβαίνετε, κύριε Υπουργέ, ότι δημιουργείται έτσι πρόβλημα σε όσους μέχρι και σήμερα ακόμη εκδίδουν άδειες ή σε όσους όλο αυτό το διάστημα, έχουν αλλάξει χρήση σε ημιυπαίθριους χώρους; Τους αναγκάζετε να μείνουν έξω από την ρύθμιση, έτσι ώστε να τους επιβάλετε στην συνέχεια πρόστιμα; Είναι άδικο. Πρέπει να το ξαναξετάσετε, να το δείτε και να το αναπροσαρμόσετε.

Φυσικά, κύριε Υπουργέ, ο νόμος που ψηφίζετε δεν έχει καμία σχέση με την πράσινη ανάπτυξη που ευαγγελίζεστε και δεν μπορείτε να περηφανεύεστε γι' αυτόν. Είναι δε αυτός ο νόμος μια μεγάλη ήττα για την κ. Μπιρμπίλη του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Και, κύριε Υπουργέ, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι προέρχονται από μια περιοχή όπου αντιμετωπίζουμε ένα από τα σημαντικότερα περιβαλλοντικά προβλήματα στη χώρα μας. Αναφέρομαι στη Λίμνη Κορώνεια στη Β' περιφέρεια Θεσσαλονίκης. Θα ήθελα να σας παρακαλέσω -επειδή εκεί έχει γίνει ένα σπουδαίο έργο, η λίμνη άρχισε να ανακτά πλέον ζωή, νομίζω το ξέρετε καλά το θέμα- να τρέξετε τα επόμενα έργα όσο το δυνατόν γρηγορότερα και παράλληλα και τους βιολογικούς καθαρισμούς των παρόχθιων οικισμών, κάποιοι από τους οποίους έχουν ενταχθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Και επίσης, να δείτε και το θέμα της λειτουργίας του φορέα διαχείρισης, όσον αφορά και τα έργα, αλλά και τις αμοιβές των εργαζομένων στο φορέα διαχείρισης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

Εισερχόμαστε στις δευτερολογίες των εισηγητών.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Αικατερίνη Φαρμάκη-Γκέκη.

Ορίστε, κυρία Φαρμάκη, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με πολλή προσοχή όλους τους εισηγητές των κομμάτων και θα ήθελα να επισημάνω μερικά πράγματα.

Μας κατηγορείτε ότι φέραμε ένα νομοσχέδιο πολύ πρόχειρα, αποσπασματικά. Έχω, όμως, να πω ότι μάλλον στον καθρέπτη – και έτσι πρέπει να είναι- βλέπετε τον εαυτό σας. Γιατί δεν εξηγείται διαφορετικά το γιατί σήμερα δεν μπορείτε να δικαιολογήσετε την απόφασή σας να μην ψηφίσετε το σημερινό νομοσχέδιο. Ειλικρινά, κύριε εισηγητά, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν κατάλαβα ποιος είναι ο λόγος που δεν θέλετε να το ψηφίσετε.

Μας κατηγορείτε ότι κακώς δεν κρατάμε τις προτάσεις Σουφλιά. Μα, οι προτάσεις Σουφλιά όπως το 15%, το να μετράμε τον υπόγειο χώρο στάθμευσης στο συντελεστή δόμησης, το να υπολογίζουμε πάλι τις κλειστές πιλοτές στο συντελεστή δόμησης, όλα αυτά είναι ζητήματα που δυσκολεύουν σήμερα τους μηχανικούς, δυσκολεύουν αυτούς που θέλουν να φτιάξουν λειτουργικά σπίτια.

Ξέρετε πολύ καλά, ότι αυτό στην πράξη δημιούργησε πολλά προβλήματα και όλοι οι πολίτες το καταδίκασαν. Ήταν μεγάλες οι αντιρρήσεις, οι διαμαρτυρίες από άκρη σε άκρη της Ελλάδας απέναντι σε αυτά που προέβλεπε ο νόμος Σουφλιά.

Τι πιστεύετε; Πιστεύετε ότι θα μπορούσαμε να βάλουμε φρένο στην αυθαίρετη δόμηση μόνο με έναν βούρδουλα, μόνο με το μαστίγιο; Δεν είναι δυνατόν. Δεν είναι δυνατόν να γίνει, όπως δεν έχουμε αποτρέψει μέχρι τώρα να μειώσουμε τις παρανομίες. Και κυρίως δεν είναι δυνατόν να γίνει αφαιρώντας από τους πολίτες αυτό το πολύ σημαντικό εργαλείο των ημιυπαίθριων χώρων, το να μη μετράνε στο συντελεστή δόμησης.

Ειλικρινά αυτή είναι προσωπική μου απορία, γιατί αναφέρατε και πολλά άλλα ζητήματα, τα οποία καμμία σχέση δεν έχουν με το νομοσχέδιο. Σίγουρα η χώρα βρίσκεται σε μια δημοσιονομικά πολύ δύσκολη κατάσταση και δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Είναι αυτό όμως, που μας κάνει να θέλουμε να υπενθυμίζουμε στους πολίτες ότι η χώρα έφτασε εδώ από πολιτικές λάθους, από πολιτικές εισπρακτικές που κυρίως είχαν τα δικά σας νομοσχέδια, μόνο και μόνο γιατί ξέρετε ότι αυτά τα χρήματα τα κατευθύνετε σε άδηλους προορισμούς, τα κατευθύνετε σε μίζες, σε προμήθειες και σε προσλήψεις από το παράθυρο;

Για την ταμπακίερα δεν μας μιλήσατε, τι ακριβώς θέλετε τέλος πάντων, πώς ακριβώς αντιμετωπίζατε εσείς με το νόμο Σουφλιά τις παρανομίες, τις αυθαιρεσίες. Δεν μας το δηλώσατε ποτέ και βεβαίως συνεχίζετε και σήμερα να μην κάνετε καμμία πρόταση επ' αυτού. Απλά παραθέτετε και επαναλαμβάνετε όλα αυτά, τα οποία έλεγε ο νόμος Σουφλιά χωρίς, δυστυχώς, να μπορείτε να απεμπλακείτε απ' αυτό να πάτε πιο πέρα, να δείτε ότι υπάρχουν κι άλλες λύσεις και άλλες ιδέες με τις οποίες θα μπορούσαμε σήμερα, εκμεταλλευόμενοι μια τεχνολογία που είναι στη διάθεσή μας, να βρούμε άλλους τρόπους να ελέγξουμε την παρανομία.

Ποιος έχει αμφιβολία εδώ μέσα ότι δεν χρειάζεται η ηλεκτρονική ταυτότητα του κτηρίου; Ποιος έχει αμφιβολία ότι δεν πρέπει

να γίνει; Έπρεπε να είχε γίνει και είναι κάτι πολύ θετικό. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι αν θέλουμε μπορούμε να το κάνουμε.

Είπατε ακόμα ότι έχετε αμφιβολία πού θα πάνε τα χρήματα. Θεωρώ ότι η δυσπιστία αυτή είναι τεχνητή και οφείλεται στην αμηχανία σας απέναντι στη μονοδιάστατα και απροκάλυπτα εισπρακτική λογική του δικού σας νόμου. Ξέρετε πολύ καλά ότι είναι η πολιτεία αυτή που βάζει τους κανόνες και είναι αυτή που δείχνει την κατεύθυνση των χρημάτων. Και ξέρετε πολύ καλά ότι αν η πολιτεία θέλει να διασφαλίσει την κατεύθυνση των χρημάτων, είναι σε αυτήν η αποκλειστική ευθύνη να το κάνει.

Μιλήσατε για παραμάγαζα των 200 ευρώ, λόγω της απαραίτητης τεχνικής έκθεσης του μηχανικού και σας ερωτώ: Με ποιον τρόπο θα γίνει ο υπολογισμός των τετραγωνικών; Θα τον κάνει ο πολίτης μόνος του; Δεν θα υπάρχει ο μηχανικός; Ο μηχανικός δεν είναι αυτός, ο οποίος πρέπει να παρακολουθεί όλο το ακίνητο μέχρι το τέλος; Γιατί τα βάζετε με επαγγελματικές ομάδες; Είναι αυτές οι οποίες φτάνει γι' αυτήν την κατάληξη σήμερα; Διαχρονικά είναι η ευθύνη σε όλους. Αυτό το αναγνωρίζουμε σήμερα. Το ζήτημα είναι σήμερα ποιος έχει την αποφασιστικότητα να οδηγήσει τα πράγματα σε τέτοιες αποφάσεις για να μην έχουμε άλλες αυθαιρεσίες και για να περιορίσουμε αυτές τις αυθαιρεσίες.

Τελειώνοντας θέλω να πω κάτι σ' αυτό που είπε ο κ. Μητσοτάκης, να μετράνε οι ημιυπαίθριοι χώροι στο συντελεστή δόμησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπα και στην πρωτολογία μου ότι το να μη μετράνε οι ημιυπαίθριοι χώροι και όλα τα υπόλοιπα εργαλεία με τα γκαράζ στο συντελεστή δόμησης είναι σημαντικά εργαλεία που μας έχουν οδηγήσει σε κτήρια βιώσιμα, σε κτήρια λειτουργικά, σε κτήρια αισθητικά αναβαθμισμένα, αυτά τα κτήρια που κάποτε φτιάχναμε στο παρελθόν και που σήμερα αντικρίζοντάς τα πολλοί από μας θέλουν να τα γκρεμίσουμε και να μην υπάρχουν.

Μη δαίμονοποιούμε, λοιπόν, τους ημιυπαίθριους χώρους ή τα γκαράζ. Πιστεύω ότι μπορούμε –κι αυτό επιλέγουμε εμείς σήμερα και η ηλεκτρονική ταυτότητα του κτηρίου είναι προς μία τέτοια κατεύθυνση- και αυτά τα εργαλεία να τα κρατήσουμε, αλλά και την κατεύθυνση να δώσουμε προς τα εκεί που θέλουμε. Δηλαδή, να ελαττωθεί η αυθαιρεσία, να ελαττωθούν οι παρανομίες και επιτέλους, να εμπεδώσουμε στους πολίτες μια άλλη νοοτροπία.

Μια άλλη νοοτροπία ότι δεν εξαγοράζεται ο συντελεστής δόμησης, μια νοοτροπία ότι οφείλουν να σέβονται το διπλανό τους, οφείλουν να σέβονται τον άλλο πολίτη που δεν αυθαιρετεί και ότι, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να εγκαταλείψουν την κουτοπονηριά, ότι για αυτόν που αυθαιρετεί σήμερα για τα λίγα τετραγωνικά θα βρεθεί μια πολιτεία που θα του «κλείσει το μάτι» και θα τα νομιμοποιήσει μετά από λίγο καιρό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθέριος Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα χρειαστώ όσο χρόνο χρειάστηκε η εισηγήτρια της κυβερνητικής παράταξης, κύριε Πρόεδρε. Θα χρειαστώ πολύ λιγότερο. Θα κάνω μόνο ένα μικρό σχόλιο στην τοποθέτηση της κυρίας Υπουργού και μετά, θα επισημάνω κάποια σημεία και πιθανόν να καταφέρω να διαφωτίσω τη συμπαθέστατη, κατά τα άλλα, εισηγήτρια της κυβερνητικής παράταξης, για να καταλάβει τους οκτώ πραγματικούς λόγους για τους οποίους διαφωνούμε με το εν λόγω νομοσχέδιο.

Η κ. Μπιρμπίλη ξεκίνησε με έναν απολογητικό λόγο την τοποθέτησή της, λέγοντας τι ακριβώς οδήγησε την Κυβέρνηση στην αναστολή του νόμου Σουφλιά. Και ήταν απολογητικός, διότι προσπάθησε να μας πείσει ότι δεν είναι εισπρακτικός ο νόμος αυτός, ότι είναι περιβαλλοντικός. Κατέβαλε καλή προσπάθεια, μεγάλη προσπάθεια.

Δεν τα κατάφερε, όμως και προχώρησε, διαβάζοντας με προσοχή κείμενα μάλλον προεκλογικά του ΠΑΣΟΚ περί «πράσινης» πολιτικής, περί «πράσινης» στρατηγικής και πολλές «πράσινες» εξαγγελίες, κύριε Υπουργέ.

Και έκλεισε, κάνοντας ανάγνωση -μόνο ανάγνωση- της αιτιο-

λογικής έκθεσης του εν λόγω νομοσχεδίου. Δεν απάντησε σε καμμία, μα σε καμμία απολύτως ερώτηση από αυτές που της κατέθεσα κατά την αρχική μου τοποθέτηση, βάσει των όσων είπαν και οι συνάδελφοι, τόσο της Αξιωματικής Αντιπολιτευσεως, αλλά και υπόλοιποι συνάδελφοι των υπόλοιπων κομμάτων.

Επιγραμματικά, λοιπόν, αναφέρω, κύριε Υπουργέ, μια και σε σας έπεσε ο κλήρος να κλείσετε την πρώτη συνεδρίαση -απευθυνόμενος και στην κ. Φαρμάκη, πιστεύοντας ότι θα τη διαφωνώ- τις εννέα παγίδες που κρύβει η ρύθμιση της Υπουργού Περιβάλλοντος κ. Μπιρμπίλη για τους ημιυπαίθριους.

Όσοι εμπιστεύτηκαν, κύριε Πρόεδρε, τις πολεοδομίες για να καταθέσουν φακέλους θα πρέπει να γνωρίζουν ότι ενδέχεται στο μέλλον να βρεθούν εκτεθειμένοι και να αναγκαστούν να πληρώσουν μεγάλα ποσά στην εφορία, στα δημοτικά τέλη. Και κρατήστε το αυτό.

Ως μέσο πίεσης για εκατομμύρια πολίτες θα λειτουργήσει -και επιμένω σε αυτό- το λεγόμενο «πράσινο κουτί», δηλαδή, το φακέλωμα όλων των κτηρίων μέσα σε μια πενταετία, όπου θα φαίνονται και όλες οι παρανομίες. Όσοι δεν έχουν αυτό το κουτί, δεν μπορούν να πουλήσουν το σπίτι τους και όλα τα σχετικά.

Τα σκοτεινά, λοιπόν, σημεία σε όσα ανακοίνωσε και όσα πλέον αναφέρονται στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου είναι τα εξής: Πρώτον, δεν πρόκειται ούτε για τακτοποίηση ούτε για νομιμοποίηση. Οι πολίτες, δηλαδή, καλούνται, χωρίς να είναι βέβαιοι για την εξέλιξη της ρύθμισης, να πληρώσουν. Η ίδια η Υπουργός δήλωσε στους δημοσιογράφους ότι η ρύθμιση μπορεί να αλλάξει σε δύο-τρία χρόνια. Έτσι, παραμένει άγνωστο κατά πόσο θα είναι εντάξει οι πολίτες απέναντι στην πολεοδομία με όσα θα έχουν πληρώσει ή θα τους ζητήσουν πλέον να πληρώσουν ύστερα από δύο, τρία, δέκα, δεκαπέντε ή σαράντα χρόνια που τελειώνει αυτή η περίοδος που δίδει αυτό το συγχωροχάρτι με διορία.

Χρονική ασάφεια: Είναι άγνωστο τι θα συμβεί μετά από σαράντα χρόνια. Δεν μας απάντησε απολύτως τίποτα η Υπουργός.

Η διάρκεια ζωής -να ενημερώσω, λοιπόν, ως μηχανικός- του σκυροδέματος, κυρία Φαρμάκη, είναι μόλις ενενήντα εννέα χρόνια, οπότε από τη ρύθμιση λείπουν άλλα πενήντα εννέα χρόνια. Έτσι, υπάρχει αβεβαιότητα σχετικά με την τύχη των διαμερισμάτων που θα μεταβιβάσουν στα παιδιά τους όσοι σήμερα ενταχθούν στη ρύθμιση.

Η Υπουργός δεν είναι σε θέση να μας απαντήσει για την τύχη όσων ενταχθούν σε αυτήν τη ρύθμιση μετά τα σαράντα χρόνια. Και μάλιστα, επικαλούμενος -και όπως ανέφερα λίγο πριν- τη συνέντευξή της, μπορεί μετά από δύο-τρία χρόνια κάτι να αλλάξει πάλι. Δημιουργεί μια ασάφεια, ένα θολό τοπίο και μια ανασφάλεια σε όλους τους πολίτες που, βεβαίως, θα τρέξουν ή θα προβληματιστούν αν θα πρέπει να μπουν ή όχι σε αυτήν τη διαδικασία της ρύθμισης.

Μεταβίβαση και πώληση: Η Υπουργός είπε στους δημοσιογράφους για τους ημιυπαίθριους -οι οποίοι θα μπουν σε αυτήν την ρύθμιση, ότι ο χώρος δεν νομιμοποιείται και δεν τακτοποιείται, ότι τα πρόστιμα θα πληρώσουν οι πολίτες και ότι οι χώροι δεν μεταβιβάζονται.

Παραμένει, λοιπόν, το ερωτηματικό και παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, αν μπορείτε τουλάχιστον εσείς, απαντήστε μας: Θα μεταβιβάζονται; Μπορούν; Εγώ, λοιπόν, απαντώ πως όχι. Περιμένω να με διαψεύσετε.

Αυξάνονται όλοι οι φόροι και πιάνονται τεκμήρια και το ΦΜΑΠ και για πολλά ακίνητα.

Όπως είπε η κυρία Υπουργός, ο χώρος θα φορολογείται κανονικά. Αυτό θα έχει αποτέλεσμα να «πιαστούν» αρκετοί στα τεκμήρια και να πληρώνουν αυξημένα δημοτικά τέλη μέσω της ΔΕΗ Αδικία και πρόστιμα! Κρατήστε το και αυτό.

Ο υπολογισμός των προστίμων δεν γίνεται κλιμακωτά, όπως θα περιμέναμε. Έτσι ένα σπίτι με ημιυπαίθριο είκοσι πέντε τετραγωνικών μέτρων σε μια περιοχή με τιμή ζώνης 3.000 ευρώ, θα πληρώσει 3.750 ευρώ, ενώ το ίδιο σπίτι με ημιυπαίθριο είκοσι έξι τετραγωνικών μέτρων στην ίδια ζώνη θα πληρώσει 5.460 ευρώ.

Να ένας λόγος, κυρία Φαρμάκη, με τον οποίο διαφωνούμε. Η ρύθμιση είναι απόλυτα αποτρεπτική για τους κατόχους υπόγειων χώρων στις νεόδμητες οικοδομές, δεδομένου ότι οι οικοδομές αυτές βρίσκονται συνήθως σε περιοχές με υψηλές τιμές ζώνης

και τα εμβαδά τους είναι μεγάλα και συνήθως υπερβαίνουν τα εβδομήντα πέντε τετραγωνικά μέτρα. Έτσι, λοιπόν, ένα υπόγειο εβδομήντα έξι τετραγωνικών μέτρων σε μια περιοχή ζώνης 3.500 ευρώ, θα πληρώσει το απαγορευτικό ποσό των 23.590 ευρώ.

Μεγάλοι χαμένοι είναι όσοι μένουν σε παλιές οικοδομές, σύμφωνα με το νομοσχέδιο σας. Καμμία έκπτωση δεν προβλέπεται για τα μεταχειρισμένα ακίνητα, τα οποία πληρώνουν όσο και τα νεόκτιστα. Αυτός είναι ο λόγος που επελέγησαν οι τιμές ζώνης και όχι οι αντικειμενικές τιμές, παρ'όλη την προσπάθεια που έκανε η κ. Μπιρμπίλη την Παρασκευή και που τη Δευτέρα τελικά αναγκάστηκε να το ανακαλέσει.

Μεγάλη προσοχή πρέπει να δείξουν, κύριε Πρόεδρε και κύριες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι έχουν κλείσει τα μπαλκόνια με τζαμαρίες. Συνηθισμένη τακτική! Η ρύθμιση δεν τα καλύπτει, όπως και τις πέργκολες, μια, επίσης, συνήθεια των Ελλήνων.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Βεβαίως, συμφωνούμε σε αυτό απλώς το διευκρινίζουμε. Έτσι υπάρχει ο κίνδυνος -και απλώς το αναφέρω εδώ- οι πολίτες να μεταβούν στις πολεοδομίες για να δηλώσουν τα μπαλκόνια και τελικά να κλειστούν στη «φάκα» των μηχανισμών και φυσικά, να έχουν αυτοκαρφωθεί για την παρανομία τους.

Βεβαίως, υπάρχει και μια μεγάλη απειλή στους ελέγχους. Η Υπουργός Περιβάλλοντος θέλει να στριμώξει -και καλά κάνει- τους πολίτες και ναβάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη και τους απειλεί με ελέγχους από μηχανικούς.

Όπως δήλωσε, όμως, ο πρόεδρος των μηχανικών του δημοσίου δεν είναι σε θέση να κάνουν αυτούς τους ελέγχους, παρ'όλη τη διάθεση και την πρόθεση του Υπουργείου, διότι δεν έχουν καμμία προετοιμασία, καμμία υποδομή, το ανθρώπινο δυναμικό δεν επαρκεί και φυσικά η υλικοτεχνική υποδομή δεν τους φτάνει.

Για όλους αυτούς, λοιπόν, τους λόγους εμείς από την πρώτη στιγμή σταθήκαμε θετικά στην πρόθεση που είχε η Κυβέρνηση να φέρει ένα σχέδιο νόμου, να το συζητήσουμε και να το στηρίξουμε, εφόσον φυσικά αντιμετωπίζει ένα πρόβλημα που απασχολεί πολλούς χιλιάδες συμπολίτες μας. Όμως, σε όλα αυτά τα ερωτήματα και σε άλλα ερωτήματα, τα οποία έχουμε καταθέσει στις συζητήσεις που είχαμε στην επιτροπή, δυστυχώς απαντήσεις δεν πήραμε.

Για αυτόν τον λόγο, λοιπόν, επιμένουμε και καταψηφίζουμε επί της αρχής το σχέδιο νόμου και θα δώσουμε, κύριε Υπουργέ, δημοκρατικά τη μάχη μας, με τεκμήρια, με προτάσεις και με επιμονή και στην αυριανή συνεδρίαση επί των άρθρων, ελπίζοντας ότι έστω και αύριο -όπως πράξατε και σήμερα- θα φέρετε κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις ουσίας και όχι απλώς κάποιες που να δίνουν μια ελαφριά βελτίωση σε κάποια εντελώς διοικητικά θέματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΛΑΟΣ κ. Παύλος Μαρκάκης.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα είμαι πιο σύντομος, σε σχέση με τον κ. Αυγενάκη που έδωσε και υπόσχεση ότι θα ολοκληρώσει στο χρόνο του. Δεν την τήρησε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Εγώ πλέον έχω γίνει άπιστος από τις υποσχέσεις.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Σήμερα, απλώς παρακολουθήσαμε μια διαμάχη νόμου Σουφλιά εναντίον νόμου Μπιρμπίλη, σε εννιά σημεία!

Εδώ, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό στη νομοτεχνική συμπλήρωση που έγινε στο άρθρο 5 και αντικατέστησε αυτό που έλεγα εγώ τα «νόμιμα» με το «εγκεκριμένο», να κοιτάξετε μήπως αυτό το «εγκεκριμένο» γίνει «χωρίς υπέρβαση του επιτρεπόμενου όγκου».

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Εννοείται.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Όχι, δεν εννοείται. Άλλο το «επιτρεπόμενο» που δεν τον έχει καλύψει και μπορεί να τον καλύψει και να μην πάρει πρόστιμο αν τον καλύψει και άλλο το «εγκεκριμένο» που έχει πάρει την άδεια του «εγκεκριμένου», αν έχει μια αυθαίρεση που μπορεί να την καλύψει και επιτρέπεται, δηλαδή, σαν να έχει συντελεστή δόμησης και να μπορεί να τον συμπληρώσει. Έτσι δεν είναι; Εάν δεν υπάρχει καμμία διαφορά, να το βάλετε

«επιτρεπόμενο».

Δεύτερον, όσον αφορά τα σαράντα χρόνια, είπατε ότι κάνατε κάποιες μελέτες και τεκμηριώσατε ότι στα σαράντα χρόνια είναι το πρόστιμο που πρέπει.

Εμείς κάναμε μία άλλη μελέτη. Μελετήσαμε τη διαδοχή των γενεών, την ικανότητα της αντοχής των υλικών στα κτήρια, τη μεταβολή των συνθηκών των κατοίκων και των οικονομικών μεταβολών της χώρας μας και βρήκαμε ότι είναι πενήντα πέντε τα χρόνια. Είστε διατεθειμένοι να συγκρίνουμε τις δικές σας μελέτες με τις δικές μας και αν η δική μας είναι καλύτερη, τα σαράντα χρόνια να τα κάνετε πενήντα πέντε;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να τη μοιράσουμε τη διαφορά, να το κάνουμε στα πενήντα χρόνια.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Όσον αφορά τα υπόγεια, είναι σαφέστατο –το είπα και στην επιτροπή– ότι τα υπόγεια έχουν μία αλλαγή χρήσης, για την οποία στην ουσία έχει πληρώσει ο ιδιοκτήτης την άδεια για βοηθητικό χώρο. Επομένως, δεν είναι δυνατόν το πρόστιμό του να είναι πιο μεγάλο –και ιδίως με το παρόν, εάν μπορούσε να είναι μεγαλύτερο– απ’ ό,τι θα πλήρωνε, αν έβγαζε την άδεια σαν χώρο κυρίας χρήσης.

Γι’ αυτό, κοιτάξτε να βάλετε ένα συντελεστή μείωσης τουλάχιστον 30%, 40% ή 50%, ώστε το πρόστιμο να μην είναι μεγάλο και να προσομοιάζει με την έκδοση οικοδομικής άδειας για χώρο κυρίας χρήσης.

Τέλος, όσον αφορά τα τεκμήρια διαβίωσης, είπε και ο κ. Ροντούλης ότι δεν φαίνονται σαφώς στο νομοσχέδιο εάν θα λαμβάνονται ή όχι και θέλουμε μία απάντηση, εάν πράγματι θα συμπεριληφθεί σε κάποια παράγραφο του νόμου.

Ως προς την επαναφορά, επιμένουμε στο ποσοστό των ημιυπαιθρίων που έχει ο ΓΟΚ και όχι στο παζάρι μεταξύ του 10% του Σουφλιά, του 20% του ΓΟΚ και του ενδιάμεσου του 15% που βάλατε εσείς, γιατί έτσι γίνεται ο ΓΟΚ ένα παζάρι ανάμεσα στους ανθρώπους, που είναι κάθε φορά στην κυβέρνηση.

Τέλος, επιμένουμε να υπάρχει τεχνική έκθεση μηχανικού, όταν θα κάνει τη δήλωση, αλλά τουλάχιστον να είναι προαιρετική και να μην είναι υποχρεωτική. Να έχει, δηλαδή, τη δυνατότητα ένας ιδιοκτήτης να τα υπολογίσει μόνος του, εάν μπορεί. Εάν δει ότι δεν μπορεί μόνος του να τα υπολογίσει, να πάρει μηχανικό. Όμως, εάν μπορεί και μόνος του, γιατί να βάλετε ένα μηχανικό να υπογράψει για μία διαδικασία για την οποία θα πάρει μία αμοιβή; Προχθές πάλι κουβεντιάζαμε για στέρηση των δικαιωμάτων των δικηγόρων. Θα μπορούσαν και αυτοί να διαμαρτυρηθούν, επικαλούμενοι ότι μειώνεται το αντικείμενό τους. Νομίζω ότι το θέμα δεν είναι συντεχνιακό και εάν η τεχνική έκθεση είναι σε προαιρετική βάση, δεν θα θιγούν ούτε οι ιδιοκτήτες ούτε οι μηχανικοί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Μαρκάκη, αναίρω τη δυσπιστία μου ως προς το χρόνο.

Η εισηγήτρια του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου Πασχαλίδου έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα πω πολλά πράγματα. Εμείς παραμένουμε σ’ αυτό που είπαμε, ότι τελικά αυτό το νομοσχέδιο είναι εισπρακτικού χαρακτήρα. Θα το δείτε και στην προσπάθειά σας, κύριε Υφυπουργέ. Το θέμα είναι τι θα γίνει από εδώ και πέρα.

Είναι κάποια πράγματα που θα τα έλεγα αύριο, αλλά ας πω και κάποια τώρα. Βάζετε την ταυτότητα κτηρίου που κατά μία έννοια είναι θετική. Όμως, θεωρώ ότι θα λειτουργήσει τελείως γραφειοκρατικά, αν και θα έπρεπε να υπάρχει ταυτότητα των κτηρίων για να γνωρίζουμε τις περαιτέρω αυθαιρεσίες.

Βάζετε ελεγκτικούς μηχανισμούς. Να δούμε και αυτοί πώς θα λειτουργήσουν, διότι πάρα πολλά χρόνια ακούμε ότι υπάρχουν ελεγκτικοί μηχανισμοί που θα πατάξουν τη διαφθορά, την αυθαιρεσία, την παρανομία, το κάθε μικρό και μεγάλο παράπτωμα. Δυστυχώς, όμως, δεν έχει γίνει τίποτε.

Ό,τι έχει γίνει μέχρι τώρα με τη στρεβλή κατάσταση, πρέπει να σταματήσει. Από εδώ και πέρα, όμως, θα πρέπει να υπάρξει εκείνο το νομοθετικό πλαίσιο, εκείνη η αυστηροποίηση, ώστε να έχουμε μία άλλη ποιότητα ζωής, ένα άλλο περιβάλλον και να μην υπάρχει και αυτή η ανισονομία μεταξύ συμπολιτών μας, εκ των

οποίων οι μισοί είναι νόμιμοι και οι άλλοι μισοί παρανομοί. Και κάποιοι είναι έμμεσα εμπλεκόμενοι στην παρανομία και όχι άμεσα, με την έννοια –το είπε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος Παναγιώτης Λαφαζάνης– ότι τα αγοράζουν από εργολάβους και γίνονται εκεί διάφορα τέτοια τερτίπια, που τα ξέρουμε όλοι μας. Δεν είναι δυνατόν να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας.

Από εδώ και πέρα, θα πρέπει να μπει μία τάξη. Και δεν έχει θιγεί εδώ μέσα ότι υπάρχουν τα κατ’ εξοχήν αυθαίρετα, τα οποία είναι μέσα σε δασικές και αναδασωτέες εκτάσεις, τα οποία θα έπρεπε να έχουν κατεδαφιστεί και παρ’ όλα αυτά –σε καταπατημένες μάλιστα περιοχές που δεν υπάρχουν ούτε καν ιδιοκτησίες– δεν έχει γίνει τίποτα, δεν έχει κατεδαφιστεί ούτε καν ένα κτίσμα σε περιοχές, οι οποίες είναι προστατευόμενες. Θα πρέπει και εκεί να μπει μία τάξη και να σταματήσει όλη αυτή η παρανομία, η αυθαιρεσία και η καταπάτηση του δημόσιου πλούτου.

Τα υπόλοιπα θα τα πούμε αύριο. Πάντως, αν θα κάνετε νομοθετικές ρυθμίσεις, θα πρέπει να είναι σε εκείνη την κατεύθυνση που να συμπεριλαμβάνετε, τα κοινωνικά –μεν κριτήρια, αλλά και το σταμάτημα της περαιτέρω αυθαιρεσίας. Ας λειτουργήσουν επιτέλους οι νόμοι του κράτους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Θάνος Μωραΐτης έχει το λόγο, για πέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας και στην επιτροπή αλλά και σήμερα, τις παρατηρήσεις σας και τα ερωτήματά σας, πιστεύω ότι αρχίζουμε και βάζουμε μια σειρά στα ανοιχτά μέτωπα και αν θέλετε δημιουργούμε και μια νέα ατζέντα για τα πολεοδομικά πράγματα της χώρας.

Αυτό το οποίο θα ήθελα να ξεκαθαρίσω, απαντώντας έμμεσα και στα ερωτήματα τα οποία θέσατε, είναι ότι, αυτή η ρύθμιση δεν ήρθε από μόνη της. Δε σημαίνει ότι κάναμε μια ρύθμιση και μένουμε εδώ. Και η Υπουργός το είπε στην Επιτροπή, το επαναλαμβάνω και εγώ σήμερα ότι σύντομα –και πιστεύουμε σίγουρα μέχρι τα τέλη του έτους– θα φέρουμε μια σειρά από αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, που θα αλλάζουν πάρα πολλά πράγματα στο χώρο της πολεοδομικής νομοθεσίας.

Ερχόμενος όμως, στα ερωτήματα τα δικά σας και απαντώντας, βεβαίως, στο ερώτημα το οποίο άκουσα πάρα πολλές φορές: «Γιατί θέλατε έξι με επτά ολόκληρους μήνες για να φέρετε μία απλή ρύθμιση;», έτσι ακριβώς χαρακτηρίστηκε από πάρα πολλούς συναδέλφους. Ξεκαθαρίζω, λοιπόν, ότι, η ρύθμιση η οποία φέραμε, δεν είναι μια απλή ρύθμιση και σε καμία περίπτωση δεν είναι εισπρακτική. Γιατί αν θέλαμε να είναι μια εισπρακτική ρύθμιση, θα μπορούσαμε πολύ απλά να καλυφθούμε πίσω από το πράσινο ταμείο και να πούμε ότι τα χρήματα απλά θα πάνε εκεί, να αντιγράψουμε τον κ. Σουφλιά και τα βήματα του και να έρθουμε μετά από ένα μήνα και να το παρουσιάσουμε.

Σας λέω, λοιπόν, ότι καθίσαμε πάρα πολύ υπεύθυνα και δουλέψαμε. Και δουλέψαμε γιατί δεν θέλαμε να επαναλάβουμε μία ρύθμιση η οποία δεν έστεκε πια.

Η δική μας ρύθμιση είναι μία πράσινη και έντιμη λύση. Στέκει νομικά, είμαστε σίγουροι ότι δεν θα έχει τα αποτελέσματα της ρύθμισης Σουφλιά και είναι μία ρύθμιση η οποία, θα μου επιτρέψετε να πω, λύνει ένα μεγάλο πρόβλημα της ελληνικής πολιτείας και της ελληνικής κοινωνίας.

Είχαμε βάλει τέσσερις βασικούς στόχους σ’ αυτή τη ρύθμιση. Ο πρώτος μας στόχος ήταν η καταπολέμηση της αυθαιρεσίας. Να τραβήξουμε μία κόκκινη γραμμή και να στείλουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα ως πολιτεία ότι, ως εδώ, ότι δεν μπορεί άλλο να προχωρήσει η αυθαιρεσία στη χώρα μας.

Ο δεύτερος στόχος ήταν η αποκατάσταση της περιβαλλοντικής βλάβης και πιστεύω ότι στέλνουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα. Γιατί από συναδέλφους –μάλιστα χαρακτηρίστηκε αυτός ο στόχος μας ως ανέκδοτο– μπήκε παράλληλα το ερώτημα: «Που θα βρεθούν οι ελεύθεροι χώροι στους δήμους μας, στις πόλεις μας για να επιστρέψουμε αυτά τα χρήματα;»

Ε, λοιπόν αγαπητοί συνάδελφοι, αυτός είναι ο στόχος μας. Να δημιουργήσουμε αυτούς τους ελεύθερους χώρους στις πόλεις μας και να αλλάξουμε την ποιότητα ζωής των πολιτών. Να χαράξουμε μια νέα πορεία.

Είναι λοιπόν, ένας μεγάλος στόχος αυτής της ρύθμισης.

Ο τρίτος μεγάλος στόχος ήταν η ηλεκτρονική ταυτότητα του κτηρίου.

Γνωρίζετε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα που δεν γνωρίζουμε το κτηριακό μας απόθεμα; Δεν το γνωρίζουμε. Και όχι μόνο δεν γνωρίζουμε ως πολιτεία τι έχουμε, αλλά και ένας πολίτης, ο οποίος αύριο το πρωί θα πάει να αγοράσει ένα σπίτι για να βάλει μέσα τα παιδιά του, έχετε την εντύπωση ότι ξέρει τι αγοράζει; Δυστυχώς, δεν ξέρει τι αγοράζει.

Εκεί, λοιπόν, σας λέω ότι η ηλεκτρονική ταυτότητα του κτηρίου είναι μια επανάσταση για τα πολεοδομικά πράγματα και επιτρέψτε μου να πω ότι θα αποκαταστήσει μια σειρά από πράγματα, τα οποία μας πλήγωσαν μέχρι σήμερα.

Και βεβαίως, ο τέταρτος στόχος είναι να πάρουμε πίσω τις ρυθμίσεις του κ. Σουφλιά, οι οποίες δημιούργησαν στο χώρο της οικοδομής και σε μια πολύ δύσκολη συγκυρία για τη χώρα, μια σειρά από αδιέξοδα και μεγάλα προβλήματα.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή τα ερωτήματα σας και τις παρατηρήσεις σας. Θα σταθώ, λοιπόν, σε κάτι το οποίο ακούστηκε και αυτό από πάρα πολλούς συναδέλφους. Θα σταθώ, δηλαδή, στο ότι τα χρήματα, όπως προγραμματίζετε και με τις αποφάσεις που παίρνετε, θα αργήσουν να επιστρέψουν στους δήμους. Πολλοί μάλιστα είπαν δεν θα επιστρέψουν στους δήμους και ότι δεν θα πιάσουν τόπο τα χρήματα και διάφορα άλλα πράγματα.

Σας λέω λοιπόν –και αυτό είναι δέσμευση και της κυρίας Υπουργού, αλλά και όλων μας– ότι τα χρήματα αυτά –και γι' αυτό ακριβώς η λύση που δίνουμε είναι μια πράσινη λύση– θα επιστρέψουν στη γειτονιά του πολίτη, θα επιστρέψουν στον ίδιο τον πολίτη, θα του αλλάξουν τη ζωή του, την καθημερινότητά του και την ποιότητα ζωής του.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Αυτός είναι ο στόχος μας, αυτή την πολιτική ξεδιπλώνουμε και πιστεύω ότι σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα θα μπορέσουμε να αναδείξουμε αυτά τα σημεία της πολιτικής μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι σας άκουσα όλους. Πολλοί από εσάς αναφερθήκατε κυρίως στη γενικότερη πολιτική κατάσταση που περνάει η χώρα μας και κάνατε διάφορες αναλύσεις, τοποθετήσεις και αναφορές στα spreads, στη δύσκολη κατάσταση που περνάει η χώρα και όλα αυτά και αναφέρατε ότι ερχόμαστε σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία να επιβαρύνουμε τον Έλληνα πολίτη.

Σας λέω, λοιπόν, ότι η απόφαση από μέρους μας ήταν μία δύσκολη απόφαση, γιατί γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά πόσο δύσκολη είναι σήμερα η θέση του Έλληνα πολίτη.

Θέλαμε όμως κάτι το οποίο πιστεύουμε βαθιά, θέλαμε να κάνουμε μία νέα αρχή, ώστε να ξεκινήσει μία νέα σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ του κράτους και του πολίτη. Δεν μπορεί πλέον ο

πολίτης να βλέπει το κράτος ως τροχοπέδη σε ό,τι θέλει να κάνει. Δεν μπορεί να βλέπει το κράτος απέναντι στα όνειρά του.

Σ' αυτή, λοιπόν, τη δύσκολη συγκυρία, οφείλουμε πλέον ως πολιτεία να αναλάβουμε τις ευθύνες μας με νομοθετικές πρωτοβουλίες και καταθέτοντας, αν θέλετε, όλα τα κόμματα τις προτάσεις μας και τα οράματά μας, να ξεκαθαρίσουμε τι θέλουμε να κάνουμε σ' αυτή τη χώρα.

Γι' αυτό, λοιπόν, εγώ πιστεύω ότι η χώρα αυτή, πέραν του μεγάλου στόχου που έγκειται στο να βρούμε από τα μεγάλα αδιέξοδα της οικονομίας, έχει ως στόχο να φτιάξουμε και κράτος, να οικοδομήσουμε αυτή τη νέα σχέση εμπιστοσύνης και να αφήσουμε πίσω μας αυτή την ένοχη ανοχή, την ατομία, την αναποφασιστικότητα και όλα αυτά τα χαρακτηριστικά, που επέδειξε για δεκαετίες τώρα η ελληνική κοινωνία, η οποία –επιτρέψτε μου να πω– απογοήτευσε σ' ένα πολύ μεγάλο βαθμό τον Έλληνα πολίτη. Αυτά, λοιπόν, θέλουμε να πετύχουμε με τη ρύθμισή μας.

Εμείς, από την πρώτη στιγμή κοιτάξαμε τον Έλληνα πολίτη στα μάτια, δεν «κρυφτήκαμε πίσω από το δάχτυλό μας» και του παρουσιάσαμε το πρόβλημα. Και πιστεύουμε ότι αυτή η ρύθμιση είναι μία ρύθμιση τομή στα πολεοδομικά πράγματα, είναι μία ρύθμιση που θα δώσει λύση σ' ένα πρόβλημα το οποίο, επιτρέψτε μου να πω, δεν είναι μόνο πολεοδομικό, αλλά είναι κοινωνικό, είναι οικονομικό, αλλά πάνω απ' όλα είναι πολιτικό. Γι' αυτό, λοιπόν, η ευθύνη είναι όλων μας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Ταυτότητα κτηρίων, υπερβάσεις δόμησης και αλλαγές χρήσης, μητροπολιτικές αναπλάσεις και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 11.18' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 22 Απριλίου 2010 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Ταυτότητα κτηρίων, υπερβάσεις δόμησης και αλλαγές χρήσης, μητροπολιτικές αναπλάσεις και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.